A. Gr. b.
171

A. Gr. b. 171

Aesopus

Auct. Gr. Vet. 21. p. 141.

Aesopi
Griechische Fabeln

nach dem

Plan des Gedickeschen Lesebuchs

bearbeitet

und mit einem

Griechisch-Deutschen Wörterbuche

versehen

für die ersten Anfänger der zweyten Classe

der lateinischen Schule zu Glückstadt

herausgegeben

von

Nicolaus Matthias Ludewig

Conrector an der Schule zu Glückstadt.

Göttingen

bey Johann Christian Dieterich

1789.

Bayerische Staatsbibliothek München

BIBLIOTHECA
Bayerische
Staatsbibliothek
München
MONACENSIS

Vorrede.

Die große Unbequemlichkeit, welche ich bey dem Gebrauch der lateinischen Ausgabe der griechischen Fabeln des Aesops — die als Schulbuch bey unserer Schule eingeführet ist — für die ersten Anfänger, seit mehr als vier Jahren, oft genug zu bemerken Gelegenheit gehabt habe, machte in mir das Verlangen, nach einer für den ersten Unterricht im Griechischen brauchbarern Ausgabe der Aesopischen Fabeln rege: und die Ermunterung Eines meiner verehrungswürdigen Scholarchen — eines Mannes, auf den Holstein als einsichtsvollen gründlichen Gottesgelehrten, musterhaften Kanzelredner und liebenswürdigen Menschenfreund stolz ist — brachte mich zu dem Entschluß, in dieser Hinsicht selbst einen Versuch zu machen. Der Plan des griechischen Lesebuchs des Herrn Oberconsistorialrath Gedicke war zu musterhaft zweckmäßig, als daß ich mich nicht hätte mit allem Eifer bestreben sollen, demselben wo möglich stets getreu zu bleiben. Daher habe ich bey den ersten Fabeln jedes Zeitwort angegeben und bey den folgenden so oft wiederholt, als es in einer noch nicht dagewesenen Form vorkam; die

durch $\alpha\lambda\lambda\omega\varsigma$ überschriebenen Fabeln, nebst den für den ersten Anfänger unnützen critischen Anmerkungen, weil sie das Buch nur vergrößerten, weggelassen, und selbst das Wörterbuch durch Auslassung der citirten Stellen, wo das Wort in dieser oder jenen Bedeutung vorkommt, abgekürzt. Nur selten wagte ich es die Etymologie der Worte anzugeben, aus Besorgniß, das Buch möchte zu groß werden. Da ich bloß die Absicht bey dieser Arbeit habe, der mir anvertrauten Jugend Erleichterung zu verschaffen, und dadurch ihre Neigung und Lust zu einer in jeder Hinsicht so schönen als nützlichen Sprache zu vermehren: so kann und darf ich es von der Güte Gottes erwarten, er werde auch diese geringe Bemühung, andern nützlich zu werden, mit seinem reichen Segen begleiten.

Glückstadt, den 31. August 1788.

ΑΙΣΩΠΟΥ

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

I. ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ, φιλιωθέντες [1] πλησίον ἀλλήλων οἰκεῖν [2] ἔγνωσαν [3], βεβαίωσιν φιλίας ποιούμενοι [4] τὴν συνήθειαν. Ὁ μὲν οὖν ἐφ᾽ ὑψηλοῦ δένδρου τὴν καλιὰν ἐπήξατο [5]· ἡ δ᾽ ἀλώπηξ ἐν τοῖς ἔγγιστα θάμνοις ἐτεκνοποιήσατο [6]. Ἐπὶ νομὴν οὖν ποτὲ τῆς ἀλώπεκος προελθούσης [7], ὁ ἀετὸς, τροφῆς ἀπορῶν [8], καταπτὰς [9] ἐπὶ τῶν θάμνων, καὶ τὰ τέκνα ταύτης ἀναρπάσας [10], ἅμα τοῖς αὐτοῦ νεοττοῖς ἐθοινήσατο [11]. Ἡ δ᾽ ἀλώπηξ ἐπανελθοῦσα [12], καὶ τὸ πραχθὲν [13] μαθοῦσα [14], οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῷ τῶν τέκνων ἠνιάθη [15] θανάτῳ, ὅσον ἐπὶ τῷ τῆς ἀμύνης ἀπόρῳ [16]. Χερσαία γὰρ οὖσα [17] πτηνὸν διώκειν [18] οὐχ οἵα τε ἦν [19]. Διὸ καὶ πόῤῥωθεν στᾶσα [20], τοῦθ᾽ ὁ καὶ τοῖς ἀδυνάτοις ἐϛὶν εὔπορον, τῷ ἐχθρῷ κατηρᾶτο [21]. Οὐ πολλῷ δ᾽ ὕϛερον αἶγά τινων ἐπ᾽ ἀγροῦ θυόντων [22], καταπτὰς ὁ ἀετὸς μέρος τι τῶν θυμάτων σὺν ἐμπύροις

 ἄνδρα

ἄνθραξιν ἥρπασε[23] κἀπὶ[24] τὴν νεοττιὰν ἤγαγεν[25]. Ἀνέμου δὲ σφοδροῦ πνεύσαντος[26] τηνικαῦτα, καὶ φλογὸς ἀναδοθείσης[27], οἱ ἀετιδεῖς, ἀπτῆνες ἔτι τυγχάνοντες[28] ὀπτηθέντες[29] εἰς γῆν κατέπεσον[30]. Ἡ δ' ἀλώπηξ, ἐπιδραμοῦσα[31] ἐν ὄψει τοῦ ἀετοῦ πάντας κατέφαγεν[32].

Ὁ μῦθος δηλοῖ[33] ὅτι οἱ φιλίαν παρασπονδοῦντες[34], κἂν τὴν ἐκ τῶν ἠδικημένων φύγωσι[35] τιμωρίαν, δι' ἀσθένειαν, ἀλλὰ τήν γε θείαν δίκην οὐ διακρούσονται[36].

1. φιλιόω. 2. οἰκέω. 3. γινώσκω. 4. ποιέω. 5. πηγνύω. 6. τεκνοποιέομαι. 7. προέρχομαι. 8. ἀπορέω. 9. καθίπτημι. 10. ἀναρπάζω. 11. θοινέομαι. 12. ἐπανέρχομαι. 13. πράσσω f. ττω. 14. μανθάνω. 15. ἀνιάω. 16. ὁ, ἡ ἄπορος schwer, unmöglich. 17. εἰμὶ. 18. διώκω. 19. οἷος τε mit εἰμὶ ich kann. 20. ἵστημι. 21. καταράομαι. 22. θύω. 23. ἁρπάζω. 24. für καὶ ἐπὶ. 25. ἄγω. 26. πνέω. 27. ἀναδίδωμι. 28. τυγχάνω. 29. ὀπτάω. 30. καταπίπτω. 31. ἐπιτρέχω. 32. καταφάγω. 33. δηλόω. 34. παρασπονδέω. 35. φεύγω. 36. διακρούομαι.

II. ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΘΑΡΟΣ.

Λαγωὸς, ὑπ' ἀετοῦ διωκόμενος, πρὸς κοίτην κανθάρου κατέφυγε, δεόμενος ὑπ' αὐτοῦ σωθῆναι[1]. Ὁ δὲ κάνθαρος ἠξίου[2] τὸν ἀετὸν μὴ ἀνελεῖν[3] τὸν ἱκέτην, ὁρκίζων[4] αὐτὸν κατὰ τοῦ μεγίστου Διὸς[5], ἦ μὴν μὴ καταφρονῆσαι[6] τῆς μικρότητος αὐτοῦ. Ὁ δὲ μετ' ὀργῆς τῇ πτέρυγι ῥαπίσας[7] τὸν κάνθαρον, τὸν λαγωὸν ἁρπάσας[8] κατέφαγεν. Ὁ δὲ κάνθαρος τῷ τε ἀετῷ συναπέπτη[9], ὡς τὴν καλιὰν τούτου καταμαθεῖν[10], καὶ δὴ προσελθὼν[11] τὰ

ὠὰ

ὠὰ [12] τούτου κατακυλίσας [13] διέφθειρε [14]. Τοῦ δὲ δεινὸν ποιησαμένου, εἴ τις ταῦτο τολμήσειε [15], κἀπὶ [16] μετεωροτέρου τόπου τοδεύτερον [17] νεοττοποιησαμένου [18], κἀκεῖ [19] πάλιν ὁ κάνθαρος τὰ ἶσα τοῦτον διέθηκεν [20]. Ὁ δ' ἀετὸς, ἀμηχανήσας [21] τοῖς ὅλοις, ἀναβὰς [22] ἐπὶ τὸν Δία, [τούτου γὰρ ἱερὸς εἶναι λέγεται] τοῖς αὐτοῦ γόνασι τὴν τρίτην γονὴν τῶν ὠῶν ἔθηκε [23], τῷ θεῷ ταῦτα παραθέμενος [24] καὶ ἱκετεύσας [25] φυλάττειν. Ὁ κάνθαρος δὲ κόπρου σφαῖραν ποιήσας, καὶ ἀναβὰς, ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Διὸς ταύτην καθῆκεν [26]. Ὁ δὲ Ζεὺς ἀναστὰς [27] ἐφ' ᾧ τὴν ὄνθον ἀποτινάξασθαι [28], καὶ τὰ ὠὰ διέῤῥιψεν [29] ἐκλαθόμενος [30] ἃ καὶ συνετρίβη [31] πεσόντα [32]. Μαθὼν δὲ πρὸς τοῦ κανθάρου, ὅτι ταῦτ' ἔδρασε [33] τὸν ἀετὸν ἀμυνόμενος [34], [οὐ γὰρ δὴ τὸν κάνθαρον ἐκεῖνος μόνον ἠδίκησεν [35], ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Δία αὐτὸν ἠσέβησε [36]] πρὸς τὸν ἀετὸν εἶπεν [37] ἐλθόντα, κάνθαρον εἶναι τὸν λυποῦντα [38] καὶ δὴ καὶ δικαίως λυπεῖν. Μὴ βουλόμενος [39] οὖν τὸ γένος τὸ τῶν ἀετῶν σπανισθῆναι [40], συνεβούλευε [41] τῷ κανθάρῳ, διαλλαγὰς πρὸς τὸν ἀετὸν θέσθαι. Τοῦ δὲ μὴ πειθομένου [42], ἐκεῖνος εἰς καιρὸν ἕτερον τὸν τῶν ἀετῶν μετέθηκε [43] τοκετὸν, ἡνίκα ἂν μὴ φαίνωνται [44] κάνθαροι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μηδενὸς καταφρονεῖν, λογιζομένους [45], ὡς οὐδείς ἐστιν, ὃς προπηλακισθεὶς [46] οὐκ ἂν δυνηθείη ἑαυτῷ ἐπαμῦναι [47].

1. σώζω. 2. ἀξιόω. 3. ἀναιρέω. 4. ὀρκίζω. 5. ὁ Ζεύς. 6. καταφρονέω. 7. ῥαπίζω. 8. ἁρπάζω. 9. συναφίπτημι. 10. καταμανθάνω. 11. προσέρχομαι 12. τὸ ᾠὸν, das Ey. 13. κατακυλίω. 14. διαφθείρω. 15. τολμάω. aoristus. 1. optat für τολμῆσαι. Attisch. 16. für καὶ ἐπὶ. 17. oder τὸ δεύτερον, zum andernmal. 18. νεοττοποιέομαι ich niste. 19. für καὶ ἐκεῖ 20. διατίθημι behandelte ihn auf gleiche Weise. 21 ἀμηχανέω. (völlig verlegen, ganz bekümmert.) 22. ἀναβαίνω. 23. τίθημι. 24. παρατίθεμαι. 25. ἱκετεύω. 26. καθίημι. 27. ἀνίστημι 28 ἀποτινάσσω. 29. διαῤῥίπτω. 30. ἐκλανθάνομαι. (in Gedanken.) 31. συντρίβω. 32. πίπτω. 33. δράω. 34. ἀμύνομαι. 35. ἀδικέω. 36. ἀσεβέω 37. ἕπω. 38. λυπέω. 39. βούλομαι. 40. σπανίζομαι. 41. συμβουλεύω. 42. πείθομαι. 43. μετατίθημι. 44. φαίνομαι. 45. λογίζομαι. 46. προπηλακίζω. 47. ἐπαμύνω.

III. ΑΗΔΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΑΞ.

Ἀηδὼν ἐπὶ δένδρου καθεζομένη [1], κατὰ τὸ εἰωθὸς [2] ᾖδεν [3]. Ἱέραξ δὲ, θεασάμενος [4], καὶ τροφῆς ἀπορῶν, συνείληφεν [5], ἐπιπτάς [6]. Ἡ δ' ἀναιρεῖσθαι [7] μέλλουσα [8] ἐδεῖτο [9] τοῦ ἱέρακος, μὴ βρωθῆναι [10]· μηδὲ γὰρ ἱκανὴν εἶναι ἱέρακος γαστέρα πληροῦν [11], δεῖν [12] δὲ αὐτὸν τροφῆς προσδεόμενον [13] ἐπὶ τὰ μείζω [14] τῶν ὀρνέων τραπέσθαι [15]. Καὶ ὁ ἱέραξ ὑπολαβὼν [16] εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἑτοίμην τροφὴν ἀφεὶς [17], τὰ μὴ φαινόμενά πω διώκοιμι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἀλόγιστοι εἰσιν, οἱ δι ἐλπίδα πλειόνων ἀδήλων τὰ ἐν χερσὶ προϊέμενοι. [18].

1. καθέζομαι. 2. ἔθω. 3. ᾄδω. 4. θεάομαι. 5. συλλαμβάνω. 6. ἐφίπτημι. 7. ἀναιρέω. 8. μέλλω. 9. δέομαι. 10. βιβρώσκω oder βρώσκω. 11. πληρόω. 12. δεῖ. 13. προσδέομαι. 14. τὰ μείζω für μείζονα Attisch. 15. τρέπω. 16. ὑπολαμβάνω. 17. ἀφίημι. 18. προΐεμαι.

IV.

IV. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΣ.

Ἀλώπηξ καὶ τράγος διψῶντες [1] εἰς φρέαρ κατέβησαν [2]. Μετὰ δὲ τὸ πιεῖν [3], τοῦ τράγου σκεπτομένου [4] τὴν ἄνοδον, ἡ ἀλώπηξ ἔφη [5]· θάρσει [6], χρήσιμόν τι καὶ εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν ἐπινενόηκα [7]. Εἰ γὰρ ὄρθιος σταθεὶς [8] τοὺς ἐμπροσθίους τῶν ποδῶν τῷ τοίχῳ προσερείσεις [9], καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς τοὔμπροσθεν [10] κλινεῖς, ἀναδραμοῦσα [11] διὰ τῶν σῶν αὐτὴ [12] νώτων καὶ κεράτων, καὶ ἔξω τοῦ φρέατος ἐκεῖθεν πηδήσασα [13], καὶ σὲ μετὰ τοῦτο ἀνασπάσω [14] ἐντεῦθεν. Τοῦ δὲ τράγου πρὸς τοῦτο ἑτοίμως ὑπηρετησαμένου [15], ἐκείνη τοῦ φρέατος οὕτως ἐκπηδήσασα ἐσκίρτα [16] περὶ τὸ στόμιον ἡδομένη. Ὁ δὲ τράγος, αὐτὴν ἐμέμφετο [17] ὡς παραβαίνουσαν τὰς συνθήκας. Ἡ δὲ ἀλλ' εἰ τοσαύτας, εἶπε, φρένας ἐκέκτησο [18], ὁπόσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, οὐ πρότερον ἂν κατέβης, πρὶν ἢ τὴν ἄνοδον σκέψασθαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τὸν φρόνιμον ἄνδρα δεῖ πρότερον τὰ τέλη σκοποῦντα [19] τῶν πραγμάτων εἶθ' οὕτως αὐτοῖς ἐγχειρεῖν.

1. διψάω. 2. καταβαίνω. 3. πίνω. 4. σκέπτομαι. 5. φημὶ. 6. θαῤῥέω attisch θαρσέω. 7. ἐπινοέω. 8. ἵστημι. 9. προσερείδω. 10. für εἰς τὸ ἔμπροσθεν. voraus. 11. ἀνατρέχω. 12. αὐτὴ ich allein, ohne deine Hülfe. 13. πηδάω. 14 ἀνασπάω. 15. ὑπηρετέομαι. 16. σκιρτάω. 17. μέμφομαι. 18. κτάομαι. 19. σκοπέω.

V. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἀλώπηξ μήπω θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ κατά τινα τύχην αὐτῷ συνήντησε [1], τὸ μὲν πρῶτον οὕτως ἐφοβήθη [2] ὡς μικροῦ [3] καὶ ἀποθανεῖν [4]. Ἔπειτα τὸ δεύτερον θεασαμένη ἐφοβήθη μὲν, οὐ μὴν ὡς τὸ πρότερον. Ἐκ τρίτου δὲ τοῦτον θεασαμένη, οὕτως αὐτοῦ κατεθάῤῥησεν [5] ὡς καὶ προσελθοῦσα διαλεχθῆναι [6].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων εὐπρόσιτα ποιεῖ.

1. συναντάω. 2. φοβέομαι. 3. μικροῦ sc. δέοντος daß wenig fehlte. 4. ἀποθνήσκω. 5. καταθαῤῥέω. 6. διαλέγομαι.

VI. ΑΙΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Αἴλουρος συλλαβὼν ἀλεκτρυόνα, μετ' εὐλόγου τοῦτον αἰτίας ἠβουλήθη [1] καταφαγεῖν. Καὶ δὴ κατηγόρει αὐτοῦ, ὡς ὀχληρὸς εἴη τοῖς ἀνθρώποις, νύκτωρ κεκραγὼς [2] καὶ μὴ συγχωρῶν ὕπνου τυγχάνειν. Τοῦ δ' ἀπολογουμένου [3], ἐπὶ τῇ ἐκείνων ὠφελείᾳ τοῦτο ποιεῖν, ὡς ἐπὶ τὰ συνήθη τῶν ἔργων ἐγείρεσθαι [4], πάλιν ὁ αἴλουρος αἰτίαν ἐπέφερεν [5], ὡς ἀσεβὴς εἴη περὶ τὴν φύσιν, μητρὶ καὶ ἀδελφαῖς συμμιγνύμενος. Τοῦ δὲ, καὶ τοῦτο πρὸς ὠφέλειαν τῶν δεσποτῶν πράττειν, φήσαντος [6], πολλῶν αὐτοῖς ἐντεῦθεν ᾠῶν τικτομένων, ὁ αἴλουρος εἰπὼν, ἀλλ' εἰ σύ γε πολλῶν εὐπορεῖς εὐπροσώπων ἀπολογιῶν, ἔγωγε μέντοι ἄτροφος οὐ μενῶ, τοῦτον κατεθοινήσατο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ πονηρὰ φύσις πλημμελεῖν αἱρουμένη [7], εἰ μὴ μετ' εὐλόγου δυνηθείη [8] προσχήματος, ἀπαρακαλύπτως γε μὴν πονηρεύεται.

1. statt ἐβουλήθη attisch. 2. κράζω. 3. ἀπολογέομαι. 4. ἐγείρω. 5. ἐπιφέρω. 6. φημὶ. 7. αἱρέομαι. 8. δύναμαι.

VII. ΑΛΩΠΕΚΕΣ.

Ἀλώπηξ ἐν παγίδι ληφθεῖσα [1], καὶ ἀποκοπείσης [2] τῆς οὐρᾶς διαδρᾶσα [3], ἀβίωτον ὑπ' αἰσχύνης ἡγεῖτο [4] τὸν βίον. Ἔγνω [5] οὖν, καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας τοῦτ' αὐτὸ νουθετῆσαι [6], ὡς ἂν τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον συγκαλύψειεν [7] αἶσχος. Καὶ δὴ πάσας ἀθροίσασα [8] παρῄνει [9] τὰς οὐρὰς ἀποκόπτειν, ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον τοῦτο τὸ μέλος ὄν, ἀλλὰ καὶ περιττὸν βάρος προσηρτημένον [10]. Ὑπολαβοῦσα δέ τις αὐτῶν εἶπεν· ὦ αὕτη, ἀλλ' εἰ οὐ σοὶ τοῦτο προσέφερεν [11], οὐκ ἂν ἡμῖν αὐτὸ συνεβούλευες [12].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ δι' εὔνοιαν τὰς πρὸς τοὺς πέλας [13] ποιοῦνται συμβουλίας, διὰ δὲ τὸ αὐτοῖς συμφέρον.

1. λαμβάνω. 2. ἀποκόπτω. 3. διαδιδράσκω. 4. ἡγέομαι. 5. γινώσκω. 6. νουθετέω. 7. συγκαλύπτω. 8. ἀθροίζω. 9. παραινέω. 10. προσαρτάω. 11. προσφέρω. 12. συμβουλεύω. 13. nähmlich ὄντας.

VIII. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ.

Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὀλισθήσασα [1] καταπίπτειν ἔμελλεν, ἐπελάβετο πρὸς βοήθειαν βάτου. Καὶ δὴ τοὺς πόδας ἐπὶ τοῖς ἐκείνης κέντροις αἱμάξασα [2], καὶ ἀλγήσασα [3], πρὸς αὐτὴν

εἶπεν· οἴμοι, καταφυγοῦσάν[4] με γὰρ ἐπὶ σὲ, ὡς ἐπὶ βοηθὸν, σὺ χεῖρον διέθηκας[5]. Ἀλλ' ἐσφάλης[6], ὦ αὕτη, φησὶν ἡ βάτος, ἐμοῦ βουληθεῖσα ἐπιλαβέσθαι, ἥτις πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα[7].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων, μάταιοι, ὅσοι βοηθοῖς προστρέχουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον ἔμφυτον.

1. ὀλισθέω. 2. αἱμάττω. 3. ἀλγέω. 4. καταφεύγω. 5. du hast mich ärger behandelt. 6. σφάλλω, aor. 2. Pass. du irrst. 7. ἔθω.

IX. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος ἠμφισβήτουν[1] περὶ εὐγενείας· Πολλὰ δὲ τοῦ κροκοδείλου ὑπερήφανα περὶ τῆς τῶν προγόνων διεξιόντος[2] λαμπρότητος, ὡς γεγυμνασιαρχηκότων,[3] ἡ ἀλώπηξ ὑπολαβοῦσα, ὦ 'τὰν[4], εἶπεν, ἀλλὰ κἂν μὴ σὺ λέγῃς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δέρματός γε φαίνῃ, ὡς ἐκ παλαιῶν ἐτῶν εἶ γεγυμνασμένος[5].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ψευδομένων ἀνδρῶν ἔλεγχος τὰ πράγματα γίνεται.

1. ἀμφισβητέω. 2. διέξειμι. 3. γυμνασιαρχέω. 4. ὁ ἔτης. 5. γυμνάζω. (daß du brav durchgepeitschet seyst.)

X. ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ.

Ἀλεκτρυόνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας, πριάμενος[1] καὶ πέρδικα, σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε[2] νέμεσθαι. Τῶν δὲ τυπτόντων καὶ ἀπελαυνόντων[3], ἐκεῖνος ἠθύμει[4] σφόδρα, νομίζων, ὡς ἀλλόφυλος ταῦτα πάσχειν ὑπὸ

τῶν ἀλεκτρυόνων. Ὡς δὲ μετὰ μικρὸν κἀκείνους ἑώρακε [5] μαχομένους [6], καὶ ἀλλήλους κόπτοντας [7], τῆς λύπης ἀπολυθεὶς [8], εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγε ἀπὸ τοῦ νῦν [9] οὐ λυπήσομαι [10], ὁρῶν καὶ αὐτοὺς μαχομένους ἀλλήλοις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ῥαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν ἀλλοτρίων ὕβρεις, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι [11] μηδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους.

1. πρίαμαι. 2. ἀφίημι. 3. ἀπελαύνω. 4. ἀθυμέω. 5. ὁράω. 6. μάχομαι. 7. κόπτω. 8. ἀπολύω. 9. ſcil. χρόνου von nun an. 10. λυπέω. 11. εἴδω.

XI. ΑΛΩΠΗΞ.

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ, καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνωμένη [1], εὗρε [2] καὶ κεφαλὴν μορμολυκίου εὐφυῶς κατεσκευασμένην [3], ἣν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν, ἔφη· ὢ οἵα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλλοκότους.

1. διερευνάω. 2. εὑρίσκω. 3. κατασκευάζω.

XII. ΑΝΘΡΑΚΕΥΣ ΚΑΙ ΓΝΑΦΕΥΣ.

Ἀνθρακεὺς, ἐπί τινος οἰκῶν οἰκίας, ἠξίου καὶ γναφέα παραγενόμενον [1] αὐτῷ συνοικῆσαι [2]. Ὁ δὲ γναφεὺς ὑπολαβὼν ἔφη· ἀλλ' οὐκ ἂν τοῦτο δυναίμην ἔγωγε πρᾶξαι. δέδια [3] γὰρ, μήπως, ἅπερ ἐγὼ λευκαίνω, αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινώνητον.

1. παραγίνομαι. 2. συνοικέω. 3. δείδω.

XIII. ΑΛΙΕΙΣ.

Ἁλιεῖς εἷλκον [1] σαγήνην· βαρείας δὲ αὐτῆς οὔσης, ἔχαιρον [2] καὶ ἐσκίρτων [3], πολλὴν εἶναι τὴν ἄγραν νομίζοντες. Ὡς δ' ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ταύτην ἑλκύσαντες [4], τῶν μὲν ἰχθύων εὗρον ὀλίγους, λίθον δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀθυμεῖν ἤρξαντο [5] καὶ ἀλύειν, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον, ὅτι καὶ τἀναντία [6] προυπειλήφασιν [7]. Εἷς δέ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος εἶπε· μὴ ἀχθώμεθα [8] ὦ ἑταῖροι. Τῇ γὰρ ἡδονῇ, ὡς ἔοικεν [9] ἀδελφή ἐστιν ἡ λύπη. Καὶ ἡμᾶς οὖν ἔδει [10], τοσαῦτα προηδυνθέντας [11] πάντως τι καὶ λυπηθῆναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις.

1. ἕλκω. 2. χαίρω. 3. σκιρτάω· 4. ἑλκύω. 5. ἄρχομαι. 6. statt τὰ ἐναντία, ganz etwas anders. 7. προυπολαμβάνω. (προυπειλήφασι für προεπειλήφασι.) 8. ἄχθομαι. 9. εἴκω. 10. δεῖ. 11. προηδύνομαι.

XIV. ΚΟΜΠΑΣΤΗΣ.

Ἀνήρ τις ἀποδημήσας [1], εἶτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθὼν, ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις ἠνδραγαθηκέναι [2] χώραις ἐκόμπαζε [3], καὶ δὴ κἀν τῇ Ῥόδῳ πεπηδηκέναι [4] πήδημα οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ [5] δυνατὸς ἂν εἴη πηδῆσαι. Πρὸς ταῦτο δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ παρόντων τις ὑπολαβὼν, ἔφη ὦ οὗτος, εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων. Ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ἡ τοῦ πράγματος ἀπόδειξις ᾖ, πᾶς λόγος περιττός ἐστιν.

1. ἀποδημέω. 2. ἀνδραγαθέω. 3. κομπάζω. 4. πηδάω. 5. keiner der damals lebenden — Zeitgenossen.

XV. ΑΔΥΝΑΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΣ.

Ἀνὴρ πένης νοσῶν [1], καὶ κακῶς διακείμενος, ἐπειδὴ πρὸς τῶν ἰατρῶν ἀπεγνώσθη [2], τῶν θεῶν ἐδεῖτο, ὡς, εἰ τὴν ὑγίειαν αὐτῷ πάλιν ἐπανελθεῖν ποιήσειαν, [3] ἑκατὸν βόας αὐτοῖς προσοίσειν [4], ὑπισχνούμενος, [5] εἰς θυσίαν. Τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ πυθομένης, [6] καὶ ποῦ σοι ταῦτα, ἢν ὑγιάνης [7]; ἐκεῖνος ἔφη, οἴει [8] γὰρ ἀναστῆναί [9] με ἐντεῦθεν, ἵν' οἱ θεοὶ ταῦτά με ἀπαιτήσωσιν [10];

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ῥαδίως κατεπαγγέλλονται, ἅπερ τελέσαι [11] ἔργῳ οὐ προσδοκῶσιν. [12]

1. νοσέω. 2. ἀπογινώσκω. 3. aor. 1. opt. widergeben würden. 4. προσφέρω. 5. ὑπισχνέομαι. 6. πυνθάνομαι. 7. ὑγιαίνω. 8. Attisch statt οἴῃ. οἴομαι. 9. ἀνίστημι. 10. ἀπαιτέω. 11. τελέω. (wirklich zu erfüllen.) 12. προσδοκάω.

XVI. ΚΑΚΟΠΡΑΓΜΩΝ.

Ἀνὴρ κακοπράγμων εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς ἧκεν [1] Ἀπόλλωνα †, πειρᾶσαι [2] τοῦτον βουλόμενος. Καὶ δὴ λαβὼν στρουθίον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τοῦτο τῇ ἐσθῆτι σκεπάσας [3], ἔστη [4] τε τοῦ τρίποδος ἔγγιστα, καὶ ἤρετο [5] τὸν θεὸν, λέγων· ὦ Ἄπολλον, ὃ μετὰ χεῖρα φέρω, πότερον ἔμπνουν ἐστὶν, ἢ ἄπνουν; βουλόμενος ὡς, εἰ μὲν ἄπνουν εἴποι, ζῶν [6] ἀναδεῖξαι [7] τὸ στρουθίον· εἰ δ' ἔμπνουν, εὐθὺς ἀποπνίξας [8], νεκρὸν

κρὸν ἐκεῖνο προενεγκεῖν [9]. Ὁ δέ γε θεὸς, τὴν κακότεχνον αὐτοῦ γνοὺς [10] ἐπίνοιαν, εἶπεν· ὁπότερον, ὦ οὗτος, βούλει [11] ποιῆσαι, ποίησον. Παρὰ σοὶ κεῖται [12] γὰρ τοῦτο πρᾶξαι, ἤτοι ζῶν, ὃ κατέχεις, ἢ νεκρὸν ὑποδεῖξαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ θεῖον ἀπαραλόγιστον καὶ ἀλάθητον.

1. ἥκω. † kam in den Tempel des Delphischen Apollo. 2. πειράω. 3. σκεπάζω. 4. ἵστημι. 5. ἔρομαι. 6. ζάω. 7. ἀναδεικνύω, υμι. 8. ἀποπνίγω. 9. προφέρω. 10. γινώσκω. 11. Attisch statt βούλῃ. 12. Es steht bey dir.

XVII. ΑΛΙΕΙΣ.

Ἁλιεῖς, ἐξελθόντες εἰς ἄγραν, ἐπειδὴ πολὺν χρόνον ταλαιπωρήσαντες [1], οὐδὲν εἷλον [2], σφόδρα τε ἠθύμουν [3], καὶ ἀναχωρῆσαι παρεσκευάζοντο. Εὐθὺς δὲ θύννος, ὑπό του τῶν μεγίστων διωκόμενος [4] ἰχθύων, εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσήλατο [5]. Οἱ δὲ, τοῦτον λαβόντες, μεθ' ἡδονῆς ἀνεχώρησαν [6].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις, ἃ μὴ τέχνη παρέσχε [7], ταῦτα τύχη ἐδωρήσατο [8].

1. ταλαιπωρέω. 2. αἱρέω. 3. ἀθυμέω. 4. διώκω. 5. εἰσάλλομαι. 6. ἀναχωρέω. 7. παρέχω. 8. δωρέομαι.

XVIII. ΦΕΝΑΞ.

Ἀνὴρ πένης νοσῶν ηὔξατο [1] τοῖς θεοῖς, εἰ διασωθείη [2], βοῦς ἑκατὸν εἰς θυσίαν προσοίσειν. Οἱ δὲ θεοὶ, πειρᾶσαι τοῦτον βουλόμενοι, τοῦ πάθους ἀπήλλαξαν [3]. Ὁ δ' ἀναστὰς, ἐπειδὴ βοῶν ἠπόρει, στεατίνους βοῦς ἑκατὸν πλάσας [4], ἐπὶ τοῦ βωμοῦ

θεὶς

θεὶς [5], ὠλοκαύτωσεν [6]. Οἱ δὲ θεοὶ, βουλόμενοι αὐτὸν ἀμύνασθαι, ὄναρ [7] ἐπιστάντες [8] αὐτῷ, εἶπον· ἄπελθε εἰς τὸν αἰγιαλὸν εἰς τόνδε τὸν τόπον [9], ἐκεῖ γὰρ αττικὰς χιλίας [10] εὑρήσεις. Ἐκεῖνος δὲ διϋπνισθεὶς [11], σὺν ἡδονῇ καὶ σπουδῇ πρὸς τὸν ὑποδειχθέντα [12] τόπον ἀφίκετο [13], τὸ χρυσίον διερευνῶν. Ἐκεῖ δὲ δὴ πειραταῖς περιτυχὼν [14], ὑπ' αὐτῶν συνελήφθη [15]. Ἁλοὺς [16] δὲ ἤδη ἀφεθῆναι [17] τῶν πειρατῶν ἐδεῖτο, χίλια χρυσίου τάλαντα δώσειν [18] αὐτοῖς ὑπισχνούμενος. Ὡς δ' οὐκ ἐπιστεύετο [19], ἀπαχθεὶς [20] ὑπ' αὐτῶν, ἀπεμπωλήθη [21] χιλίων δραχμῶν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς ψευδέσι τῶν ἀνθρώπων ἐχθραίνει τὸ θεῖον.

1. εὔχομαι. 2. διασώζω. 3. ἀπαλλάττω. 4. πλάσσω. 5. τίθημι. 6. ὁλοκαυτόω. 7. statt κατ' ὄναρ im Traum. 8. ἐφίστημι. 9. an den und den Ort, (der ihm bezeichnet wurde.) 10. nähmlich δραχμάς. 11. διϋπνίζω. 12. ὑποδείκνυμι. 13. ἀφικνέομαι. 14. περιτυγχάνω. 15. συλλαμβάνω. 16. ἁλίσκω. 17. ἀφίημι. 18. δίδωμι. 19. πιστεύω. 20. ἀπάγω. 21. ἀπεμπωλέω.

XIX. ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο [1]· θέρους δὲ ξηρανθείσης [2] τῆς λίμνης, ἐκείνην καταλιπόντες [3], ἐπεζήτουν [4] ἑτέραν. Καὶ δὴ βαθεῖ περιέτυχον φρέατι, ὅπερ ἰδὼν ἅτερος [5], θατέρῳ [6] φησί· συγκατέλθωμεν, ὦ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ. Ὁ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν· ἂν [7] οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα [8];

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς πράγμασιν.

1. νέμω. 2. ξηραίνω. 3. καταλείπω. 4. ἐπιζητέω. 5. zusammen gezogen für ὁ ἕτερος. 6. für τῷ ἑτέρῳ. 7. für ἐάν. 8. ἀναβαίνω.

XX. ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Γέρων ποτὲ ξύλα τεμὼν [1] ἐξ ὄρους, κἀπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος [2], ἐπειδὴ πολλὴν ὁδὸν ἐπηχθισμένος [3] ἐβάδισεν [4], ἀπειρηκὼς [5], ἀπέθετό τε τὰ ξύλα, καὶ τὸν θάνατον ἐλθεῖν ἐπεκαλεῖτο [6]. Τοῦ δὲ θανάτου εὐθὺς ἐπιστάντος, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, δι' ἣν αὐτὸν καλοίη [7], ὁ γέρων ἔφη· ἵνα τὸν φόρτον τοῦτον ἄρας ἐπιθῇς μοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, φιλόζωος ὤν, κἂν μυρίοις κινδύνοις περιπεσὼν [8] δοκῇ [9] θανάτου ἐπιθυμεῖν, ὅμως τὸ ζῆν πολὺ πρὸ τοῦ θανάτου αἱρεῖται [10].

1. τέμνω. 2. αἴρω. 3. ἀπαχθίζομαι. 4. βαδίζω. 5. ἀπερέω. 6. ἐπικαλέω. 7. Attisch für καλοῖ. 8. περιπίπτω. 9. δοκέω. 10. αἱρέομαι.

XXI. ΓΡΑΥΣ ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΣ.

Γυνὴ γραῦς, ἀλγοῦσα τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἰσκαλεῖταί τινα τῶν ἰατρῶν ἐπὶ μισθῷ, συμφωνήσασα [1], ὡς εἰ μὲν θεραπεύσειεν [2] αὐτὴν, τὸν ὁμολογηθέντα [3] μισθὸν αὐτῷ δώσειν, εἰ δὲ μὴ, μηδὲν δώσειν. Ἐνεχείρησε [4] μὲν οὖν ὁ ἰατρὸς τῇ θεραπείᾳ· καθ' ἡμέραν δὲ φοιτῶν [5] ὡς τὴν πρεσβύτιν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῇ χρίων, ἐκείνης μηδαμῶς ἀναβλέπειν

ἐχούσης

ἐχούσης [6] τὴν ὥραν ἐκείνην ὑπὸ τοῦ χρίσματος, αὐτὸς, ἕν τι τῶν τῆς οἰκίας σκευῶν ὑφαιρούμενος [7], ὁσημέραι [8] ἀπῄει [9]. Ἡ μὲν οὖν γραῦς τὴν ἑαυτῆς περιουσίαν ἑώρα καθ' ἑκάστην [10] ἐλαττουμένην [11] ἐπὶ τοσοῦτον [12], ὡς καὶ τέλος παντάπασιν αὐτῇ θεραπευθείσῃ μηδὲν ὑπολειφθῆναι [13]. Τοῦ δ' ἰατροῦ τοὺς συμφωνηθέντας μισθοὺς αὐτὴν ἀπαιτοῦντος [14], ὡς καθαρῶς βλέπουσαν ἤδη, καὶ τοὺς μάρτυρας παραγαγόντος [15], μᾶλλον μὲν οὖν, εἶπεν ἐκείνη, τανῦν οὐδοτιοῦν βλέπω. Ἡνίκα μὲν γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνόσουν, πολλὰ τῶν ἐμῶν κατὰ τὴν ἐμαυτῆς ἔβλεπον οἰκίαν· νῦν δ', ὅτε με σὺ βλέπειν φῂς, οὐδοτιοῦν ἐκείνων ὁρῶ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ὧν [16] πράττουσι, λανθάνουσι καθ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγχον ἐπισπώμενοι [17].

1. συμφωνέω. 2. Attisch. a. 1. opt. von θεραπεύω. 3. ὁμολογέω. 4. ἐγχειρέω. 5. φοιτάω. 6. da sie nichts sehen konnte. 7. ὑφαιρέω. 8. für ὅσαι ἡμέραι. täglich. 9. Attisch für ἀπείει, von ἄπειμι. 10. sc. ἡμέραν. 11. ἐλαττόω. 12. so sehr, daß endlich. 13. ὑπολείπω. 14. ἀπαιτέω. 15. παράγω. 16. statt ἐξ ἐκείνων ἃ durch das, was sie thun. 17. ἐπισπάω. unwissend den Beweis gegen sich selbst führen.

XXII. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

Γεωργός τις μέλλων καταλύειν [1] τὸν βίον, καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας [2] πεῖραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμενος [3] αὐτοὺς, ἔφη· παῖδες ἐμοὶ, ἐγὼ μὲν ἤδη τὸν βίον ὑπέξειμι [4], ὑμεῖς δ', ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέκρυπται [5], ζητήσαντες [6],

 εὑρή-

εὑρήσετε πάντα. Οἱ μὲν οὖν οἰηθέντες [7], θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι [8], πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν [9] τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν [10], καὶ θησαυρῷ μὲν οὐ περιέτυχον, ἡ δὲ ἄμπελος, καλῶς σκαφεῖσα, πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν [11].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

1. καταλύω. 2. παῖς. 3. προσκαλέω. 4. ich sterbe. 5. κρύπτω. 6. ζητέω. 7. οἴομαι (in der Meinung.) 8. κατορύττω. 9. nach dem Ableben. 10. κατασκάπτω. 11. ἀναδίδωμι.

XXIII. ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΚΑΙ ΚΥΝΕΣ.

Ανήρ τις, ὑπὸ χειμῶνος ἐν τῷ αὐτοῦ προαστείῳ ἀποληφθεὶς [1], πρῶτα μὲν τὰ πρόβατα κατέφαγεν, εἶτα τὰς αἶγας. Τοῦ δὲ χειμῶνος ἐπικρατοῦντος [2] καὶ τοὺς ἐργάτας βοῦς [3] σφάξας [4] ἐθοινήσατο. Οἱ δὲ κύνες, ταῦτα ἰδόντες, διελέχθησαν [5] πρὸς ἀλλήλους· Φεύγωμεν ἀλλ' ἡμεῖς γε ἐντεῦθεν. Εἰ γὰρ τῶν ἐργατῶν βοῶν ὁ δεσπότης ἡμῶν οὐκ ἐφείσατο [6], πῶς ἡμῶν φείσεται;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τούτους μάλιστα φεύγειν καὶ φυλάττεσθαι χρὴ, οἵτινες οὐδὲ τῶν οἰκείων ἀπέχονται.

1. Der vom Ungewitter überfallen, aufgehalten wurde. 2 ἐπικρατέω 3 die Pflugochsen; diese waren bey den ältesten Völkern wie heilig, und sie zu schlachten war Verbrechen. 4. σφάττω. 5. διαλέγομαι. 6. φείδομαι.

XXIV. ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΟΡΝΙΣ.

Γυνή τις χήρα ὄρνιν εἶχε, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ᾠὸν αὐτῇ τίκτουσαν [1]. Νομίσασα [2] δὲ, ὡς, εἰ πλείους [3] τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι [4], δὶς τέξεται τῆς ἡμέρας [5], τοῦτο πεποίηκεν [6]. Ἡ δ᾽ ὄρνις, πιμελὴς γενομένη [7], οὐδ᾽ ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο [8].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες [9] καὶ τὰ παρόντα [10] ἀποβάλλουσι.

1. τίκτω. 2. νομίζω. 3. Attisch, statt πλείονας. 4. παραβάλλω. 5. statt διὰ τῆς ἡμέρας. 6. ποιέω. 7. die fett geworden war. γίνομαι. 8. δύναμαι. 9. ἐπιθυμέω. 10. πάρειμι.

XXV. ΚΥΝΟΔΗΚΤΟΣ.

Δηχθείς [1] τις ὑπὸ κυνὸς τὸν ἰασόμενον [2] περιῄει [3] ζητῶν. Ἐντυχὼν δέ τις αὐτῷ, καὶ γνοὺς, ὃ ζητεῖ, ὦ οὗτος, εἶπεν, εἰ σώζεσθαι βούλει, λαβὼν ἄρτον, καὶ τούτῳ τὸ αἷμα τῆς πληγῆς ἐκμάξας [4], τῷ δακόντι [5] κυνὶ φαγεῖν ἐπίδος [6]. Κἀκεῖνος γελάσας [7] ἔφη· ἀλλ᾽ εἰ τοῦτο ποιήσω, δεῖ με ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυνῶν δηχθῆναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ, εὐεργετούμενοι [8], μᾶλλον ἀδικεῖν παροξύνονται [9].

1. δάκνω. 2. einen Arzt ἰάομαι. 3. statt περιείει Attisch. περίειμι. 4. ἐκμάττω. 5. δάκνω. 6. ἐπιδίδωμι. 7. γελάω. 8. εὐεργετέω. 9. παροξύνομαι.

XXVI. ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

Δύο νεανίσκοι μαγείρῳ παρεκάθηντο [1]· καὶ δὴ [2] τοῦ μαγείρου περί τι τῶν οἰκείων ἔργων ἀσχολουμένου [3], ἅτερος τούτων, μέρος τι τῶν κρεῶν ὑφελόμενος, [4], εἰς τὸν θατέρε καθῆκε [5] κόλπον. Ἐπιστραφέντος [6] δὲ τοῦ μαγείρου, καὶ τὸ κρέας ἐπιζητοῦντος, ὁ μὲν εἰληφὼς [7] ὤμνυε [8], μὴ ἔχειν, ὁ δ᾽ ἔχων, μὴ εἰληφέναι. Ὁ δὲ μάγειρος, αἰσθόμενος [9] τὴν κακουργίαν αὐτῶν, εἶπεν· ἀλλὰ κᾂν ἐμὲ λάθητε [10], τόν γ᾽ ἐπιορκούμενον θεὸν οὔκουν λήσεσθε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κᾂν ἀνθρώπους ἐπιορκοῦντες λάθωμεν, ἀλλὰ τόν γε θεὸν οὐ λήσομεν.

1. παρακάθημαι. 2. wie nun. 3. ἀσχολέομαι. 4. ὑφαιρέω. 5. καθίημι. 6. ἐπιστρέφω. 7. λαμβάνω. 8. ὀμνύω. 9. αἰσθάνομαι. 10. λανθάνω.

XXVII. ΕΧΘΡΟΙ.

Δύο τινὲς, ἀλλήλοις ἐχθραίνοντες, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς [1] ἔπλεον [2], ὧν ἅτερος μὲν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ἅτερος δὲ ἐπὶ τῆς πρώρας ἐκάθητο. Χειμῶνος δὲ ἐπιγενομένου, καὶ τῆς νεὼς μελλούσης ἤδη καταποντίζεσθαι, ὁ ἐπὶ τῆς πρύμνης τὸν κυβερνήτην ἤρετο [3], πότερον τῶν μερῶν τοῦ πλοίου πρότερον μέλλει καταβαπτίζεσθαι. Τοῦ δὲ, τὴν πρώραν, εἰπόντος, ἀλλ᾽ ἔμοιγε οὐκ ἔστι λυπηρὸν, εἶπεν, ὁ θάνατος, εἴγε ὁρᾶν μέλλω πρὸ ἐμοῦ τὸν ἐχθρὸν ἀποθνήσκοντα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν τῆς ἑαυτῶν βλάβης φροντίζουσιν[4], εἰ τοὺς ἐχθροὺς μόνον ἴδωσι πρὸ αὐτῶν κακουμένους[5].

1. Attisch für ναὸς. 2. πλέω. 3. ἔρομαι. 4. ihr eigen Unglück nicht achten. 5. κακόω.

XXVIII. ΑΙΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΜΥΕΣ.

Ἐν οἰκίᾳ τινὶ πολλῶν μυῶν ὄντων, αἴλουρος τοῦτο γνοὺς[1], ἧκεν ἐνταῦθα, καὶ καθέκαστον αὐτῶν[2] συλλαμβάνων κατήσθιεν[3]. Οἱ δὲ, καθ' ἑκάστην[4] ἑαυτοὺς ἀναλισκομένους ὁρῶντες, ἔφασαν[5] πρὸς ἀλλήλους· μηκέτι κάτω κατέλθωμεν[6], ἵνα μὴ παντάπασιν[7] ἀπολώμεθα[8]. Τοῦ γὰρ αἰλούρου μὴ δυναμένου δεῦρο ἐξικνεῖσθαι, ἡμεῖς σωθησόμεθα[9]. Ὁ δὲ αἴλουρος, μηκέτι τῶν μυῶν κατιόντων[10], ἔγνω, δι' ἐπινοίας αὐτοὺς σοφιζόμενος[11] ἐκκαλέσασθαι[12]· καὶ δὴ ἀπὸ παττάλου τινὸς ἑαυτὸν, ἀναβὰς[13], ἀπῃώρησε[14], καὶ προσεποιεῖτο νεκρὸν εἶναι. Τῶν δὲ μυῶν τις, παρακύψας[15], καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· ὦ οὗτος, κἂν θύλαξ γένῃ[16], οὐ προσελεύσομαί[17] σοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὅταν τῆς ἐνίων μοχθηρίας πειραθῶσιν[18], οὐκέτι αὐτῶν ἐξαπατῶνται[19] ταῖς ὑποκρίσεσιν.

1. γινώσκω. 2. sie nach einander. 3. κατεσθίω. 4. nähmlich ἡμέραν, täglich. 5. φημί. 6. κατέρχομαι. 7. gänzlich. 8. ἀπολλύω. 9. σώζω. 10. κάτειμι 11. durch eine fein ersonnene List. 12. ἐκκαλέω. 13. ἀναβαίνω. 14. ἀπαιωρέω. 15. παρακύπτω. 16. hättest du dich gleich in einen Mehlsack verwandelt. 17. προσέρχομαι. 18. πειράω. 19. ἐξαπατάω.

XXIX. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.

Ἐν συνόδῳ ποτὲ τῶν ἀλόγων ζώων ὠρχήσατο [1] πίθηκος, καὶ εὐδοκιμήσας [2], βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν ἐχειροτονήθη [3]. Ἀλώπηξ δ', αὐτῷ φθονήσασα [4], ὡς ἔν τινι παγίδι κρέας ἐθεάσατο, τὸν πίθηκον, λαβοῦσα [5], ἐνταῦθα ἤγαγεν [6], ὡς εὕροι [7] μὲν αὐτὴ, λέγουσα, θησαυρὸν τοῦτον, μὴ μέντοι καὶ χρήσασθαι [8] αὐτῷ. [τῷ βασιλεῖ γὰρ τοῦτον ὁ νόμος † δίδωσι.] Καὶ προυτρέπετο [9] αὐτὸν, ἅτε δὴ βασιλέα [10], τὸν θησαυρὸν ἀνελέσθαι [11]. Ὁ δ' ἀπερισκέπτως προσελθὼν, καὶ συλληφθεὶς [12] ὑπὸ τῆς παγίδος, ὡς ἐξαπατήσασαν ἐμέμφετο τὴν ἀλώπεκα. Ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν [13], ὦ πίθηκε, τοιαύτην σὺ μωρίαν ἔχων, τῶν ἀλόγων βασιλεύσεις [14];

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πράξεσί τισιν ἀπερισκέπτως ἐπιχειροῦντες, δυστυχήμασι περιπίπτουσι.

1. ὀρχέομαι. 2. εὐδοκιμέω. 3. die älteste Art zu votieren, geschah durch Aufhebung der Hände; die Mehrheit entschied die Wahl. χειροτονέω. 4. φθονέω. 5. λαμβάνω. 6. ἄγω. 7. εὑρίσκω. 8. χράομαι. †. Dieß gehört zu den Regalien der Könige; nach dem Naturrecht gehört es dem, der es gefunden hat. 9. für προετρέπετο. 10. als König. 11. zu heben. ἀναιρέομαι. 12. συλλαμβάνω. 13. sc. ἔφη. 14. willst über die Thiere herrschen?

XXX. ΘΥΝΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝ.

Θύννος διωκόμενος ὑπὸ δελφῖνος, καὶ πολλῷ τῷ ροίζῳ φερόμενος, ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἔμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν [1] εἴς τινα νῆσον. Ὑπὸ δὲ τῆς ὁμοίας ῥύμης, καὶ ὁ δελφὶν

αὐτῷ συνεξώκειλεν [2]. Ὁ δὲ θύννος ἐπιςραφεὶς, καὶ λειποψυχοῦντα τὸν δελφῖνα ἑωρακὼς [3], εἶπεν· οὐκ ἔτι μοι ὁ θάνατος λυπηρὸς, ὁρῶντι τὸν αἴτιον γεγονότα [4] μοι τούτου σὺν ἐμοὶ ἀποθνήσκοντα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ῥᾳδίως τὰς συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι φέρουσι, τοὺς τούτων αἰτίους δυστυχοῦντας ὁρῶντες.

1. Gerieth unvorsichtig durch den heftigen Schuß — ἐκπίπτω. 2. wurde zugleich mit ihm herausgeworfen. συνεξοκέλλω. 3. ὁράω. 4. γίνομαι.

XXXI. ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΝΟΣΩΝ.

Ἰατρὸς νοσοῦντα ἐθεράπευε. Τοῦ δὲ νοσοῦντος ἀποθανόντος [1], ἐκεῖνος πρὸς τοὺς ἐκκομίζοντας ἔλεγεν· οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ οἴνου ἀπείχετο, [2] καὶ κλυστῆρσιν [3] ἐχρῆτο, οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. Τῶν δὲ παρόντων ὑπολαβών τις ἔφη· ὦ βέλτιστε, οὐκ ἔδει σε ταῦτα νῦν λέγειν, ὅτε μηδὲν ὄφελός ἐστιν, ἀλλὰ τότε παραινεῖν, ὅτε τούτοις χρῆσθαι ἠδύνατο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοὺς φίλους ἐν καιρῷ ἀνάγκης ὠφελεῖν, καὶ τὰς βοηθείας παρέχειν.

1. ἀποθνήσκω. 2. ἀπέχομαι. 3. χράομαι.

XXXII. ΙΞΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΕΧΙΣ.

Ἰξευτὴς ἰξὸν ἀναλαβὼν καὶ καλάμους, πρὸς ἄγραν ἐξῆλθεν. Ἰδὼν δὲ κίχλαν ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου καθεζομένην, καὶ τοὺς καλάμους ἀλλήλοις ἐπὶ μῆκος συνάψας [1], ἄνω πρὸς αὐτὴν, συλλαβεῖν βουλόμενος, ἐφεώρα [2]. Καὶ δὴ λαθὼν ἔχιν κοιμω-

μένην [3] ὑπὸ πόδας † ἐπάτησε [4]. Τῆς δ' ὀργισθείσης [5], καὶ δακούσης αὐτὸν, ἐκεῖνος ἤδη λειποψυχῶν ἔλεγε· δύστηνος ἐγὼ, ἕτερον γὰρ θηρεῦσαι βουλόμενος, αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου ἠγρεύθην [6] εἰς θάνατον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πέλας [7] ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι πολλάκις ὑφ' ἑτέρων τοῦτ' αὐτὸ πάσχοντες.

1. συνάπτω. 2. ἐφοράω. 3. κοιμάομαι. †. trat unter die Füße. 4. πατέω. 5. ὀργίζω. 6. ἀγρεύω. 7. sc. οὖσι.

XXXIII. ΚΑΣΤΩΡ.

Ὁ κάστωρ ζῶόν ἐστι τετράπουν, ἐν λίμναις τὰ πολλὰ [1] διαιτώμενον [2], οὗ τὰ αἰδοῖά φασιν ἰατροῖς χρήσιμα εἶναι. Οὗτος οὖν, ἐπειδὰν ὑπ' ἀνθρώπων διωκόμενος καταλαμβάνηται, γινώσκων, οὗ χάριν διώκεται, ἀποτεμὼν [3] τὰ ἑαυτοῦ αἰδοῖα, ῥίπτει πρὸς τοὺς διώκοντας, καὶ οὕτω σωτηρίας τυγχάνει.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, οὐδένα λόγον τῶν χρημάτων ποιοῦνται.

1. meistens. 2. διαιτάομαι. 3. ἀποτέμνω. Dieß ist falsch von dem Bieber; der Bau seines Körpers ist dagegen.

XXXIV. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

Κύων εἰσπηδήσας εἰς μαγειρεῖον, καὶ τοῦ μαγείρου ἀσχολουμένου, καρδίαν ἁρπάσας ἔφυγεν [1].

Ὁ

Ὁ δὲ μάγειρος ἐπιστραφεὶς [2], ὡς εἶδεν αὐτὸν φεύγοντα, εἶπεν· ὦ οὗτος, ἴσθι [3], ὡς ὅπουπερ ἂν ᾖς, φυλάξομαί [4] σε· οὐ γὰρ ἀπ' ἐμοῦ καρδίαν εἴληφας [5], ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν δέδωκας [6].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

1. φεύγω. 2. ἐπιστρέφω. 3. ἴσημι. 4. φυλάττω. 5. λαμβάνω. 6. δίδωμι.

XXXV. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Κύων πρὸ ἐπαύλεώς τινος ἐκάθευδε [1]. Λύκου δ' ἐπιδραμόντος, [2] καὶ βρῶμα μέλλοντος θύσειν [3] αὐτὸν, ἐδεῖτο [4], μὴ νῦν αὐτὸν καταθῦσαι. Νῦν μὲν γὰρ, φησὶ, λεπτός εἰμι, καὶ ἰσχνός· ἂν [5] δὲ μικρὸν ἀναμείνῃς [6], μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ δεσπόται ποιήσειν γάμους, κἀγὼ [7] τηνικαῦτα, πολλὰ φαγὼν, πιμελέστερος ἔσομαι, καὶ σοὶ ἡδύτερον βρῶμα γενήσομαι. Ὁ μὲν οὖν λύκος πεισθεὶς [8] ἀπῆλθε [9]· μεθ' ἡμέρας δ' ἐπανελθὼν εὗρεν [10] ἄνω ἐπὶ τοῦ δώματος τὸν κύνα καθεύδοντα, καὶ στὰς [11] κάτωθεν πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλει [12], ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῶν συνθηκῶν. Καὶ ὁ κύων· ἀλλ', ὦ λύκε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε [13] πρὸ τῆς ἐπαύλεώς με ἴδοις [14] καθεύδοντα, μηκέτι γάμους ἀναμείνῃς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν περί τι κινδυνεύσαντες σωθῶσι [15], διὰ βίου τοῦτο φυλάττονται.

1. καθεύδω. 2. ἐπιτρέχω. 3. θύω. 4. δέομαι. 5. für ἐὰν, wenn. 6. ἀναμένω. 7. für καὶ ἐγὼ. 8. πείθω. 9. ἀπέρχομαι. 10. εὑρίσκω. 11. ἵστημι. 12. καλέω. 13. nähmlich χρόνου μέλλον. in der Folge. 14. εἴδω. 15. σώζω.

XXXVI. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Κύων καὶ ἀλεκτρυὼν, ἑταιρείαν ποιησάμενοι, ὥδευον [1]· ἑσπέρας δὲ καταλαβούσης [2], ὁ μὲν ἀλεκτρυὼν ἐπὶ δένδρου ἐκάθευδεν ἀναβὰς, ὁ δὲ κύων πρὸς τῇ ῥίζῃ τοῦ δένδρου, κοίλωμα ἔχοντος. Τοῦ δὲ ἀλεκτρυόνος κατὰ τὸ εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντος, ἀλώπηξ ἀκούσασα πρὸς αὐτὸν ἔδραμε [3], καὶ στᾶσα κάτωθεν πρὸς ἑαυτὴν κατελθεῖν ἠξίου· ἐπιθυμεῖν γὰρ ἀγαθὴν οὕτω φωνὴν ζῶον ἔχον ἀσπάσασθαι [4]. Τοῦ δὲ εἰπόντος, τὸν θυρωρὸν πρότερον διυπνίσαι [5], ὑπὸ τὴν ῥίζαν καθεύδοντα, ὡς ἐκείνου ἀνοίξαντος [6] κατελθεῖν, κἀκείνης ζητούσης αὐτὸν φωνῆσαι, ὁ κύων, αἴφνης πηδήσας, αὐτὴν διεσπάραξεν [7].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐχθροὺς ἐπελθόντας πρὸς ἰσχυροτέρους πέμπουσι παραλογιζόμενοι.

1. ὁδεύω. 2. καταλαμβάνω. – wie der Abend sie überfallen. 3. τρέχω. 4. ἀσπάζομαι. 5. διυπνίζω 6. ἀνοίγω. 7. διασπαράττω.

XXXVII. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ.

Λέων ἀκούσας ποτὲ βατράχου μέγα βοῶντος, ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνὴν, οἰόμενος μέγα τι ζῶον εἶναι.

εἶναι. Προσμείνας [1] δὲ μικρὸν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προελθόντα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν [2].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ πρὸ τῆς ὄψεως δι' ἀκοῆς μόνης ταράττεσθαι.

1. προσμένω. 2. καταπατέω.

XXXVIII. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέων, καὶ ὄνος, καὶ ἀλώπηξ, κοινωνίαν ποιησάμενοι, ἐξῆλθον [1] πρὸς ἄγραν. Πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης [2], προσέταξεν [3] ὁ λέων τῷ ὄνῳ, διελεῖν [4] αὐτοῖς. Ὁ δὲ τρεῖς μερίδας [5] ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων [6], ἐκλέξασθαι [7] τούτους προυτρέπετο [8]. Καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς [9] τὸν ὄνον κατέφαγεν. Εἶτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν [10]. Ἡ δ', εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα, ἑαυτῇ βραχύ τι κατέλιπε [11]. Καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτὴν [12]. τίς σε, ὦ βελτίστη, διαιρεῖν οὕτως ἐδίδαξεν [13]; ἡ δ' εἶπεν· ἡ τοῦ ὄνου συμφορά.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

1. ἐξέρχομαι. 2. συλλαμβάνω. 3. προστάσσω. 4. διαιρέω. 5. μερὶς. 6. sc. μερῶν gleich. 7. ἐκλέγω. 8. für προετρέπετο von προτρέπω. 9. θυμόω. 10. κελεύω. 11. καταλείπω. 12. sc. ἔφη. 13. διδάσκω.

XXXIX. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΡΚΤΟΣ.

Λέων καὶ ἄρκτος, ὁμοῦ βουνεύρῳ περιτυχόντες [1], περὶ τούτου ἐμάχοντο [2]. Δεινῶς οὖν ὑπ' ἀλλήλων διατε-

διατεθέντες [3], ὡς ἐκ τῆς πολλῆς μάχης καὶ σκοτοδινιάσαι [4], ἀπαυδήσαντες [5] ἔκειντο [6]. Ἀλώπηξ δὲ κύκλῳ περιϊοῦσα, πεπτωκότας [7] αὐτοὺς ἰδοῦσα [8], καὶ τὸ βούνευρον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τοῦτο, διὰ μέσου ἀμφοῖν διαδραμοῦσα [9], καὶ ἁρπάσασα, φεύγουσα ᾤχετο [10]. Οἱ δὲ βλέποντες μὲν αὐτὴν, μὴ δυνάμενοι δὲ ἀναστῆναι [11], δείλαιοι ἡμεῖς, εἶπον, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμοχθοῦμεν [12].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄλλων κοπιώντων [13] ἄλλοι κερδαίνουσιν.

1. περιτυγχάνω waren zugleich gestoßen. 2. μάχομαι. 3. da sie übel von einander zugerichtet wurden. διατίθημι. 4. σκοτοδινιάω. 5. ἀπαυδάω. 6 κεῖμαι. 7. πίπτω. 8. εἴδω. 9. διατρέχω. 10. οἴχομαι floh eilends davon. 11. ἀνίστημι. 12. μοχθέω. 13. κοπιάω.

XXXX. ΜΑΝΤΙΣ.

Μάντις, ἐπ' ἀγορᾶς καθήμενος, διελέγετο [1]. Ἐπιστάντος δέ τινος αἴφνης, καὶ ἀπαγγείλαντος, ὡς αἱ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυρίδες ἀναπεπταμέναι [2] τε πᾶσαι εἶεν, καὶ πάντα τὰ ἔνδον [3] ἀφῃρημένα [4], ἀνεπήδησέ τε στενάξας [5], καὶ δρομαῖος ᾔει. Τρέχοντα δέ τις αὐτὸν θεασάμενος, ὦ οὗτος, εἶπεν, ὁ τἀλλότρια [6] πράγματα προειδέναι ἐπαγγελλόμενος, τὰ σαυτοῦ [7] οὐ προεμαντεύου.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τὸν μὲν ἑαυτῶν βίον φαύλως διοικοῦντας, τῶν δὲ μηδὲν αὐτοῖς προσηκόντων προνοεῖσθαι πειρωμένους.

1. διαλέγομαι. 2. ἀναπετάω. 3. sc. ὄντα alles was darin gewesen. 4. ἀφαιρέω. 5. στενάζω. 6. für τὰ ἀλλότρια. 7. von σεαυτοῦ nähmlich πράγματα.

XXXXI. ΜΥΡΜΗΞ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ.

Μύρμηξ διψήσας [1], κατελθὼν εἰς πηγὴν, παρασυρεὶς [2] ὑπὸ τοῦ ῥεύματος, ἀπεπνίγετο [3]. Περιστερὰ δὲ τοῦτο θεασαμένη, κλῶνα δένδρου περιελοῦσα [4], εἰς τὴν πηγὴν ἔῤῥιψεν [5], ἐφ' οὗ καὶ καθίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη [6]. Ἰξευτὴς δέ τις μετὰ τοῦτο τοὺς καλάμους συνθεὶς [7], ἐπὶ τὸ τὴν περιστερὰν συλλαβεῖν ᾔει. Τοῦτο μύρμηξ ἑωρακὼς, τὸν τοῦ ἰξευτοῦ πόδα ἔδακεν [8]. Ὁ δὲ ἀλγήσας [9], τούς τε καλάμους ἔῤῥιψε, καὶ τὴν περιστερὰν αὐτίκα φυγεῖν ἐποίησεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀποδιδόναι.

1. διψάω. 2. παρασύρω. 3. ἀποπνίγω. — fing an zu ersticken. 4. περιαιρέω. 5. ῥίπτω. 6. διασώζω. 7. συντίθημι. 8. δάκνω. 9. ἀλγέω.

XXXXII. ΝΥΚΤΕΡΙΣ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΙΘΥΙΑ.

Νυκτερὶς, καὶ βάτος, καὶ αἴθυια ἑταιρείαν ποιησάμεναι, ἐμπορικὸν διέγνωσαν βίον ζῆν. Ἡ μὲν οὖν νυκτερὶς ἀργύριον δανεισαμένη [1], καθῆκεν εἰς τὸ μέσον· ἡ δὲ βάτος ἐσθῆτα μεθ' ἑαυτῆς ἔλαβεν· ἡ δὲ αἴθυια, τρίτη, χαλκόν. Καὶ ἀπέπλευσαν. Χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νεὼς περιτραπείσης [2], πάντα ἀπολέσαντες, αὐτοὶ ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν. Ἐξ ἐκείνου [3] τοίνυν ἡ μὲν αἴθυια τοῖς αἰγιαλοῖς ἀεὶ παρεδρεύει, μήπου τὸν χαλκὸν

ἐκβάλ-

ἐκβάλλῃ ἡ θάλαττα· ἡ δὲ νυκτερὶς, τοὺς δανειστὰς φοβουμένη, τῆς μὲν ἡμέρας οὐ φαίνεται, νύκτωρ δ'ἐπὶ νομὴν ἔξεισιν· ἡ δὲ βάτος τῆς τῶν παριόντων ἐσθῆτος ἐπιλαμβάνεται, εἴπου τὴν οἰκείαν ἐπιγνοίῃ ζητοῦσα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι περὶ ἃ σπουδάζομεν, τούτοις ἐς ὕστερον περιπίπτομεν.

1. δανείζομαι. 2. περιτρέπω. 3. nähmlich χρένου.

XXXXIII. ΝΟΣΩΝ ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΣ.

Νοσῶν τις, καὶ ὑπὸ τȣ ἰατροῦ ἐρωτώμενος, ὅπως διετέθη, πλέον, εἶπε, τοῦ δέοντος ἱδρωκέναι [1]. Ὁ δὲ, ἀγαθὸν, ἔφη, τοῦτ' εἶναι. Ἐκ δευτέρου δὲ παρ' αὐτοῦ πάλιν ἐρωτηθεὶς, ὅπως ἔσχε, φρίκῃ συσχεθεὶς [2], εἶπε, σφοδρῶς διατετινάχθαι [3]. Ὁ δὲ, καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν, ἔφησεν, εἶναι. Ἐκ δὲ τρίτȣ αὖθις, ὅπως διεγένετο, εἶπεν, ὑδέρῳ περιπεπτωκέναι. Ὁ δὲ, καὶ τοῦτο πάλιν ἀγαθὸν, εἶπεν, εἶναι. Εἶτα τῶν οἰκείων τινὸς αὐτὸν ἐρωτήσαντος, ὅπως ἔχει. ἐγὼ, εἶπεν, ὦ οὗτος, ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπόλλυμαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τῶν ἀνθρώπων δυσχεραίνομεν, τοὺς πρός χάριν ἀεὶ βουλομένους λέγειν.

1. ἱδρόω. 2. συνέχω. 3. διατινάττω.

XXXXIV. ΞΥΛΕΥΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Ξυλευόμενός τις παρὰ τῷ ποταμῷ τὸν οἰκεῖον ἀπέβαλε πέλεκυν. Ἀμηχανῶν τοίνυν παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας ὠδύρετο. Ἑρμῆς δὲ μαθὼν τὴν

αἰτίαν,

αἰτίαν, καὶ οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον, καταδὺς [1] εἰς τὸν ποταμὸν, χρυσοῦν ἀνήνεγκε πέλεκυν, καὶ, εἰ οὗτός ἐστιν, ὃν ἀπώλεσεν, ἤρετο. Τοῦ δὲ, μὴ τοῦτον εἶναι, φαμένου, αὖθις καταβὰς, ἀργυροῦν ἀνεκόμισε. Τοῦ δὲ, μηδὲ τοῦτον εἶναι τὸν οἰκεῖον, εἰπόντος, ἐκ τρίτου καταβὰς, ἐκεῖνον τὸν οἰκεῖον ἀνήνεγκε. Τοῦ δὲ, τοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπολωλότα, φαμένου, Ἑρμῆς, ἀποδεξάμενος [2] αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην, ἅπαντας αὐτῷ ἐδωρήσατο [3]. Ὁ δὲ, παραγενόμενος [4] πάντα τοῖς ἑταίροις τὰ συμβάντα διεξελήλυθεν [5]· ὧν εἷς τις τὰ ἶσα διαπράξασθαι ἐβουλεύσατο, καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐλθὼν, καὶ τὴν οἰκείαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀφεὶς εἰς τὸ ῥεῦμα, κλαίων ἐκάθητο. Ἐπιφανεὶς οὖν ὁ Ἑρμῆς κἀκείνῳ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τοῦ θρήνου, καταβὰς ὁμοίως, χρυσῆν ἀξίνην ἐξήνεγκε, καὶ ἤρετο, εἰ ταύτην ἀπέβαλε. Τοῦ δὲ σὺν ἡδονῇ, ναὶ ἀληθῶς ἥδ' ἐστὶ, φήσαντος, μισήσας [6] ὁ θεὸς τὴν τοσαύτην ἀναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνην κατέσχεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκείαν ἀπέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιοῦται.

Παρὰ τῷ ποταμῷ attisch für π. τινι π. 1. καταδύμι. 2. ἀποδέχομαι 3. δωρέω. 4. sc. εἰς οἶκον. 5. διεξέρχομαι. 6. μισέω.

XXXXV. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΚΗΠΩΡΟΣ.

Ὄνος, ὑπηρετούμενος κηπωρῷ, ἐπειδὴ ὀλίγα μὲν ἤσθιε, πλεῖστα δ' ἐμόχθει, ηὔξατο τῷ Διῒ,

 ὥστε

ὥστε, τοῦ κηπωροῦ ἀπαλλαγεὶς, ἑτέρῳ ἀπεμπωληθῆναι δεσπότῃ. Τοῦ δὲ Διὸς ἐπακούσαντος, καὶ κελεύσαντος αὐτὸν κεραμεῖ πραθῆναι [1], πάλιν ἐδυσφόρει, πλέον, ἢ πρότερον, ἀχθοφορῶν, καὶ τόν τε πηλὸν καὶ τοὺς κεράμους κομίζων. Πάλιν οὖν ἀμεῖψαι [2] τὸν δεσπότην ἱκέτευε, καὶ βυρσοδέψῃ ἀπεμπωλεῖται. Εἰς χείρονα τοίνυν τῶν προτέρων δεσπότην ἐμπεσὼν, καὶ ὁρῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πραττόμενα, μετὰ στεναγμῶν ἔφη· οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ, βέλτιον ἦν μοι, παρὰ τοῖς προτέροις δεσπόταις μένειν· οὗτος γὰρ, ὡς ὁρῶ, καὶ τὸ δέρμα μου κατεργάσεται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα τοὺς προτέρους δεσπότας οἱ οἰκέται ποθοῦσιν, ὅταν τῶν δευτέρων λάβωσι πεῖραν.

1. πιπράσκω. 2. ἀμείβω.

XXXXVI. ΟΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ.

Ὀρνιθοθήρας ὄρνισιν ἵστη παγίδας· κορυδαλὸς δὲ τοῦτον πόῤῥωθεν ἰδὼν ἐπυνθάνετο, τί ποτ' ἐργάζοιτο. Τοῦ δὲ, πόλιν κτίζειν, φαμένου, εἶτα δὲ πоῤῥωτέρω ἀποχωρήσαντος, καὶ κρυβέντος [1], ὁ κορυδαλὸς τοῖς τοῦ ἀνδρὸς λόγοις πιστεύσας, προςελθὼν, εἰς τὸν βρόχον [2] ἑάλω [3]. Τοῦ δὲ ὀρνιθοθήρα † ἐπιδραμόντος, ἐκεῖνος εἶπεν· ὦ οὗτος, εἰ τοιαύτην πόλιν κτίζεις, οὐ πολλοὺς εὑρήσεις [4] ἐνοικοῦντας.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἶκοι καὶ πόλεις ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ προεστῶτες χαλεπαίνωσιν [5].

1. κρύπτω. 2. für ἐν τῷ βρόχῳ, in der Schlinge. 3. Attisch für ἥλω, wurde gefangen, von ἁλίσκω, ἅλωμι. † Dorisch, statt ὀρνιθοθήρου. 4. εὑρίσκω. 5. grausam sind.

XXXXVII. ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ.

Ὁδοιπόρος πολλὴν ἀνύσας [1] ὁδὸν ηὔξατο [2], εἰ ἄρα εὑρήσει τι, τὸ ἥμισυ τούτου τῷ Ἑρμῇ ἀναθήσειν [3]. Περιτυχὼν [4] δὲ πήρᾳ μεστῇ φοινίκων καὶ ἀμυγδάλων, καὶ ταύτην ἀνελόμενος [5], ἐκείνους μὲν ἔφαγε, τὰ δὲ τῶν φοινίκων ὀστᾶ [6], καὶ τὰ τῶν ἀμυγδάλων κελύφη ἐπί τινος ἀνέθηκε βωμοῦ, φήσας· ἀπέχεις, ὦ Ἑρμῆ, τὴν εὐχήν [7]. Τοῦ γὰρ εὑρεθέντος [8] τὰ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς πρὸς σὲ διανενέμημαι [9].

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα φιλάργυρον, καὶ τοὺς θεοὺς διὰ πλεονεξίαν κατασοφιζόμενον.

1. ἀνύω. 2. εὔχομαι. 3. ἀνατίθημι. 4. περιτυγχάνω. 5. ἀναιρέω. 6. ὀστέον, der Stein in der Frucht. 7. Das Gelübde ist dir bezahlt. 8. εὑρίσκω. 9. διανέμομαι.

XXXXVIII. ΠΑΙΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.

Παῖς ἐκ διδασκαλείου τὴν τοῦ συμμαθητοῦ δέλτον κλέψας [1] ἤνεγκε [2] τῇ μητρί. Τῆς δὲ μὴ ἐπιπληξάσης [3], μᾶλλον μὲν οὖν ἀποδεξαμένης, προϊὼν τοῖς χρόνοις [4], ἤρξατο [5] καὶ τὰ μείζω [6] κλέπτειν. Ἐπαυτοφώρῳ δέ ποτε ληφθεὶς [7] ἀπήγετο [7] τὴν πρὸς θάνατον [9]. Τῆς δὲ μητρὸς ἑπο-

μένης, καὶ ὀλοφυρομένης, ἐκεῖνος τῶν δημίων ἐδεῖτο, βραχέα τινὰ τῇ μητρὶ διαλεχθῆναι [10] πρὸς τὸ οὖς. Τῆς δὲ ταχέως τὸ οὖς τῷ στόματι τοῦ παιδὸς προσθείσης [11], ἐκεῖνος τὸ οὖς τοῖς ὀδοῦσι δακὼν [12] ἀφείλετο. Τῆς δὲ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων κατηγορούντων, ὡς οὐ μόνον κέκλοφεν, ἀλλ' ἤδη καὶ εἰς τὴν μητέρα ἠσέβηκεν [13], ἐκεῖνος εἶπεν [14]· αὐτὴ γάρ μοι τῆς ἀπωλείας γέγονεν αἴτιος. Εἰ γὰρ, ὅτε τὴν δέλτον ἐκεκλόφειν, ἐπέπληξέ μοι, οὐκ ἂν, μέχρι τούτων χωρήσας, νῦν ἠγόμην ἐπὶ τὸν θάνατον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν μὴ κατ' ἀρχὰς κολαζομένων ἐπὶ μεῖζον αὐξάνει τὰ κακά.

1. κλέπτω. 2. φέρω. 3. ἐπιπλήσσω. 4. da er älter geworden war, von πρόειμι. 5. ἄρχομαι. 6. Attisch für μείζονα. 7. λαμβάνω 8. ἀπάγω. 9. sc. ὁδόν. 10. διαλέγομαι. 11. προστίθημι 12. δάκνω. 13. ἀσεβέω. 14. daran habe ich recht gethan, denn ꝛc.

XXXXIX. ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.

Ποιμὴν, ἐν παραθαλασσίῳ τόπῳ ποίμνιον νέμων, ἑωρακὼς γαληνιῶσαν [1] τὴν θάλατταν, ἐπεθύμησε [2] πλεῦσαι [3] πρὸς ἐμπορίαν. Ἀπεμπωλήσας οὖν τὰ πρόβατα, καὶ φοινίκων βαλάνους πριάμενος, ἀνήχθη [4]. Χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νεὼς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, πάντα τὸν φόρτον ἐκβαλὼν εἰς τὴν θάλατταν, μόλις κενῇ τῇ νηῒ διεσώθη. Μετὰ δ' ἡμέρας οὐκ ὀλίγας παριόντος [5] τινὸς, καὶ τῆς θαλάττης [ἔτυχε γὰρ αὕτη γαληνιῶσα]

ληνιῶσα] τὴν ἠρεμίαν θαυμάζοντος, ὑπολαβὼν οὗτος, εἶπε· Φοινίκων αὖθις, ὡς ἔοικεν [6], ἐπιθυμεῖ, καὶ διὰ τοῦτο Φαίνεται ἡσυχάζουσα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνεται.

1. γαληνιάω. 2. ἐπιθυμέω. 3. πλέω. 4. ἀνάγω — fuhr ab. 5. πάρειμι. 6. εἴκω — wie es scheint.

L. ΡΟΙΑ ΚΑΙ ΜΗΛΕΑ.

Ῥοιὰ καὶ μηλέα περὶ κάλλους ἤριζον. Πολλῶν δ' ἀμφισβητήσεων μεταξὺ γενομένων, βάτος, ἐκ τοῦ πλησίον ἀκούσασα Φραγμοῦ, παυσώμεθα [1], εἶπεν, ὦ Φίλαι, ποτὲ μαχόμεναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ταῖς τῶν ἀμεινόνων στάσεσι καὶ οἱ μηδενὸς ἄξιοι πειρῶνται εἶναί τι.

1. παύομαι — laßt uns doch aufhören.

LI. ΑΣΠΑΛΑΞ.

Ὁ ἀσπάλαξ τυφλὸν ζῶόν ἐστι [1]. Φησὶν οὖν ποτε τῇ μητρί· συκαμινέαν, μῆτερ, ὁρῶ· εἶτα αὖθις Φησι· λιβάνου ὀσμῆς πεπλήρωμαι [2]· καὶ τρίτου πάλιν, χαλκῆς, Φησι, ψηφίδος κτύπον ἀκούω. Ἡ δὲ μήτηρ ὑπολαβοῦσα εἶπεν· ὦ τέκνον, ὡς ἤδη καταμανθάνω, ὅτι οὐ μόνον ὄψεως ἐστέρησαι [3], ἀλλὰ καὶ ἀκοῆς, καὶ ὀσφρήσεως.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀλαζόνων τὰ ἀδύνατα κατεπαγγέλλονται, καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἐλέγχονται.

1. Er hat sehr kleine Augen, die kaum zu sehen sind. 2. ich rieche Weihrauch, πληρόω. 3. στερέω.

LII. ΣΦΗΚΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΚΕΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΟΣ.

Σφῆκες καὶ πέρδικες, δίψῃ συνεχόμενοι, πρὸς γεωργὸν ἦλθον, παρ' αὐτοῦ αἰτοῦντες πιεῖν [1], ἐπαγγελλόμενοι ἀντὶ τοῦ ὕδατος ταύτην τὴν χάριν ἀποδώσειν· [2] οἱ μὲν πέρδικες σκάπτειν τὰς ἀμπέλους· οἱ δὲ σφῆκες, κύκλῳ περιϊόντες [3] τοῖς κέντροις ἀποσοβεῖν τοὺς κλέπτας. Ὁ δὲ γεωργὸς ἔφη· ἀλλ' ἔμοιγέ εἰσι δύο βόες, οἱ μηδὲν ἐπαγγελλόμενοι πάντα ποιοῦσιν· ἄμεινον [4] οὖν ἐστιν, ἐκείνοις δοῦναι, ἤπερ ὑμῖν.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας ἐξώλεις, ὠφελεῖν μὲν ἐπαγγελλομένους, βλάπτοντας δὲ μεγάλα.

1. πίνω. 2. ἀποδίδωμι. 3. περίειμι. 4. der comparativus von ἀγαθὸς.

LIII. ΤΑΩΣ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ.

Τῶν ὀρνίθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταὼς ἑαυτὸν ἠξίου, διὰ τὸ κάλλος, χειροτονεῖν. Αἱρουμένων δὲ τοῦτον πάντων, κολοιὸς ὑπολαβὼν ἔφη· ἀλλ' εἰ, σοῦ βασιλεύοντος [1], ἀετὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει [2], πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις [3];

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ἄρχοντας οὐ διὰ κάλλος μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥώμην καὶ φρόνησιν, ἐκλέγεσθαι δεῖ.

1. unter deiner Regierung. 2. uns verfolgen wird. 3. ἐπαρκέω.

LIV.

LIV. ΜΟΝΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Μονιὸς ἄγριος, ἐπί τινος ἑστὼς[1] δένδρου, τοὺς ὀδόντας ἔθηγεν[2]. Ἀλώπεκος δ' ἐρομένης τὴν αἰτίαν, ὅτι μηδεμιᾶς προσκειμένης ἀνάγκης τὶ τοὺς ὀδόντας θήγει, ἔφη· οὐκ ἀλόγως τοῦτο ποιῶ· εἰ γάρ με κίνδυνος περισταίη[3] οὔκουν με τηνικαῦτα πρὸς τοὺς ὀδόντας ἀκονᾷν ἀσχολεῖσθαι δεήσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἑτοίμοις οὖσι χρῆσθαι[4].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ πρὸς τὸν κίνδυνον παρασκευάζεσθαι.

1. ἵστημι. 2. θήγω. 3. περιΐστημι. 4. χράομαι.

LV. ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ.

Κορυδαλὸς, εἰς πάγην[1] ἁλοὺς[2], θρηνῶν ἔλεγεν· οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ καὶ δυστήνῳ πτηνῷ. οὐ χρύσον ἐνοσφισάμην[3] τινὸς, οὐκ ἄργυρον, οὐκ ἄλλο τι τῶν τιμίων. Κόκκος δὲ σίτου μικρὸς τὸν θάνατόν μοι προὐξένησεν[4].

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς, διὰ κέρδος εὐτελὲς, μέγαν ὑφισταμένους κίνδυνον.

1. für ἐν πάγῃ. 2. ἁλίσκω, ἁλῶμι. 3. νοσφίζομαι. 4. προξενέω.

LVI. ΝΕΒΡΟΣ.

Νεβρός ποτε πρὸς τὸν ἔλαφον εἶπε· πάτερ, σὺ καὶ μείζων, καὶ ταχύτερος κυνῶν πέφυκας[1], καὶ κέρατα πρὸς τούτοις ὑπερφυᾶ φέρεις πρὸς ἄμυναν. Τί δή ποτ' οὖν οὕτω τούτους φοβῇ[2]; Κἀκεῖνος γελῶν εἶπεν· ἀληθῆ μὲν ταῦτα φῂς, τέκνον,

ἐν δ' οἶδα [3], ὡς, ἐπειδὰν κυνὸς ὑλακὴν ἀκούσω, αὐτίκα πρὸς φυγὴν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐκφέρομαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμία παραίνεσις ῥώννυσιν.

1. φύω. 2. φοβέομαι. 3. εἴδω.

LVII. ΛΑΓΩΟΙ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Οἱ λαγωοί ποτε συνελθόντες τὸν ἑαυτῶν πρὸς ἀλλήλους ἀπεκλαίοντο [1] βίον, ὡς ἐπισφαλὴς εἴη, καὶ δειλίας πλέως. Καὶ γὰρ καὶ ὑπ' ἀνθρώπων, καὶ κυνῶν, καὶ ἀετῶν, καὶ ἄλλων πολλῶν ἀναλίσκονται· βέλτιον [2] οὖν εἶναι, θανεῖν [3] ἅπαξ, ἢ διὰ βίου τρέμειν. Τοῦτο τοίνυν κυρώσαντες [4], ὥρμησαν [5] κατὰ τ' αὐτὸν [6] εἰς τὴν λίμνην, ὡς εἰς αὐτὴν ἐμπεσούμενοι [7] καὶ ἀποπνιγησόμενοι [8]. Τῶν δὲ καθημένων κύκλῳ τῆς λίμνης βατράχων, ὡς τὸν τοῦ δρόμου κτύπον ᾔσθοντο [9], εὐθὺς εἰς ταύτην εἰσπηδησάντων [10], τῶν λαγωῶν τις, ἀγχινούστερος εἶναι δοκῶν τῶν ἄλλων, ἔφη· στῆτε, [11] ἑταῖροι, μηδὲν δεινὸν ὑμᾶς αὐτοὺς διαπράξησθε. Ἤδη ὡς ὁρᾶτε, καὶ ἡμῶν ἕτερ' ἐστὶ ζῶα δειλότερα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ δυστυχοῦντες ἐξ ἑτέρων, χείρονα πασχόντων, παραμυθοῦνται.

1. ἀποκλαίω. 2. ἀγαθός. 3. θνήσκω. 4. κυρόω. 5. ὁρμάω. 6. für κατὰ τὸ αὐτό, zugleich. 7. ἐμπίπτω. 8. ἀποπνίγω. 9. αἰσθάνομαι. 10. εἰσπηδάω. 11. ἵστημι — halt!

LVIII. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΣ.

Ὄνος ἵππον ἐμακάριζεν [1], ὡς ἀφθόνως τρεφόμενον καὶ ἐπιμελῶς, αὐτὸς μηδ' ἀχύρων ἅλις

ἔχων,

ἔχων, καὶ ταῦτα [2] πλεῖστα ταλαιπορῶν. Ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐπέστη [3] πολέμου, καὶ ὁ στρατιώτης ἔνοπλος ἀνέβη τὸν ἵππον, πανταχόσε τοῦτον ἐλαύνων, καὶ δὴ καὶ [4] μέσον τῶν πολεμίων εἰσήλασε [5], καὶ ὁ ἵππος πληγεὶς [6] ἔκειτο· ταῦτα πάντα ἑωρακὼς ὁ ὄνος, τὸν ἵππον μεταβαλλόμενος ἐταλάνιζεν [7].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἄρχοντας, καὶ πλουσίους ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνων φθόνον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογιζομένους, τὴν πενίαν ἀγαπᾷν.

1. μακαρίζω. 2. und zwar. 3. ἐφίστημι. 4. ja sogar. 5. εἰσελαύνω. 6. πλήττω. 7. ταλανίζω.

LIX. ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ.

Φιλάργυρός τις, ἅπασαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐξαργυρισάμενος, καὶ χρυσοῦν βῶλον ποιήσας, ἔν τινι τόπῳ κατώρυξε [1], συγκατορύξας ἐκεῖ καὶ τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ καὶ τὸν νοῦν, καὶ καθ' ἡμέραν ἐρχόμενος, αὐτὸν ἔβλεπε. Τῶν δὲ ἐργατῶν τις αὐτὸν παρατηρήσας, καὶ τὸ γεγονὸς [2] συννοήσας, ἀνορύξας τὸν βῶλον ἀνείλετο [3]. Μετὰ δὲ ταῦτα κἀκεῖνος ἐλθὼν, καὶ κενὸν τὸν τόπον ἰδὼν, θρηνεῖν ἤρξατο, καὶ τίλλειν τὰς τρίχας. Τοῦτον δέ τις ὀλοφυρόμενον οὕτως ἰδὼν, καὶ τὴν αἰτίαν πυθόμενος [4], μὴ οὕτως, εἶπεν, ὦ οὗτος, ἀθύμει· οὐδὲ γὰρ, ἔχων τὸν χρυσὸν, εἶχες. Λίθον οὖν ἀντὶ χρυσοῦ λαβὼν θὲς [5], καὶ νόμιζέ σοι [6] τὸν χρυσὸν εἶναι. Τὴν

 αὐτὴν

αὐτὴν γὰρ σοι πληρώσει χρείαν· ὡς ὁρῶ γὰρ, οὐδ', ὅτε ὁ χρυσὸς ἦν[7], ἐν χρήσει ἦσθα[8] τοῦ κτήματος.[9]

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν ἡ κτῆσις, ἐὰν μὴ ἡ χρῆσις προσῇ.

1. κατορύττω. 2. was vorging, von γίνομαι. 3. ἀναιρέω. 4. πυνθάνομαι. 5. τίθημι, lege statt des Goldes einen Stein hin 6. denke dir, stelle dir vor. 7. da du das Gold hattest. 8. für ἦς Aeolice, von εἰμὶ. 9. gebrauchtest nicht.

LX. ΧΗΝΕΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΙ.

Χῆνες καὶ γέρανοι ἐπὶ ταὐτοῦ[1] λειμῶνος ἐνέμοντο. Τῶν δὲ θηρευτῶν ἐπιφανέντων[2], οἱ μὲν γέρανοι, κοῦφοι ὄντες, ταχέως ἀπέπτησαν[3]· οἱ δὲ χῆνες, διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων μείναντες[4], συνελήφθησαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐν ἁλώσει πόλεως οἱ μὲν ἀκτήμονες[5] εὐχερῶς φεύγουσιν, οἱ δὲ πλούσιοι δουλεύουσιν ἁλισκόμενοι.

1. für τοῦ αὐτοῦ. 2. ἐπιφαίνομαι. 3. ἀφίπταμαι. 4. μένω. 5. ἀκτήμων.

LXI. ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.

Χελώνη ἀετοῦ ἐδεῖτο, ἵπτασθαι ταύτην διδάξαι. Τοῦ δὲ παραινοῦντος, πόῤῥω τοῦτο τῆς φύσεως αὐτῆς εἶναι, ἐκείνη μᾶλλον τῇ δεήσει προσέκειτο[1]. Λαβὼν οὖν ταύτην τοῖς ὄνυξι, καὶ εἰς ὕψος ἀνενεγκὼν[2], εἶτ' ἀφῆκεν· ἡ δὲ, κατὰ πετρῶν πεσοῦσα, συνετρίβη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐν φιλονεικίαις, τῶν φρονιμωτέρων παρακούσαντες, ἑαυτοὺς ἔβλαψαν[3].

1. drang noch mehr mit Bitten in ihn, πρόσκειμαι. 2. ἀναφέρω. 3. βλάπτω.

LXII. ΨΥΛΛΑ.

Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἐκάθισεν. Ὁ δὲ τὸν Ἡρακλῆν ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει. Τῆς δὲ ἐκεῖθεν αὖθις ἀφαλλομένης, στενάξας εἶπεν· ὦ Ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ ψύλλῃ οὐ συνεμάχησας [1], πῶς ἐπὶ μείζοσιν ἀνταγωνισταῖς συνεργήσεις [2];

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων τοῦ θείου δεῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων.

1. συμμαχέω. 2. συνεργέω.

LXIII. ΕΛΑΦΟΣ.

Ἔλαφος τὸν ἕτερον πεπηρωμένη [1] τῶν ὀφθαλμῶν ἐπ' ἠϊόνος ἐνέμετο, τὸν μὲν ὑγιᾶ [2] τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τὴν ξηρὰν, διὰ τοὺς κυνηγετοῦντας [3], ἔχουσα, τὸν δὲ λοιπὸν ἐπὶ θάλατταν, ὅθεν οὐδὲν ὑπώπτευε [4]. Παραπλέοντες δέ τινες, καὶ τούτου στοχασάμενοι [5], αὐτῆς κατετόξευσαν [6]. Ἡ δ' ἑαυτὴν ὠλοφύρετο, ὡς, ὑφ' ἧς μὲν ἐδεδοίκει [7], μηδὲν παθοῦσα, ἣν δ' οὐκ ᾤετο κακὸν ἐπάξειν [8], ὑπὸ ταύτης προδεδομένη [9].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡμῖν τὰ βλαβερὰ δοκοῦντα ὠφέλιμα γίνεται, τὰ δ' ὠφέλιμα, βλαβερά.

1. πηρόω. 2. Attisch für ὑγιῆ. 3. κυνηγετέω. 4. ὑποπτεύω. 5. στοχάζομαι. 6. κατατοξεύω. 7. δείδω. 8. ἐπάγω. 9. προδίδωμι.

LXIV. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα εἰς ἄντρον εἰσέδυ[1]. λέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχοῦσα, ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη. Θνήσκουσα δ' ἔλεγεν· οἴμοι, ὅτι, ἀνθρώπους φεύγουσα, τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, μικροὺς κινδύνους φεύγοντες, μεγάλων ἐπειράθησαν.[2]

1. εἰσδύω. 2. πειράω.

LXV. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΟΣ.

Ἔλαφος, κυνηγοὺς φεύγουσα, ὑπ' ἀμπέλῳ ἐκρύβη. Παρελθόντων δ' ὀλίγον ἐκείνων, ἡ ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεῖν[1] δόξασα[2], τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. Τούτων δὲ σειομένων, οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες, καὶ, ὅπερ ἦν ἀληθὲς, νομίσαντες, τῶν ζώων ὑπὸ τοῖς φύλλοις τι κρύπτεσθαι, βέλεσιν ἀνεῖλον τὴν ἔλαφον. Ἡ δὲ θνήσκουσα, τοιαῦτ', ἔλεγε, δίκαια πέπονθα[3]. οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς εὐεργέτας ὑπὸ θεοῦ κολάζονται.

1. λανθάνω. 2. δοκέω. 3. πάσχω, mir geschieht recht.

LXVI. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ὄνῳ ποτὲ ἀλεκτρυὼν συνεβόσκετο[1]. Λέοντος δ' ἐπελθόντος τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε· καὶ ὁ μὲν λέων [φασὶ γὰρ τοῦτον τὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴν φοβεῖσθαι] ἔφυγεν. Ὁ δ' ὄνος, νομίσας

σας δι' αὐτὸν πεφευγέναι, ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ λέοντι. Ὡς δὲ πόῤῥω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἡ τοῦ ἀλεκτρυόνος ἐφικνεῖτο φωνὴ, στραφεὶς ὁ λέων, τοῦτον κατεθοινήσατο [2]. Ὁ δὲ θνήσκων ἐβόα· ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος· πολεμιστῶν γὰρ μὴ ὢν γονέων, τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην [3];

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταπεινουμένοις ἐπίτηδες τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτίθενται [4], καὶ οὕτως ὑπ' ἐκείνων ἀπόλλυνται.

1. συμβόσκω. 2. καταθοινάομαι. 3. ἐξορμάομαι. 4. angreifen.

LXVII. ΚΗΠΩΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Κηπωροῦ κύων εἰς φρέαρ κατέπεσεν. Ὁ δὲ κηπωρὸς, βουλόμενος αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀναγαγεῖν [1], κατῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ φρέαρ. Οἰηθεὶς [2] δ' ὁ κύων, ὡς κατωτέρω μᾶλλον αὐτὸν παραγέγονε καταδῦσαι [3], τὸν κηπωρὸν στραφεὶς ἔδακεν [4]. Ὁ δὲ μετ' ὀδύνης ἐπανιὼν, δίκαια, φησὶ, πέπονθα. Τί δή ποτε γὰρ τὸν αὐτόχειρα σῶσαι ἐσπούδασα [5].

Ὁ μῦθος πρὸς ἀδίκους καὶ ἀχαρίστους.

1. ἀνάγω. 2. οἴομαι. 3. καταδύνω. 4. δάκνω. 5. σπουδάζω.

LXVIII. ΣΥΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Σῦς καὶ κύων ἀλλήλοις διελοιδοροῦντο [1]. Καὶ ἡ μὲν σῦς ὤμνυε κατὰ [2] τῆς Ἀφροδίτης, ἦ μὴν [3] τοῖς ὀδοῦσιν ἀναῤῥήξειν [4] τὴν κύνα. Ἡ δὲ κύων πρὸς ταῦτα εἰρωνικῶς εἶπε· καλῶς κατὰ τῆς Ἀφροδίτης

δίτης ἡμῖν ὀμνύεις. Δηλοῖς γὰρ, ὑπ' αὐτῆς ὅτι μάλιστα [5] φιλεῖσθαι, ἢ τὸν τῶν σῶν ἀκαθάρτων σαρκῶν γευόμενον οὐδ' ὅλως εἰς ἱερὸν προσίεται [6]. Καὶ ἡ σῦς· διὰ τοῦτο μὲν οὖν μᾶλλον δήλη ἐστὶν ἡ θεὸς στέργουσά με [7]. Τὸν γὰρ κτείναντα, ἢ ἄλλως λυμαινόμενον, παντάπασιν ἀποστρέφεται. Σὺ μέν τοι κακῶς ὄζεις, καὶ ζῶσα [8], καὶ τεθνηκυῖα [9].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ῥητόρων τὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὀνείδη [10] εὐμεθόδως εἰς ἔπαινον μετασχηματίζουσιν.

1. διαλοιδορέομαι. 2. bey der. 3. wahrhaftig. 4. ἀναμίγνυμι. 5. außerordentlich. 6. προσίεμαι. 7. daraus ist offenbar, daß -- mehr liebt. 8. ζάω. 9. θνήσκω. 10. τὸ ὄνειδος.

LXIX. ΥΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Ὗς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον [1]. Ἔφη δ' ἡ κύων, εὔτοκος εἶναι μάλιστα πάντων τῶν πεζῶν. Καὶ ἡ ὗς, ὑποτυχοῦσα [2] πρὸς ταῦτα, φησίν· ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγεις, ἴσθι [3], ὅτι καὶ τυφλοὺς τοὺς σαυτῆς [4] σκύλακας τίκτεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι, κρίνεται.

1. ἐρίζω. 2. ὑποτυγχάνω. 3. ἴσημι. 4. für σεαυτῆς.

LXX. ΟΦΙΣ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ.

Ὄφις καρκίνῳ συνδιῃτᾶτο [1], ἑταιρείαν πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος. Ὁ μὲν οὖν καρκῖνος, ἁπλοῦς ὢν τὸν τρόπον [2], μεταβαλέσθαι [3] κἀκεῖνον παρῄνει

νει [4] τῆς πανουργίας. Ὁ δὲ οὐδοτιοῦν ἑαυτὸν παρεῖχε πειθόμενον. Ἐπιτηρήσας δ' ὁ καρκῖνος αὐτὸν ὑπνοῦντα [5], καὶ ὅσον οἷόν τε [6] πιέσας [7], φονεύει. Τοῦ δ' ὄφεως μετὰ θάνατον ἐκταθέντος [8], ἐκεῖνος εἶπεν· οὕτως ἔδει καὶ πρόσθεν εὐθὺν καὶ ἁπλοῦν εἶναι· οὐδὲ γὰρ ἂν ταύτην τὴν δίκην ἔτισας. [9]

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς φίλοις σὺν δόλῳ προσιόντες αὐτοὶ μᾶλλον βλάπτονται.

1. συνδιαιτάομαι. 2. κατὰ ist ausgelassen vor τὸν. 3. μεταβάλλω. 4. παραινέω. 5. ὑπνέω. 6. οἷος τε mit εἰμὶ heißt ich kann; so stark er konnte. 7. πιέζω. 8. ἐκτάζω. 9. τίω.

LXXI. ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ποιμὴν, νεογνὸν λύκου σκύμνον εὑρὼν, καὶ ἀνελόμενος [1], σὺν τοῖς κυσὶν ἔτρεφεν. Ἐπεὶ δ' ηὐξήνθη [2], εἴ ποτε λύκος πρόβατον ἥρπασε, μετὰ τῶν κυνῶν καὶ αὐτὸς ἐδίωκε. Τῶν δὲ κυνῶν ἔσθ' ὅτε [3] μὴ δυναμένων καταλαβεῖν [4] τὸν λύκον, καὶ διὰ ταῦτα ὑποστρεφόντων, ἐκεῖνος ἠκολούθει [5], μέχρις ἂν, τοῦτον καταλαβὼν, οἷα δὴ λύκος [6], συμμετάσχῃ [7] τῆς θήρας, εἶτα ὑπέστρεφεν [8]. Εἰ δὲ μὴ λύκος ἔξωθεν ἁρπάσειε [9] πρόβατον, αὐτὸς λάθρα θύων, ἅμα τοῖς κυσὶν ἐθοινεῖτο [10], ἕως ὁ ποιμὴν στοχασάμενος, καὶ συνεὶς [11] τὸ δρώμενον, [12] εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας [13], ἀπέκτεινεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.

1. ἀναιρέω. 2. für ηὐξήθη mit eingeschaltetem ν, von αὐξέω s. αὐξάνω. 3. zuweilen. 4. καταλαμβάνω. 5. ἀκολουθέω.

θέω. 6. als Wolf. 7. συμμετέχω. 8. ὑποστρέφω. 9. für ἁρπάσαι Attisch, von ἁρπάζω. 10. θοινέομαι. 11. συνίημι. 12. das Geschehene, von δράω. 13. ἀναρτάω.

LXXII. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέων γηράσας [1] ἐνόσει κατακεκλιμένος [2] ἐν ἄντρῳ. Παρῆσαν [3] δ' ἐπισκεψόμενα [4] τὸν βασιλέα, πλὴν ἀλώπεκος, τἄλλα τῶν ζώων. Ὁ τοίνυν λύκος, λαβόμενος εὐκαιρίας [5], κατηγόρει παρὰ τῷ λέοντι τῆς ἀλώπεκος, ἅτε δὴ [6] παρ' οὐδὲν τιθεμένης [7] τὸν πάντων αὐτῶν κρατοῦντα [8], καὶ διὰ ταῦτα μηδ' εἰς ἐπίσκεψιν ἀφιγμένης [9]. Ἐν τοσούτῳ δὲ παρῆν καὶ ἡ ἀλώπηξ, καὶ τῶν τελευταίων ἠκροάσατο [10] τοῦ λύκου ῥημάτων. Ὁ μὲν οὖν λέων κατ' αὐτῆς ἐβρυχᾶτο [11]. Ἡ δ' ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα [12], καὶ τίς, ἔφη, τῶν συνελθόντων τοσοῦτον ὠφέλησεν, ὅσον ἐγώ, πανταχόσε περινοστήσασα [13], καὶ θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἰατροῦ ζητήσασα, καὶ μαθοῦσα [14]; Τοῦ δὲ λέοντος εὐθὺς τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, ἐκείνη φησίν· εἰ λύκον ζῶντα ἐκδείρας [15], τὴν αὐτοῦ δορὰν θέρμην ἀμφιέσῃ [16]. Καὶ τοῦ λύκου κειμένου, ἡ ἀλώπηξ γελῶσα εἶπεν· οὕτως οὐ χρὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν παρακινεῖν ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ καθ' ἑτέρου μηχανώμενος καθ' ἑαυτοῦ τὴν πάγην περιτρέπει.

1. γη-

1. γηράσκω. 2. κατακλίνομαι. 3. πάρειμι. 4. ἐπισκέπτομαι, kamen zu besuchen. 5. da er gute Gelegenheit erhalten. 6. weil er nähmlich. 7. für nichts achte. 8. ihren Oberherrn, von κρατέω. 9. ἀφικνέομαι. 10. ἀκροάομαι. 11. βρυχάομαι. 12. αἰτέω. 13. περινοστέω. 14. μανθάνω. 15. ἐκδέρω. 16. ἀμφιέννυμι.

LXXIII. ΓΥΝΗ.

Γύνη τις ἄνδρα μέθυσον εἶχε· τοῦδε πάθους αὐτὸν ἀπαλλάξαι [1] θέλουσα, τοιόνδε τι σοφίζεται. Κεκαρωμένον [2] γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης παρατηρήσασα, καὶ νεκροῦ δίκην [3] ἀναισθητοῦντα [4], ἐπ' ὤμων ἄρασα [5], ἐπὶ τὸ πολυάνδριον ἀπενεγκοῦσα [6] κατέθετο [7], καὶ ἀπῆλθεν. Ἡνίκα δ' αὐτὸν ἤδη ἀνανήφειν ἐστοχάσατο [8], προσελθοῦσα, τὴν θύραν ἔκοπτε [9] τοῦ πολυανδρίου· ἐκείνου δὲ φήσαντος, τίς ὁ τὴν θύραν κόπτων; ἡ γυνὴ ἀπεκρίνατο [10], ὁ τοῖς νεκροῖς τὰ σιτία κομίζων, ἐγὼ πάρειμι. Κἀκεῖνος [11], μή μοι φαγεῖν, ἀλλὰ πιεῖν, ὦ βέλτιστε [12], μᾶλλον, προσένεγκε [13]. λυπεῖς γάρ με βρώσεως, ἀλλὰ μὴ πόσεως μνημονεύων. Ἡ δὲ τὸ στῆθος πατάξασα [14], οἴμοι τῇ δυστήνῳ, φησίν. Οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ σοφισαμένη, ὤνησα [15]. σὺ γὰρ, ἄνερ, οὐ μόνον οὐκ ἐπαιδεύθης, ἀλλὰ καὶ χείρων σαυτοῦ γέγονας, εἰς ἕξιν σοι καταστάντος [16] τοῦ πάθους.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ταῖς κακαῖς πράξεσιν ἐγχρονίζειν. Ἔστι γὰρ ὅτε [17] καὶ μὴ θέλοντι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἔθος ἐπιτίθεται.

1. ἀπαλλάττω. 2. καρόομαι. 3. wie ein Todter. 4. ἀναισθητέω. 5. αἴρω. 6. ἀποφέρω. 7. κατατίθεμαι. 8. vermuthete, στοχάζομαι. 9. κόπτω. 10. ἀποκρίνομαι. 11. sc. ἔφη. 12. ἀγαθός. 13. προσφέρω. 14. πατάσσω. 15. ich habe dir mit meiner List nichts genützt, ὄνημι. 16. da das Laster dir zur Fertigkeit geworden, καθίστημι. 17. denn zuweilen.

LXXIV. ΚΥΚΝΟΣ.

Ἀνὴρ εὐπορῶν χῆνά τε ἅμα καὶ κύκνον ἔτρεφεν, οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μέντοι· τὸν μὲν γὰρ ᾠδῆς, τὸν δὲ τραπέζης ἕνεκεν. Ἐπεὶ δὲ ἔδει τὸν χῆνα παθεῖν [1] ἐφ' οἷς ἐτρέφετο, νὺξ μὲν ἦν, καὶ διαγινώσκειν ὁ καιρὸς οὐκ ἀφῆκεν [2] ἑκάτερον. Ὁ δὲ κύκνος, ἀντὶ τοῦ χηνὸς ἀπαχθεὶς [3], ᾄδει τι μέλος θανάτου προοίμιον [4]· καὶ τῇ μὲν ᾠδῇ μηνύει τὴν φύσιν, τὴν δὲ τελευτὴν διαφεύγει τῷ μέλει.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡ μουσικὴ τελευτῆς ἀναβολὴν ἀπεργάζεται.

1. πάσχω. 2. ἀφίημι. 3. ἀπάγω. 4. das Lied welches er vor seinem Tode zu singen pflegt. (Die Alten glaubten dieß; es verhält sich aber nicht so.)

LXXV. ΑΙΘΙΟΨ.

Αἰθίοπά τις ὠνήσατο [1], τοιοῦτον αὐτῷ τὸ χρῶμα εἶναι δοκῶν ἀμελείᾳ τοῦ πρότερον ἔχοντος [2]· καὶ παραλαβὼν οἴκαδε, πάντα μέν αὐτῷ προσῆγε [3] τὰ ῥύμματα, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειρᾶτο [4] καθαίρειν. Καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλεῖν οὐκ εἶχε [5], νοσεῖν δὲ τὸ πονεῖν [6] παρεσκεύασεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μένουσιν αἱ φύσεις, ὡς προῆλθον τὴν ἀρχήν.

1. ὠνέο-

1. ὠνέομαι. 2. des vorigen Herrn. 3. προσάγω. 4. πειράω. 5. konnte nicht. 6. die Anstrengung.

LXXVI. ΧΕΛΙΔΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΗ.

Χελιδὼν καὶ κορώνη περὶ κάλλους ἐφιλονείκουν [1]. ὑποτυχοῦσα δὲ ἡ κορώνη πρὸς αὐτὴν εἶπεν· ἀλλὰ τὸ μὲν σὸν κάλλος τὴν ἐαρινὴν ὥραν ἀνθεῖ [2], τὸ δ' ἐμὸν σῶμα καὶ χειμῶνι παρατείνεται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ παράτασις τοῦ σώματος εὐπρεπείας κρείττων ἐστί.

1. φιλονεικέω. 2. ἀνθέω.

LXXXII. ΒΟΥΤΑΛΙΣ.

Βούταλις ἀπό τινος θυρίδος ἐκρέματο [1]· νυκτερὶς δὲ προσελθοῦσα ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἡμέρας [2] μὲν ἡσυχάζει, νύκτωρ δὲ ᾄδει. Τῆς δὲ, μὴ μάτην τοῦτο ποιεῖν, λεγούσης, ἡμέρας γάρ ποτε ᾄδουσα συνελήφθη, καὶ διὰ τοῦτο ἀπ' ἐκείνου [3] ἐσωφρονίσθη [4]· ἡ νυκτερὶς εἶπεν, ἀλλ' οὐ νῦν σε φυλάττεσθαι δεῖ, ὅτε μηδὲν ὄφελος, ἀλλὰ πρὶν ἢ συλληφθῆναι [5].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀνόνητος ἡ μετάνοια.

1. κρέμαμαι. 2. bey Tage. 3. sc. χρόνου. 4. σωφρονίζω. 5. συλλαμβάνω.

LXXVIII. ΚΟΧΛΙΑΙ.

Γεωργοῦ παῖς ὤπτα [1] κοχλίας, ἀκούσας δὲ αὐτῶν τρυζόντων, ἔφη· ὦ κάκιστα ζῶα, τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων [2] αὐτοὶ ᾄδετε.

 Ὁ

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπονείδιστον.

1. ὀπτάω. mit weggelassenem Augmente. 2. ἐμπίπρημι s. ἐμπίπρημι.

LXXIX. ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΙ.

Γυνὴ χήρα Φιλεργὸς, θεραπαινίδας ἔχουσα, ταύτας εἰώθει [1] νυκτὸς ἐγείρειν ἐπὶ τὰ ἔργα πρὸς τὰς τῶν ἀλεκτρυόνων ᾠδάς. Αἱ δὲ συνεχῶς τῷ πόνῳ ταλαιπωρούμεναι [2] ἔγνωσαν [3], δεῖν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκτεῖναι ἀλεκτρυόνα, ὡς ἐκείνου νύκτωρ ἐξανιστάντος [4] τὴν δέσποιναν. Συνέβη [5] δ' αὐταῖς τοῦτο διαπραξαμέναις [6], χαλεπωτέροις περιπεσεῖν [7] τοῖς δεινοῖς. Ἡ γὰρ δεσπότις, ἀγνοοῦσα [8] τὴν τῶν ἀλεκτρυόνων ὥραν, ἐννυχώτερον ταύτας ἀνίστη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ βουλεύματα κακῶν αἴτια γίνεται [9].

1. ἔθω. 2. ταλαιπωρέω, bey der anhaltenden Arbeit sich unglücklich glaubten. 3. γινώσκω. 4. ἐξανίστημι. 5. συμβαίνω. 6. διαπράττομαι. 7. περιπίπτω. 8. ἀγνοέω. 9. zu dem Neutro im Plurali setzen die Griechen das Verbum im Singulari.

LXXX. ΓΥΝΗ ΜΑΓΟΣ.

Γυνὴ μάγος, θείων μηνιμάτων ἀποτροπιασμοὺς ἐπαγγελλομένη, πολλὰ διετέλει [1] ποιοῦσα, καὶ κέρδος ἐντεῦθεν ἔχουσα. Γραψάμενοι [2] δέ τινες αὐτὴν ἀσεβείας [3], εἷλον [4], καὶ καταδικασθεῖσαν [5] ἀπῆγον εἰς θάνατον. Ἰδὼν δέ τις ἀπαγομένην αὐτὴν,

τὴν, ἔφη· ἡ τὰς τῶν θεῶν ὀργὰς ἀποτρέπειν ἐπαγγελλομένη, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπων βουλὴν μεταπεῖσαι [6] ἠδυνήθης;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ μεγάλα ἐπαγγέλλονται, μηδὲ μικρὰ ποιῆσαι δυνάμενοι.

1. διατελέω, hat bey einem Participio die Bedeutung eines Adverbii; trieb dieß beständig. 2. γράφω. 3. sc. δίκην — sie der Gottlosigkeit wegen verklagten. 4. zogen sie ein, αἱρέω. 5. καταδικάζω. 6. μεταπείθω — auf andere Gedanken bringen, verändern.

LXXXI. ΓΑΛΗ.

Γαλῆ [1], εἰς ἐργαστήριον εἰσελθοῦσα χαλκέως, τὴν ἐκεῖ κειμένην περιέλειχε [2] ῥίνην. Ξυομένης [3] δὲ τῆς γλώττης, αἷμα πολὺ ἐφέρετο· ἡ δὲ ἥδετο, [4] νομίζουσά τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖν, ἄχρις οὗ παντελῶς πᾶσαν τὴν γλῶτταν ἀνήλωσεν [5].

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς ἐν Φιλονεικίαις ἑαυτοὺς βλάπτοντας.

1. für γαλέη, das Wiesel. 2. περιλείχω. 3. ξύω. 4. ἥδομαι. 5. ἀναλίσκω.

LXXXII. ΓΕΩΡΓΟΣ.

Γεωργός τις, σκάπτων, χρυσίῳ περιέτυχε. Καθ' ἑκάστην οὖν [1] τὴν Γῆν [2], ὡς ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθεὶς [3], ἔστεφε [4]. Τῷ δὲ ἡ Τύχη ἐπιστᾶσά [5] φησιν· ὦ οὗτος [6], τί τῇ Γῇ τὰ ἐμὰ δῶρα προσανατίθης, ἅπερ ἐγώ σοι δέδωκα, πλουτίσαι [7] σε βουλομένη; Εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλοι [8], καὶ πρὸς

ἑτέρας χεῖρας τοῦτό σοι [9] τὸ χρυσίον ἔλθοι [10], οἶδ', ὅτι τηνικαῦτά με, τὴν Τύχην, μέμψῃ [11].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι χρὴ τὸν εὐεργέτην ἐπιγινώσκειν, καὶ τούτῳ χάριτας ἀποδιδόναι.

1. sc. ἡμέραν, täglich. 2. die Göttinn der Erde. 3. εὐεργετέω -- als hätte er von ihr Wohlthaten empfangen. 4. στέφω. 5. ἐφίστημι 6. höre Freund! 7. πλουτίζω. 8. wenn sich die Zeit ändern sollte. 9. σοὶ ist überflüssig. 10. ἔρχομαι. 11. μέμφομαι.

LXXXIII. ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ.

Δύο τινὲς κατὰ ταὐτὸν ὡδοιπόρουν [1], καὶ θατέρου πέλεκυν εὑρόντος [2], ἅτερος, ὁ μὴ εὑρὼν παρῄνει αὐτὸν, μὴ λέγειν, εὕρηκα, ἀλλ', εὑρήκαμεν. Μετὰ μικρὸν δὲ ἐπελθόντων αὐτοῖς [3] τῶν τὸν πέλεκυν ἀποβεβληκότων [4], ὁ ἔχων αὐτὸν, διωκόμενος [5], πρὸς τὸν μὴ εὑρόντα συνοδοιπόρον ἔλεγεν, ἀπολώλαμεν [6]. Ὁ δ' εἶπεν· ἀπόλωλα, λέγε, οὐκ, ἀπολώλαμεν. Καὶ γὰρ [7], ὅτε τὸν πέλεκυν εὗρες, εὕρηκα, ἔλεγες, οὐχ, εὑρήκαμεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες τῶν εὐτυχημάτων [8], οὐδ' ἐν ταῖς συμφοραῖς βέβαιοί εἰσι φίλοι.

1. ὁδοιπορέω. 2. εὑρίσκω. 3. sie überraschten. 4. ἀποβάλλω. 5. da man ihn eingeholet, und es abgefordert. 6. ἀπολλύω. 7. denn. 8. Theil am Glücke nehmen.

LXXXIV. ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Δύο βάτραχοι ἀλλήλοις ἐγειτνίων [1]· ἐνέμοντο δὲ, ὁ μὲν εἰς ἐν βαθείᾳ καὶ πόῤῥω τῆς ὁδοῦ λίμνῃ,

ὁ δὲ

ὁ δὲ ἐν ὁδῷ, μικρὸν ὕδωρ ἔχων. Καὶ δὴ τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ [1] θατέρῳ παραινοῦντος, πρὸς αὐτὸν μεταβῆναι [3], ὡς ἂν ἀσφαλεστέρας διαίτης μεταλάβῃ, ἐκεῖνος οὐκ ἐπείθετο, λέγων, δυσαποσπάστως ἔχειν τῆς τοῦ τόπου συνηθείας [4]· ἕως οὗ συνέβη, ἅμαξαν παρελθοῦσαν αὐτὸν συνθλάσαι [5].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φαύλοις ἐπιχειροῦντες, φθάνουσιν ἀπολλύμενοι [6], πρὶν ἐπὶ τὸ βέλτιον τραπέσθαι.

1. γειτνιάω. 2. sc. νεμομένου. 3. μεταβαίνω. 4. er sey zu sehr an den Ort gewöhnt, als daß er ihn verlassen könne. 5. συνθλάω. 6. eher umkommen.

LXXXV. ΜΕΛΙΤΟΥΡΓΟΣ.

Εἰς μελιτουργεῖόν τις εἰσελθὼν, τοῦ κεκτημένου [1] ἀπόντος, τὸ κηρίον ἀφείλετο. Ὁ δὲ ἐπανελθὼν, ἐπειδὴ τὰς κυψέλας εἶδεν ἐρήμους, εἱστήκει [2], τὸ κατ' αὐτὰς [3] διερευνώμενος. Αἱ δὲ μέλισσαι, ἀπὸ τῆς νομῆς ἐπανήκουσαι [4], ὡς κατέλαβον αὐτὸν, τοῖς κέντροις ἔπαιον [5], καὶ τὰ χείριστα διετίθουν [6]. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὰς [7]· κάκιστα ζῶα, τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀθῷον ἀφήκατε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελούμενον ὑμῶν πλήττετε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω τῶν ἀνθρώπων τινὲς, δι' ἄγνοιαν, τοὺς ἐχθροὺς μὴ φυλαττόμενοι, τοὺς φίλους, ὡς ἐπιβούλους, ἀπωθοῦνται [8].

1. κτάομαι — in Abwesenheit des Besitzers. 2. ἵστημι. 3. κατὰ hat mit dem vorhergehenden Artikel die Bedeutung eines Substantivi — ihren Zustand. 4. ἐπανήκω. 5. παίω. 6. richteten ihn sehr übel zu. 7. sc. εἶπε. 8. ἀπωθέομαι.

LXXXVI. ΑΛΚΥΩΝ.

Ἀλκυὼν ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. Ταύτην, λέγεται, τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην, ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι [1]. Καὶ δή ποτε, τίκτειν μέλλουσα, ἐνεοττοποιήσατο. Ἐξελθούσης δέ ποτε αὐτῆς εἰς νομὴν, συνέβη, την θάλατταν, ὑπὸ λάβρου κυματωθεῖσαν [2] πνεύματος, ὑπεραρθῆναι [3] τῆς καλιᾶς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν [4] τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. Ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα, καὶ γνοῦσα τὸ πραχθὲν, εἶπε· δειλαία ἔγωγε, ἥτις τὴν γῆν, ὡς ἐπίβουλον, φυλαττομένη, ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἥ μοι πολλῷ γέγονεν ἀπιστοτέρα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι, τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι, λανθάνουσι πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες [5].

1. νεοττοποιέομαι. Hier ist der Accusativ ταύτην bey dem Infinitiv; fab. II. war der Nominativ, ἱερὸς εἶναι. 2. κυματόομαι. 3. ὑπεραίρω. 4. ἐπικλύζω. 5. λανθάνουσι ἐμπίπτοντες, unwissend gerathen.

LXXXVII. ΑΛΙΕΥΣ.

Ἁλιεὺς ἔν τινι ποταμῷ ἡλίευεν [1]. Διατείνας δὲ τὰ δίκτυα, καὶ τὸ ῥεῦμα περιλαβὼν [2], ἑκατέρωθεν, καλωδίῳ προσδήσας [3] λίθον, τὸ ὕδωρ ἔτυπτεν, ὅπως οἱ ἰχθύες, φεύγοντες ἀπαραφυλάκτως τοῖς βρόχοις ἐμπέσωσι. Τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις, θεασάμενος τοῦτο ποιοῦντα, ἐμέμ-

φετο, ὡς τὸν ποταμὸν θολοῦντα [4] καὶ διειδὲς ὕδωρ μὴ συγχωροῦντα πίνειν. Καὶ ὃς [5] ἀπεκρίνατο· ἀλλ', εἰ μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράττεται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν [6].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν πόλεων οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσιν περιάγωσιν.

1. ἁλιεύω. 2. einschloß. 3. προσδέω. 4. θολόω. 5. für αὐτός. 6. würde ich vor Hunger sterben müssen.

LXXXVIII. ΠΙΘΗΚΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΣ.

Ἔθους ὄντος τοῖς πλέουσι μελιταῖα κυνίδια καὶ πιθήκους ἐπάγεσθαι πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ, πλέων τις εἶχε σὺν ἑαυτῷ καὶ πίθηκον. Γενομένων δὲ αὐτῶν κατὰ τὸ Σούνιον [1], τὸ τῆς Ἀττικῆς ἀκρωτήριον, χειμῶνα σφοδρὸν συνέβη γενέσθαι. Τῆς δὲ νεὼς περιτραπείσης [2], καὶ πάντων διακολυμβώντων, ἐνήχετο [3] καὶ ὁ πίθηκος. Δελφὶς δέ τις αὐτὸν θεασάμενος, καὶ ἄνθρωπον εἶναι ὑπολαβὼν, ἀπελθὼν ἀνεῖχε [4] διακομίζων ἐπὶ τὴν χέρσον. Ὡς δὲ κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐγένετο, τὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπίνειον, ἐπυνθάνετο τοῦ πιθήκου, εἰ τὸ γένος ἐστὶν Ἀθηναῖος. Τοῦ δὲ εἰπόντος, καὶ λαμπρῶν ἐνταῦθα τετυχέναι [5] γονέων, ἐπανήρετο, εἰ καὶ τὸν Πειραιᾶ ἐπίσταται. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ πίθηκος, περὶ ἀνθρώπου αὐτὸν λέγειν, ἔφη, καὶ μάλα φίλον εἶναι αὐτῷ, καὶ συνήθη. Καὶ ὁ

δελφὶς,

δελφὶς, ἐπὶ τοσούτῳ ψεύδει ἀγανακτήσας, βαπτίζων αὐτὸν ἀπέκτεινεν.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας, οἳ, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδότες, ἀπατᾷν νομίζουσιν.

1. Wie sie in die Nähe von — gekommen waren. 2. wie das Schiff umgeschlagen. 3. νήχομαι. 4. ἀνέχω. 5. τυγχάνω.

LXXXIX. ΜΥΙΑΙ.

Ἔν τινι ταμείῳ μέλιτος ἐκχυθέντος [1], μυῖαι προσπτᾶσαι [2] κατήσθιον. Ἐμπαγέντων [4] δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν, ἀναπτῆναι οὐκ εἶχον [4], ἀποπνιγόμεναι δ' ἔλεγον· ἄθλιαι ἡμεῖς, ὅτι διὰ βραχεῖαν βρῶσιν ἀπολλύμεθα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἡ λιχνεία πολλῶν κακῶν αἰτία γίνεται.

1. ἐκχύω. 2. προσίπτημι. 3. ἐμπήγνυμι. 4. konnten nicht.

LXXXX. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

Ἑρμῆς γνῶναι βουλόμενος, ἐν τίνι τιμῇ παρ' ἀνθρώποις ἐστὶν, ἧκεν εἰς ἀγαλματοποιοῦ [1], ἑαυτὸν εἰκάσας [2] ἀνθρώπῳ [3]· καὶ θεασάμενος ἄγαλμα τοῦ Διὸς [4], ἠρώτα, πόσου [5] τις αὐτὸ πρίασθαι δύναται. Τοῦ δὲ εἰπόντος, δραχμῆς, γελάσας, πόσου τὸ τῆς Ἥρας, ἔφη. Εἰπόντος δὲ, πλείονος, ἰδὼν καὶ τὸ ἑαυτοῦ ἄγαλμα, καὶ νομίσας, ὡς, ἐπειδὴ ἄγγελός ἐστι θεῶν, καὶ κερδῷος, πολὺν αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι τὸν λόγον [6], ἤρετο

περὶ

περὶ αὐτοῦ. Ὁ δ' ἀγαλματοποιὸς ἔφη, ἐὰν τούτους ὠνήσῃ, καὶ τοῦτον προσθήκην σοι δίδωμι.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα κενόδοξον, οὐδεμιᾷ παρὰ ἄλλοις ὄντα τιμῇ.

1. sc. οἶκον oder ἐργαστήριον, in die Werkstätte. 2. εἰκάζω. 3. in Menschengestalt. 4. Ζεύς. 5. für ἀντὶ πόσου, für wieviel. 6 daß er bey den Menschen in großer Achtung stehe.

XCI. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Ἑρμῆς βουλόμενος τὴν Τειρεσίου μαντικὴν εἰ ἀληθής ἐστι, γνῶναι, κλέψας τὰς αὐτοῦ βοῦς ἐξ ἀγροικίας, ἧκεν ὡς [1] αὐτὸν εἰς ἄστυ ὁμοιωθεὶς ἀνθρώπῳ, καὶ παρ' αὐτῷ κατήχθη [2]. Τῆς δὲ τῶν βοῶν ἀπωλείας ἀγγελθείσης [3] τῷ Τειρεσίᾳ, ἐκεῖνος παραλαβὼν τὸν Ἑρμῆν ἐξῆλθεν, οἰωνόν τινα περὶ τοῦ κλέπτου σκεψόμενος [4], καὶ τούτῳ παρῄνει, φράζειν αὐτῷ, ὅντινα ἂν τῶν ὀρνίθων θεάσηται. Ὁ δὲ Ἑρμῆς τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος ἀετὸν, ἐξ ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ διϊπτάμενον, ἔφρασε [5]. Τοῦ δὲ φήσαντος, μὴ πρὸς αὐτοὺς εἶναι τοῦτον, ἐκ δευτέρου † κορώνην εἶδεν, ἐπί τινος δένδρου καθημένην, καὶ ποτὲ μὲν ἄνω βλέπουσαν, ποτὲ δὲ πρὸς τὴν γῆν κατακύπτουσαν, καὶ τῷ μάντει φράζει. Καὶ ὃς ὑποτυχὼν εἶπεν· ἀλλ' αὕτη γε ἡ κορώνη διόμνυται τόν τε οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, ὡς ἐὰν σὺ θέλῃς, τὰς ἐμὰς ἀπολήψομαι [6] βοῦς.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἄνδρα κλέπτην.

1. zu. 2. κατάγομαι. 3 ἀγγέλλω. 4. um eine Beobachtung der Vögel anzustellen. 5. φράζω. † sc. διαστήματος. 6. ἀπολαμβάνω.

XCII. ΚΥΝΕΣ.

Ἔχων τις δύο κύνας, τὸν μὲν ἕτερον θηρεύειν ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακεῖν. Καὶ δὴ, εἴ ποτε ὁ θηρευτικὸς ἤγρευέ τι, καὶ ὁ οἰκουρὸς συμμετεῖχεν αὐτῷ τῆς θοίνης. Ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρευτικοῦ, κἀκεῖνον ὀνειδίζοντος, εἴγε [1] αὐτὸς μὲν καθ' ἑκάστην μοχθεῖ, ἐκεῖνος δὲ μηδὲν πονῶν τοῖς αὐτοῦ τρέφεται πόνοις [2], ὑπολαβὼν αὐτὸς εἶπε· μὴ ἐμὲ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφου, ὃς οὐ πονεῖν με ἐδίδαξεν, ἀλλὰ πόνους ἀλλοτρίους ἐσθίειν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπιστάμενοι οὐ μεμπτοί εἰσιν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγάγωσιν.

1. weil. 2. sich von dem, was er erworben habe, nähre.

XCIII. ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΓΥΝΗ.

Ἔχων τις γυναῖκα, πρὸς τοὺς κατ' οἶκον ἅπαντας ἀπεχθῶς ἔχουσαν [1], ἠβουλήθη γνῶναι, εἰ καὶ πρὸς τοὺς πατρῴους οἰκέτας οὕτω διάκειται [2]. Διὸ δὴ καὶ μετ' εὐλόγου προφάσεως πρὸς τὸν αὐτῆς αὐτὴν ἀποστέλλει πατέρα. Μετὰ δ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανελθούσης αὐτῆς, ἐπυνθάνετο, πῶς πρὸς τοὺς ἐκεῖ [3] διεγένετο. Τῆς δὲ φαμένης, ὡς οἱ βουκόλοι καὶ οἱ ποιμένες με ὑπεβλέποντο [4], πρὸς αὐτὴν ἔφη·

ἀλλ᾽, ὦ γύναι, εἰ τούτοις ἀπεχθάνῃ [5], οἳ ὄρθρου μὲν τὰς ποίμνας ἐξελαύνουσιν, ὀψὲ δὲ εἰσίασι [6], τί χρὴ προσδοκᾷν περὶ τούτων, οἷς πᾶσαν συνδιέτριβες [7] τὴν ἡμέραν;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω πολλάκις ἐκ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα, καὶ τῶν προδήλων τὰ ἄδηλα γνωρίζεται.

1. Welche allen Hausgenossen feind war. 2. ob sie gegen die — eben so gesinnet sey. 3. sc. ἔχουσα, wie sie die Zeit über gegen jene gewesen. 4. schief, sauer angesehen, ὑποβλέπω. 5. ἀπεχθάνομαι. 6. Jonisch, für εἴσεισι, von εἴσειμι. 7. συνδιατρίβω.

XCIV. ΕΡΙΦΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἔριφος, ὑστερήσασα τῆς ποίμνης, ὑπὸ λύκου κατεδιώκετο. Ἐπιστραφεῖσα δὲ πρὸς αὐτὸν, εἶπεν· ὦ λύκε, ἐπεὶ πέπεισμαι [1], ὅτι σὸν βρῶμα γενήσομαι, ἵνα μὴ ἀηδῶς ἀποθάνω, αὔλησον πρῶτον, ὅπως ὀρχήσωμαι. Τοῦ δὲ λύκου αὐλοῦντος, καὶ τῆς ἐρίφου ὀρχουμένης, οἱ κύνες, ἀκούσαντες, τὸν λύκον ἐδίωκον. Ὁ δὲ ἀποστραφεὶς τῇ ἐρίφῳ φησί· δικαίως ταῦτά μοι γίνεται, ἔδει γάρ με, μάγειρον ὄντα [2], αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῶν μὲν, πρὸς ἃ πεφύκασιν [3], ἀμελοῦντες, τὰ δὲ ἑτέρων [4] ἐπιτηδεύειν πειρώμενοι, δυστυχίαις περιπίπτουσιν.

1. πείθομαι. 2. Als Koch. 3. φύω. 4. sc. πράγματα.

XCV. ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Καρκῖνος, ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀναβὰς, ἐπί τινος ἐνέμετο τόπου. Ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο, προσελθοῦσα ἀνέλαβεν [1] αὐτόν. Ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι ἔφη· ἀλλ᾽ ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὃς, θαλάττιος ὢν, χερσαῖος ἠβουλήθην γενέσθαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα καταλιπόντες [2] ἐπιτηδεύματα, καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦσιν.

1. ἀναλαμβάνω. 2. καταλείπω.

XCVI. ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ.

Κιθαρῳδὸς ἀφυὴς, ἐν οἴκῳ κεκονιαμένῳ [1] συνήθως ᾄδων, καὶ ἀντηχούσης [2] αὐτῷ τῆς φωνῆς, ᾠήθη, σφόδρα εὔφωνος εἶναι. Καὶ δὴ ἐπαρθεὶς [3] ἐπὶ τούτῳ, ἔγνω δεῖν καὶ θεάτρῳ ἑαυτὸν ἐπιδεῖναι. Ἀφικόμενος [4] δ᾽ ἐπιδείξασθαι [5], καὶ κακῶς ᾄδων πάνυ, λίθοις αὐτὸν ἐξώσαντες [6] ἀπήλασαν [7].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ῥητόρων ἔνιοι, ἐν ταῖς σχολαῖς δοκοῦντες εἶναί τινες [8], ὅταν ἐπὶ τὰς πολιτείας ἀφίκωνται [9], οὐδενὸς ἄξιοί εἰσιν.

1. κονιάω. 2. ἀντηχέω. 3. ἐπαίρω. 4. wie er hervortrat. 5. ἐπιδείκνυμι. 6. ἐξωθέω. 7. ἀπελαύνω. 8. sich was zu seyn dünken. 8. ein Amt im Staat erhalten; so wie der Lateiner accedere ad rempublicam.

XCVII. ΚΛΕΠΤΑΙ.

Κλέπται, εἴς τινα εἰσελθόντες οἰκίαν, οὐδὲν εὗρον, ὅτι μὴ ἀλεκτρυόνα, καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπῄεσαν.

ἀπῄεσαν. Ὁ δὲ, μέλλων ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι, ἐδεῖτο, ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσωσι, λέγων, χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. Οἱ δὲ ἔφασαν· ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε μᾶλλον θύομεν· ἐκείνες γὰρ ἐγείρων κλέπτειν ἡμᾶς ἐκ ἐᾷς.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἐναντιοῦται, ἃ τοῖς χρηστοῖς ἐστιν εὐεργετήματα.

XCVIII. ΚΟΡΩΝΗ ΚΑΙ ΚΟΡΑΞ.

Κορώνη φθονήσασα κόρακι ἐπὶ τῷ δι' οἰωνῶν τοῖς ἀνθρώποις μαντεύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο μαρτυρουμένῳ [1], ὡς προλέγοντι τὸ μέλλον, θεασαμένη τινὰς ὁδοιπόρους παριόντας, ἧκεν ἐπί τι δένδρον, καὶ στᾶσα μεγάλως ἔκραξεν [2]. Τῶν δὲ πρὸς τὴν φωνὴν ἐπιστραφέντων, καὶ καταπλαγέντων [3], ὑποτυχών τις ἔφη· ἀπίωμεν, ὦ οὗτοι, κορώνη γάρ ἐστιν, ἥτις κέκραγε, καὶ οἰωνισμὸν οὐκ ἔχει.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς κρείττοσιν ἁμιλλώμενοι, πρὸς τῷ τῶν ἴσων μὴ ἐφικέσθαι [4], καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσι.

1. Und daher in dem Rufe stände. 2. κράζω. 3. καταπλήττω. 4. ἱφικνέομαι.

XCIX. ΚΟΡΩΝΗ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Κορώνη, Ἀθηνᾷ θύουσα, κύνα ἐπὶ ἑστίασιν ἐκάλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν ἔφη· τί μάτην τὰς θυσίας ἀναλίσκεις; Ἡ γὰρ θεὸς [1] οὕτω σε μισεῖ, ὡς καὶ τῶν συντρόφων σοι οἰωνῶν τὴν πίστιν περιελεῖν.

ριελεῖν [2]. Καὶ ἡ κορώνη πρὸς αὐτὸν [3]· διὰ τοῦτο μᾶλλον αὐτῇ θύω, ἵνα διαλλαγῇ [4] μοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ κέρδος τοὺς ἐχθροὺς εὐεργετεῖν οὐκ ὀκνοῦσιν [5].

1. Die Krähe war vorher eine Jungfrau, zog sich aber durch ihre Schwatzhaftigkeit den Haß der Minerva zu, und wurde endlich in einen Vogel verwandelt. 2. ſc. σοῦ, dir allein, unter allen Vögeln deiner Art, das Zutrauen entzogen. 3. ſc. εἶπε. 4. διαλάττω. 5. ὀκνέω.

C. ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Κόραξ, τροφῆς ἀπορῶν, ὡς κατεῖδεν ἔν τινι εὐηλίῳ τόπῳ ὄφιν κοιμώμενον, τοῦτον καταπτὰς ἥρπασε. Τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος, καὶ δακόντος αὐτὸν, ἀποθνήσκειν μέλλων εἴρηκε [1]· δείλαιος ἔγωγε, ὃς τοιοῦτον εὗρον ἕρμαιον [2], ἐξ οὗ καὶ ἀπόλλυμαι.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα διὰ θησαυρῶν εὕρεσιν ἐπὶ σωτηρίᾳ κινδυνεύσαντα.

1. ῥέω. 2. ein Fund; weil man jeden unverhofften Fund dem Mercur zuſchrieb.

CI. ΚΟΛΟΙΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ.

Κολοιὸς, ἔν τινι περιστερεῶνι περιστερὰς ἰδὼν καλῶς τρεφομένας, λευκάνας ἑαυτὸν [1], ἦλθεν, ὡς καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς διαίτης μεταληψόμενος. Αἱ δὲ, μέχρι μὲν ἡσύχαζεν, οἰόμεναι, περιστερὰν αὐτὸν εἶναι, προσίεντο [2]. Ἐπεὶ δέ ποτε ἐκλαθόμενος ἐφθέγξατο [3], τηνικαῦτα τὴν αὐτοῦ γνοῦσαι φύσιν, ἐξήλασαν [4] παίουσαι. Καὶ ὃς [5], ἀποτυχὼν [6] τῆς ἐνταῦθα τροφῆς [7], ἐπανῆκε πρὸς τοὺς

κολοιοὺς

κολοιοὺς πάλιν. Κἀκεῖνοι, διὰ τὸ χρῶμα αὐτὸν οὐκ ἐπιγνόντες[8], τῆς μεθ' αὐτῶν διαίτης ἀπεῖρξαν[9], ὥστε δυοῖν ἐπιθυμήσαντα μηδετέρας τυχεῖν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ καὶ ἡμᾶς τοῖς ἑαυτῶν[10] ἀρκεῖσθαι[11], λογιζομένους, ὅτι ἡ πλεονεξία, πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελεῖν, ἀφαιρεῖται καὶ τὰ προσόντα πολλάκις.

1. sich putzte; von λευκαίνω. 2. προσίεμαι. 3. φθέγγομαι. 4. ἐξελαύνω. 5. für αὐτὸς. 6. ἀποτυγχάνω. 7. da sie dort um ihr Futter gekommen war. 8. ἐπιγινώσκω. 9. ἀπείργω. 10. Das Pronomen ἑαυτῦ, welches gewöhnlich bey der dritten Person stehet, steht hier bey der ersten. 11. ἀρκέω, mit dem Unsrigen zufrieden.

CII. ΚΟΛΟΙΟΣ.

Κολοιόν τις συλλαβὼν, καὶ δήσας[1] αὐτοῦ τὸν πόδα λίνῳ, τῷ ἑαυτοῦ παρέδωκε παιδί. Ὁ δὲ, μὴ ὑπομείνας τὴν μετ' ἀνθρώπων δίαιταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φυγὼν ἧκεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλιάν. Περιειληθέντος[2] δὲ τοῦ δεσμοῦ τοῖς κλάδοις, ἀποπτῆναι μὴ δυνάμενος, ἐπειδὴ ἀποθνήσκειν ἔμελλε, πρὸς ἑαυτὸν ἔφη· δείλαιος ἔγωγε, ὃς, τὴν παρ' ἀνθρώποις μὴ ὑπομείνας δουλείαν, ἔλαθον ἐμαυτὸν τῆς ζωῆς στερήσας.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τινὲς, ἔσθ' ὅτε[3] μετρίων κινδύνων ἑαυτοὺς βουλόμενοι ῥύσασθαι[4], εἰς μείζους[5] περιπίπτουσιν.

1. δέω. 2. περιειλέω. 3. zuweilen. 4. ῥύομαι. 5. für μείζονας.

CIII. ΕΡΜΗΣ.

Ζεὺς Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον [1] ἐγχεῖν [2]. Ὁ δὲ τοῦτο τρίψας [3], καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον ἑκάστῳ ἐνέχεεν. Ἐπεὶ δὲ, μόνου τοῦ σκύτεως ὑπολειφθέντος [4], πολὺ κατελέλειπτο [5] φάρμακον, ὅλην λαβὼν τὴν θυείαν, ἐνέχεεν αὐτῷ. Καὶ τοῦτου [6] συνέβη, τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.

Ὁ μῦθος πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας [7].

1. ein Lügentrank. 2. ἐγχέω. 3. τρίβω. 4. ὑπολείπω. 5. καταλείπω. 6. sc. χρόνου. 7. sc. ἐστὶ.

CIV. ΖΕΥΣ.

Ζεὺς, πλάσας [1] τοὺς ἀνθρώπους, τὰς μὲν ἄλλας διαθέσεις αὐτοῖς ἐνέθηκε [2], μόνην δ' ἐνθεῖναι τὴν Αἰσχύνην ἐπελάθετο [3]. Διὸ καὶ μὴ ἔχων πόθεν ἂν αὐτὴν εἰσαγάγῃ [4], διὰ τοῦ ὄχλου αὐτὴν εἰσελθεῖν ἐκέλευσεν. Ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἀντέλεγεν ἀναξιοπαθοῦσα· ἐπεὶ δὲ σφόδρα αὐτῇ ἐνέκειτο [5], ἔφη· ἀλλ' ἔγωγε ἐπὶ ταύταις εἰσέρχομαι ταῖς ὁμολογίαις [6], ὡς ἂν Ἔρως μὴ εἰσέλθῃ. Ἂν δ' εἰσέλθῃ, αὐτὴ ἐξελεύσομαι παραυτίκα. Ἀπὸ δὴ τούτου συνέβη, πάντας τοὺς πόρνους ἀναισχύντους εἶναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ὑπ' ἔρωτος κατεχομένους ἀναισχύντους εἶναι συμβαίνει.

1. πλάσσω. 2. ἐντίθημι. 3. ἐπιλανθάνομαι. 4. da er nicht wußte, wie er sie hineinbringen sollte; εἰσάγω. 5. heftig in sie drang; ἔγκειμαι. 6. unter diesen Bedingungen.

CV. ΖΕΥΣ.

Ζεὺς, γάμους τελῶν [1], πάντα τὰ ζῶα εἱστία [2]. μόνης δὲ τῆς χελώνης ὑστερησάσης, διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῆς ὑστερήσεως, ἐπυνθάνετο αὐτῆς, τίνος χάριν αὐτὴ ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐ παρεγένετο. Τῆς δὲ εἰπούσης, οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος, ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς, κατεδίκασε [3], τὸν οἶκον βαστάζουσαν περιφέρειν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἱροῦνται μᾶλλον λιτῶς παρ' ἑαυτοῖς ζῆν, ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς.

1. Hochzeit machte. 2. ἑστιάω. 3. καταδικάζω.

CVI. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΟΝ.

Λύκος ὑπὸ κυνῶν δηχθεὶς [1], καὶ κακῶς πάσχων ἐβέβλητο [2] Τροφῆς δὲ ἀπορῶν, θεασάμενος πρόβατον, ἐδεῖτο ποτὸν ἐκ τοῦ παραῤῥέοντος αὐτῷ ποταμοῦ κομίσαι. Εἰ γὰρ σύ μοι, φησὶ, δώσεις ποτὸν, ἐγὼ τροφὴν ἐμαυτῷ εὑρήσω. Τὸ δὲ ὑποτυχὸν ἔφη· ἀλλ' ἐὰν ἐγὼ ποτὸν ἐπιδῶ σοι, σὺ καὶ τροφῇ μοι χρήσῃ.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα κακοῦργον, δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα.

1. δάκνω. 2. βάλλω.

CVII. ΛΑΓΩΟΙ.

Λαγωοί ποτε, πολεμοῦντες ἀετοῖς, παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας. Αἱ δ' ἔφασαν· ἐβοη-

θήσαμεν [1] ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ᾔδειμεν [2] τίνες ἐστὲ, καὶ τίσι πολεμεῖτε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κρείττοσι φιλονεικοῦντες, τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καταφρονοῦσι.

1. βοηθέω. 2. εἴδω.

CVIII. ΜΥΡΜΗΞ.

Μύρμηξ ὁ νῦν [1] τὸ [2] παλαιὸν ἄνθρωπος ἦν, καὶ τῇ γεωργίᾳ διηνεκῶς προσέχων, οὐ τοῖς ἰδίοις ἠρκεῖτο [3] πόνοις [4], ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν γειτόνων καρποὺς ὑφῃρεῖτο [5]. Ὁ δὲ Ζεὺς, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τούτου πλεονεξίᾳ, μετεμόρφωσεν [6] αὐτὸν εἰς τοῦτο τὸ ζῶον, ὃ μύρμηξ καλεῖται. Ὁ δὲ τὴν μορφὴν ἀλλάξας [7], τὴν διάθεσιν [8] οὐ μετέβαλε. Μέχρι γὰρ τοῦ νῦν [9], τὰς ἀρούρας περιϊὼν τοὺς τῶν ἑτέρων πόνους συλλέγει, καὶ ἑαυτῷ ἀποθησαυρίζει.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσει πονηροὶ, κἂν τὰ μάλιστα τὸ εἶδος μεταβληθῶσι [10], τὸν τρόπον οὐ μεταβάλλονται.

1. Die jetzt — ist. 2. κατὰ ist vor dem τὸ ausgelassen — vormahls. 3. ἀρκέω. 4. was sie erworben. 5. ὑφαιρέω. 6. μεταμορφόω. 7. ἀλλάττω. 8. die Gemüthsart. 9. sc. ὄντος χρόνου. 10. μεταβάλλω.

CIX. ΝΥΚΤΕΡΙΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗ.

Νυκτερὶς, ἐπὶ γῆς πεσοῦσα, ὑπὸ γαλῆς συνελήφθη· καὶ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι περὶ σωτηρίας ἐδεῖτο. Τῆς δὲ φαμένης, μὴ δύνασθαι αὐτὴν ἀπολῦσαι

λῦσαι [1], Φύσει γὰρ πᾶσι τοῖς πτηνοῖς πολεμεῖν, αὐτὴ ἔλεγεν, οὐκ ὄρνις, ἀλλὰ μῦς εἶναι, καὶ οὕτως ἀφείθη [2]. Ὕστερον δὲ πάλιν πεσοῦσα, καὶ ὑφ' ἑτέρας συλληφθεῖσα γαλῆς, μὴ βρωθῆναι [3] ἐδεῖτο. Τῆς δὲ εἰπούσης, ἅπασιν ἐχθραίνειν μυσὶν, αὐτὴ, μὴ μῦς, ἀλλὰ νυκτερὶς ἔλεγεν εἶναι, καὶ πάλιν ἀπελύθη. Καὶ οὕτω συνέβη, δὶς αὐτὴν, ἀλλαξαμένην τὸ ὄνομα, σωτηρίας τυχεῖν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ καὶ ἡμᾶς μὴ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἐπιμένειν, λογιζομένους, ὡς οἱ τοῖς καιροῖς συμμετασχηματιζόμενοι πολλάκις τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσιν.

1. ἀπολύω. 2. statt ἀφέθη, von ἀφίημι. 3. βιβρώσκω.

CX. ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ.

Ὁδοιπόροι, κατά τινα αἰγιαλὸν ὁδεύοντες, ἦλθον ἐπί τινα σκοπιάν. Κἀκεῖθεν θεασάμενοι φρύγανα πόῤῥωθεν ἐπιπλέοντα, ναῦν εἶναι μεγάλην ᾠήθησαν. Διὸ δὴ προσέμενον [1], ὡς μελλούσης αὐτῆς προσορμίζεσθαι. Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ἀνέμου φερόμενα τὰ φρύγανα ἐγγυτέρω ἐγένετο, οὐκέτι ναῦν, ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκουν βλέπειν. Ἐξενεχθέντα [2] δὲ αὐτὰ, φρύγανα ὄντα ἰδόντες, πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν· ὡς ἄρα μάτην [3] ἡμεῖς τὸ μηδὲν ὂν προσεδεχόμεθα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι, ἐξ ἀπροόπτου δοκοῦντες φοβεροὶ εἶναι, ὅταν εἰς πεῖραν ἔλθωσιν [4], οὐδενὸς εὑρίσκονται ἄξιοι.

1. προσμένω. 2. ἐκφέρω. 3. wie thöricht. 4. wenn es mit ihnen auf die Probe kommt.

CXI. ΟΝΟΣ ΑΓΡΙΟΣ.

Ὄνος ἄγριος, ὄνον ἰδὼν ἥμερον ἔν τινι εὐηλίῳ τόπῳ, προσελθὼν αὐτὸν ἐμακάριζεν, ἐπί τε τῇ εὐεξίᾳ τοῦ σώματος, καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. Ὕστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα, καὶ τὸν ὀνηλάτην ὄπισθεν ἑπόμενον, καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν παίοντα, ἔφη· ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω. ὁρῶ γὰρ, ὡς οὐκ ἄνευ κακῶν μεγάλων τὴν εὐδαιμονίαν ἔχεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἔστι ζηλωτὰ τὰ μετὰ κινδύνων καὶ ταλαιποριῶν κέρδη.

CXII. ΟΝΟΙ.

Ὄνοι ποτὲ, ἐπὶ τῷ συνεχῶς ἀχθοφορεῖν καὶ ταλαιπωρεῖν, πρέσβεις ἔπεμψαν [1] πρὸς τὸν Δία, λύσιν τῶν πόνων αἰτούμενοι. Ὁ δ' αὐτὸς ἐπιδεῖξαι βουλόμενος, ὅτι τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, ἔφη· τότε αὐτοὺς ἀπαλλαγήσεσθαι [2] τῆς κακοπαθείας, ὅταν οὐροῦντες [3] ποιήσωσι ποταμόν. Κἀκεῖνοι αὐτὸν ἀληθεύειν ὑπολαβόντες, ἀπ' ἐκείνου καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἔνθα οὖρον ἑτέρων ἴδωσιν ὄνων, ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ περιϊστάμενοι οὐροῦσιν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἑκάστῳ τὸ πεπρωμένον [4] ἀθεράπευτόν ἐστιν.

1. πέμπω. 2. ἀπαλλάττω. 3. οὐρέω. 4. statt πεπερασμένον, von περατόω.

CXIII. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ὄνος, ἐνδυσάμενος [1] λεοντῆν περιῄει, τἆλλα [2] τῶν ζώων ἐκφοβῶν. Καὶ δὴ θεασάμενος ἀλώπεκα, ἐπειρᾶτο καὶ ταύτην δεδίττεσθαι. Ἡ δὲ [ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ φθεγξαμένου προακηκουῖα [3]] πρὸς αὐτὸν ἔφη· ἀλλ' εὖ ἴσθι [4], ὡς καὶ ἐγὼ ἄν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ὀγκωμένου [5] ἤκουσα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀπαιδεύτων, τοῖς ἔξω δοκοῦντές τινες εἶναι, ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσαλγίας ἐλέγχονται.

1. ἐνδύω. 2. statt τὰ ἄλλα. 3. προακούω. 4. statt ἴσαθι von ἴσημι. 5. ὀγκάομαι.

CXIV. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Ὄνος, ξύλα βαστάζων, διέβαινέ τινα λίμνην· ὀλισθήσας [1] δὲ ὡς κατέπεσεν, ἐξαναστῆναι μὴ δυνάμενος, ὠδύρετό τε καὶ ἔστενεν [2]. Οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι τῶν στεναγμῶν τούτου ἀκούσαντες, ὦ οὗτος, ἔφασαν, καὶ τί ἂν ἐποίησας, εἰ τοσοῦτον ἐνταῦθα χρόνον διέτριβες [3], ὅσον ἡμεῖς, ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσὼν οὕτως ὀδύρῃ;

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτ' [4] ἄν τις πρὸς ἄνδρα ῥάθυμον, ἐπ' ἐλαχίστοις πόνοις δυσφοροῦντα [5], αὐτὸς τοὺς πλείους ῥᾳδίως ὑφιστάμενος.

1. ὀλισθέω, ὀλισθαίνω. 2. στένω. 3. διατρίβω. 4. χράομαι. 5. δυσφορέω.

CXV. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΞ.

Ὄνος ἡλκώμενος [1] τὸν νῶτον [2] ἔν τινι λειμῶνι ἐνέμετο. Κόρακος δὲ ἐπικαθίσαντος [3] αὐτῷ, καὶ τὸ ἕλκος ξαίνοντος, ὁ ὄνος ὠγκᾶτο καὶ ἥλατο [4]. Τοῦ δὲ ὀνηλάτου πόῤῥωθεν ἱσταμένου, καὶ γελῶντος, λύκος παριὼν αὐτὸν εἶδε, καὶ ἔφη· ἄθλιοι ἡμεῖς, οἳ, κᾂν μόνον ὀφθῶμεν [5], αὐτῷ [6] διωκόμεθα, τούτῳ δὲ καὶ προσεγγελῶσιν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ κακοῦργοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ μόνον φανέντες [7], δῆλοί εἰσιν.

1. ἑλκόω. 2. für κατὰ τὸν νῶτον. 3. ἐπικαθίζω. 4. ἅλλομαι. 5. ὀπτάνω. 6. statt σὺν αὐτῷ sc. τῷ ὀφθῆναι, bey dem ersten Anblick. 7. φαίνομαι.

CXVI. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ὄνος καὶ ἀλώπηξ, κοινωνίαν συνθέμενοι [1] πρὸς ἀλλήλους, ἐξῆλθον εἰς ἄγραν. Λέοντος δ' αὐτοῖς περιτυχόντος, ἡ ἀλώπηξ τὸν ἐπηρτημένον [2] ὁρῶσα κίνδυνον, προσελθοῦσα τῷ λέοντι, παραδώσειν αὐτῷ τὸν ὄνον ὑπέσχετο [3], ἐὰν αὐτῇ τὸ ἀκίνδυνον ἐπαγγέλληται. Τοῦ δὲ ἀπολύσειν αὐτὴν φήσαντος, ἐκείνη, παραγαγοῦσα τὸν ὄνον, εἴς τινα πάγην ἐμπεσεῖν παρεσκεύασε. Καὶ ὁ λέων, ὁρῶν ἐκεῖνον φεύγειν μὴ δυνάμενον, πρώτην τὴν ἀλώπεκα συνέσχεν, εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη [4].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι πολλάκις καὶ αὐτοὺς προσαπολοῦντες.

1. συντίθημι. 2. ἐπαρτάω. 3. ὑπισχνέομαι. 4. τρέπω.

CXVII. ΟΡΝΙΣ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

Ὄρνις, ὄφεως ὠὰ εὑροῦσα, ἐπιμελῶς ἐκθερμάνασα [1] ἐξεκόλαψε [2]. Χελιδὼν δὲ, θεασαμένη αὐτὴν, ἔφη· ὦ ματαία, τί ταῦτα τρέφεις; ἅπερ αὐξηθέντα ἀπὸ σοῦ πρώτης τοῦ ἀδικεῖν ἄρξεται.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀτιθάσσευτός ἐστιν ἡ πονηρία, κἂν τὰ μέγιστα εὐεργετῆται.

1. ἐκθερμαίνω. 2. ἐκκολάπτω.

CXVIII. ΚΑΜΗΛΟΣ.

Ὅτε πρῶτον κάμηλος ὤφθη [1] οἱ ἄνθρωποι φοβηθέντες, καὶ τὸ μέγεθος καταπλαγέντες, ἔφευγον. Ὡς δὲ χρόνου προϊόντος συνεῖδον αὐτῆς τὸ πρᾷον, ἐθάῤῥησαν μέχρι τοῦ προσελθεῖν [2]. Αἰσθόμενοι δὲ κατὰ μικρὸν †, τὸ ζῶον ὡς χολὴν οὐκ ἔχει, εἰς τοσοῦτον καταφρονήσεως ἦλθον [3], ὥστε καὶ χαλινοὺς αὐτῇ περιθέντες [4], παισὶν ἐλαύνειν δεδώκασιν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων ἡ συνήθεια εὐκαταφρόνητα ποιεῖ.

1. ὀπτάνω. 2. wurden sie so dreist — θαῤῥέω. † sc. διάστημα. 3. gingen sie so weit in der Verachtung. 4. περιτίθημι.

CXIX. ΟΦΙΣ.

Ὄφις, ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων πατούμενος [1] τῷ Διὶ ἐνετύγχανεν [2]. Ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς αὐτὸν εἶπεν· ἀλλ' εἰ τὸν πρότερον πατήσαντα ἔπληξας [3], οὐκ ἂν ὁ δεύτερος ἐπεχείρησε τοῦτο ποιῆσαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πρότερον ἐπιβαίνουσιν ἀνθιστάμενοι τοῖς ἄλλοις φοβεροὶ γίνονται.

1. πατέω. 2. ging und bat; ἐντυγχάνω. 3. πλήττω.

CXX. ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ.

Περιστερὰ δίψῃ συνεχομένη, ὡς ἐθεάσατο ἔν τινι τόπῳ κρατῆρα ὕδατος γεγραμμένον [1], ἐνόμισεν ἀληθινὸν εἶναι. Διὸ καὶ πολλῷ τῷ ῥοίζῳ ἐνεχθεῖσα [2], ἔλαθεν ἑαυτὴν τῷ πίνακι ἐμπεσοῦσα, ὡς καὶ τῶν πτερῶν αὐτῆς περικλασθέντων [3] καταπεσεῖν ἐπὶ γῆν, καὶ ὑπό τινος τῶν παρατυχόντων ἁλῶναι.[4]

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σφοδρὰς προθυμίας ἀπερισκέπτως πράγμασιν ἐγχειροῦντες ἐμβάλλουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον.

1. gemahlt; γράφω. 2. φέρω. 3. περικλάω. 4. ἁλίσκω.

CXXI. ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΗ.

Περιστερὰ ἔν τινι περιστερεῶνι τρεφομένη ἐπὶ πολυτεκνίᾳ ἐφρυάττετο [1]. Κορώνη δ' αὐτῆς ἀκούσασα ἔφη· ἀλλ', ὦ αὕτη, πέπαυσο [2] ἐπὶ τούτῳ σεμνυνομένη· ὅσῳ γὰρ ἂν πλείονα τίκτῃς, τοσούτῳ καὶ πλείους λύπας συνάγεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν οἰκέτων δυστυχέστατοί εἰσιν, ὅσοι ἐν τῇ δουλείᾳ [3] πολλὰ τέκνα ποιοῦσιν.

1. φρυάττομαι. 2. παύομαι. 3. Die Sclaven hatten kein Recht über ihre Kinder; der Herr konnte sie verkaufen an wen er wollte.

CXXII. ΠΛΟΥΣΙΟΣ.

Πλούσιος, δύο θυγατέρας ἔχων, τῆς μιᾶς ἀποθανούσης, θρηνούσας [1] ἐμισθώσατο. Τῆς δὲ ἑτέρας παιδὸς λεγούσης, ὡς ἄθλιαι ἡμεῖς, αἵγε αὐταὶ, ὧν ἐστι τὸ πένθος, θρηνεῖν οὐκ ἴσμεν [2], αἱ δὲ μὴ προσήκουσαι [3] οὕτω σφοδρῶς κόπτονται· ἡ μήτηρ ἔφη, μὴ θαύμαζε, τέκνον, εἰ αὗται οὕτω θρηνοῦσιν· ἐπὶ γὰρ ἀργυρίῳ τοῦτο ποιοῦσιν [4].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλαργυρίαν οὐκ ὀκνοῦσιν [5] ἀλλοτρίας συμφορὰς ἐργολαβεῖν.

1. nähmlich γυναῖκας. — Klageweiber wurden bey den Römern und Griechen gedungen, die Verstorbenen zu beweinen, und eine Art von Trauermusik aufzuführen. 2. für ἴσαμεν, von ἴσημι. 3. die keine Anverwandte sind. 4. sie thun es für Geld. 5. nicht ungern; von ὀκνέω.

CXXIII. ΠΟΙΜΗΝ.

Ποιμὴν ἐλάσας [1] εἴς τινα δρυμῶνα τὰ πρόβατα, ὑποστρώσας [2] ὑπὸ δρῦν τὸ ἱμάτιον, καὶ ἀναβὰς τὸν καρπὸν κατέσειε [3]. Τὰ δὲ πρόβατα, ἐσθίοντα τὰς βαλάνους [4], ἔλαθον καὶ τὰ ἱμάτια συγκαταφαγόντα. Ὁ δὲ ποιμὴν, καταβὰς, ὡς εἶδε τὸ γεγονὸς, ὦ κάκιστα, ἔφη, ζῶα, ὑμεῖς τοῖς λοιποῖς ἔρια εἰς ἐσθῆτας παρέχετε, ἐμοῦ δὲ τρέφοντος ὑμᾶς καὶ τὸ ἱμάτιον ἀφείλεσθε.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι᾽ ἄνοιαν τοὺς μηδὲν προσήκοντας εὐεργετοῦντες, κατὰ τῶν οἰκείων φαῦλα ἐργάζονται.

1. ἐλαύνω.

1. ἐλαύνω. 2. ὑποστρώννυμι. 3. κατασείω. 4. ist sonst generis feminini, und müßte τὰς βαλ. heißen.

CXXIV. ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΣΜΑΡΙΣ.

Ἁλιεὺς, τὸ δίκτυον χαλάσας [1] ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀνήνεγκε σμαρίδα. Σμικρὰ δὲ οὖσα ἱκέτευεν αὐτὸν, νῦν μὲν μὴ λαβεῖν αὐτὴν [2], ἀλλ᾽ ἐᾶσαι διὰ τὸ σμικρὰν τυγχάνειν [3]· ἀλλ᾽ ὅταν αὐξηνθῶ [4], καὶ μεγάλη, φησὶ, γένωμαι, συλλαβεῖν με δυνήσῃ, ἐπεὶ καὶ εἰς μείζονά σοι ὠφέλειαν ἔσομαι. Καὶ ὁ ἁλιεὺς εἶπεν· ἀλλ᾽ ἔγωγε ἄνους ἂν εἴην, εἰ, τὸ ἐν χερσὶ παρεὶς [5] κέρδος, κἂν σμικρὸν ᾖ, τὸ προσδοκώμενον, κἂν μέγα ὑπάρχῃ, ἐλπίζοιμι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀλόγιστος ἂν εἴη, ὁ δι᾽ ἐλπίδα μείζονος τὰ ἐν χερσὶν ἀφεὶς σμικρὰ ὄντα.

1. χαλάω. 2. für ἑαυτὴν. 3. sc. σωτηρίας. 4. für αὐξηθῶ mit eingeschaltetem ν, von αὐξέω. 5. παρίημι.

CXXV. ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Ἄνθρωπός τις εἶχεν ἵππον καὶ ὄνον. Ὁδευόντων δὲ, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ· ἆρον [1] ἐκ τοῦ ἐμοῦ βάρους, εἰ θέλεις εἶναί με σῶν [2]. Ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη [3]· ὁ δὲ ὄνος, πεσὼν ἐκ τοῦ κόπου, ἐτελεύτησε [4]. Τοῦ δὲ δεσπότου πάντα ἐπιθέντος αὐτῷ, καὶ αὐτὴν τὴν ὄνου δορὰν, θρηνῶν ὁ ἵππος ἐβόα· οἴμοι τῷ πανάθλιῳ, τί μοι συνέβη τῷ ταλαιπώρῳ; μὴ θελήσας γὰρ μικρὸν βάρος λαβεῖν, ἰδοὺ ἅπαντα βαστάζω, καὶ τὸ δέρμα.

Ὁ

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς μικροῖς οἱ μεγάλοι συγκοινωνοῦντες ἀμφότεροι σωθήσονται ἐν βίῳ.

1. αἴρω. 2. σῶς. 3. πείθομαι. 4. τελευτάω.

CXXVI. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΣΑΤΥΡΟΣ.

Ἄνθρωπός τις, πρὸς Σάτυρον φιλίαν ποιησάμενος, συνεσθίων ἦν αὐτῷ. Χειμῶνος δὲ καὶ ψύχους γενομένου, ὁ ἄνθρωπος τὰς χεῖρας αὐτοῦ προσφέρων τῷ στόματι ἀπέπνει [1]. Τοῦ δὲ Σατύρου ἐπερωτήσαντος, δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πράττει, ἔφη· τὰς χεῖράς μου θερμαίνω ἐκ τοῦ κρύους. Μετὰ μικρὸν δὲ, ἐδέσματος θερμοῦ προσενεχθέντος [2], ὁ ἄνθρωπος, προσφέρων τῷ στόματι, ἔφυσα [3] αὐτό. Πυνθανομένου δὲ πάλιν, δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πράττει, ἔφη, τὸ ἔδεσμα καταψύχω. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Σάτυρος, ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποτάσσομαί σου τῆς φιλίας [4], ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξάγεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ φεύγειν ἡμᾶς τὰς φιλίας, ὧν ἀμφίβολός ἐστιν ἡ διάθεσις.

1. ἀποπνέω. 2. προσφέρω. 3. φυσάω. 4. kündige dir die Freundschaft auf; entsage deiner —

CXXVII. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΔΡΥΟΤΟΜΟΣ.

Ἀλώπηξ κυνηγοὺς φεύγουσα, καὶ ἐν ἐρημίᾳ πολὺν δρόμον ἀνύουσα [1], ἄνδρα δρυοτόμον εὑρίσκει ἐν ταύτῃ, ὃν καθικέτευε τοῦ κρύψαι [2] αὐτήν. Τοῦ δὲ ὑποδείξαντος αὐτῇ τὴν ἑαυτοῦ καλύβην, εἰσελθοῦσα

θοῦσα ἐκρύπτετο εἰς τὰς γωνίας. Τῶν δὲ κυνηγετῶν ἐλθόντων, καὶ ἐρωτώντων τὸν ἄνδρα, οὗτος τῇ μὲν φωνῇ ἠρνεῖτο [3] μηδὲν εἰδέναι, τῇ δὲ χειρὶ αὐτοῦ τὸν τόπον ὑπεδείκνυ· οἱ δὲ μὴ προσχόντες[4] ἀπῆλθον παραχρῆμα. Ὡς οὖν εἶδεν αὐτοὺς ἡ ἀλώπηξ παρελθόντας, ἐξῆλθεν οὐ προσφωνοῦσα· μεμφομένου δὲ αὐτὴν ἐκείνου, ὡς σωθεῖσαν [5] μὲν δι' αὐτοῦ, χάριτας δὲ αὐτῷ οὐχ ὁμολογοῦσαν, ἡ ἀλώπηξ ἐπιστραφεῖσα ἔφη· ὦ οὗτος, ἀλλ' ἔγωγε ᾔδειν ἄν σοι χάριτας, εἰ τοῖς λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα τῆς χειρὸς καὶ τοὺς τρόπους εἶχες.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς χρηστὰ μὲν ἐπαγγελλομένους τοῖς λόγοις, ἐναντία δὲ ποιοῦντας τοῖς ἔργοις.

1. ἀνύω. 2. κρύπτω. 3. ἀρνέομαι. 4. für προσσχόντες, von προσέχω. 5. σώζω.

CXXVIII. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΤΑΘΡΑΥΣΑΣ ΑΓΑΛΜΑ.

Ἄνθρωπός τις ξύλινον ἔχων θεὸν, καθικέτευε τοῦ ἀγαθοποιῆσαι [1] αὐτόν. Ὡς οὖν ταῦτα ἔπραττε, καὶ οὐδὲν ἧττον ἐν πενίᾳ διῆγε [2], θυμωθεὶς, ἄρας αὐτὸν τῶν σκελῶν [3], ἔῤῥιψεν εἰς τὸ ἔδαφος. Προσκρουσάσης [4] οὖν τῆς κεφαλῆς, καὶ αὐτίκα κλασθείσης [5], χρυσὸς ἔῤῥευσεν ὅτι πλεῖστος [6], ὅνπερ δὴ συνάγων ὁ ἄνθρωπος ἐβόα· στρεβλὸς ὑπάρχεις, ὥς γε οἶμαι, καὶ ἀγνώμων. Τιμῶντά σε γὰρ ἥκιστά με ὠφελήσας, τυπτήσαντα [7] δέ σε πολλοῖς καλοῖς ἀμείβῃ.

Ὁ

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ὠφελήσῃ τιμῶν πονηρὸν ἄνθρωπον, τύπτων δὲ αὐτὸν μᾶλλον ὠφελήσῃ.

1. sc. ἕνεκα. αὐτὸν gehört zu καθικέτευε. 2. διάγω. 3. mit ausgelaßnem ἐκ, faßte ihn bey den Beinen. 4. προσκρούω, hat hier passive Bedeutung. 5. κλάω. 6. sehr viel. 7. für τύψαντα, attisch.

CXXIX. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Ἄνθρωπός τις ἡτοίμαζε [1] δεῖπνον, ἑστιάσων τινὰ τῶν φίλων αὐτῷ καὶ οἰκείων. Ὁ δὲ κύων αὐτοῦ ἄλλον κύνα ἐκάλει, λέγων· ὦ φίλε, δεῦρο συνδείπνησόν μοι. Ὁ δὲ προσελθὼν χαίρων ἵστατο [2], βλεπὼν τὸν μέγαν δεῖπνον [3], βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ· βαβαὶ, πόση μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπιναίως ἐφάνη [4]· τραφήσομαί [5] τε γὰρ, καὶ εἰς κόρον δειπνήσω [6], ὥστε με αὔριον μηδαμῇ γε πεινάσαι [7]. Ταῦτα καθ' ἑαυτὸν λέγοντος τοῦ κυνὸς, καὶ ἅμα σείοντος τὴν κέρκον, ὡς δὴ εἰς τὸν φίλον θαῤῥοῦντος, ὁ μάγειρος, ὡς εἶδε τοῦτον ὧδε κἀκεῖσε τὴν κέρκον περιστρέφοντα, κατασχὼν [8] τὰ σκέλη αὐτοῦ, ἔῤῥιψε παραχρῆμα ἔξωθεν τῶν θυρίδων. Ὁ δὲ κατιὼν [9] ἀπῄει μεγάλως κράζων. Τῶν τις δὲ κυνῶν, τῶν καθ' ὁδὸν αὐτῷ συναντώντων, ἐπηρώτα, πῶς ἐδείπνησας, φίλος; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπολαβὼν ἔφη· ἐκ τῆς πολλῆς πόσεως μεθυσθεὶς [10] ὑπὲρ κόρον, οὐδὲ τὴν ὁδὸν αὐτὴν, ὅθεν ἐξῆλθον, οἶδα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ θαῤῥεῖν τοῖς ἐξ ἀλλοτρίων εὖ ποιεῖν ἐπαγγελλομένοις.

1. ἑτοιμάζω. 2. ἵστημι. 3. statt τὸ μέγα δεῖπνον, wo nicht auch ὁ δεῖπνος, ε im Gebrauch gewesen, welches wirklich bey dem Suidas vorkommt. 4. was für Freude habe ich jetzt unvermuthet erlebt. 5. τρέφω. 6. δειπνέω. 7. πεινάω. 8. κατέχω. 9. κάτειμι. 10. μεθύσκω.

CXXX. ΑΛΙΕΥΣ.

Ἁλιεὺς, ἁλιευτικῆς[1] ἄπειρος, λαβὼν αὐλοὺς καὶ δίκτυα, παρεγένετο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ στὰς ἐπί τινος πέτρας, τὸ μὲν πρῶτον ηὔλει[2], νομίζων, πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν τοὺς ἰχθύας ἐφάλλεσθαι. Ὡς δ' ἐπὶ πολὺ διατεινόμενος ἤνυεν[3] οὐδὲν, ἀποθέμενος τοὺς αὐλοὺς, ἀναλαμβάνει τὸ ἀμφίβληςρον, καὶ βαλὼν κατὰ τοῦ ὕδατος πολλοὺς ἰχθύας ἤγρευεν. Ἐκβαλὼν δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ δικτύου, ὡς εἶδε πηδῶντας, ἔφη· ὦ κάκιστα ζῶα, ὅτε ηὔλουν, οὐκ ὠρχεῖσθε, ὅτε δὲ πέπαυμαι, τοῦτο ποιεῖτε.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς παρὰ λόγον καὶ παρὰ καιρόν τι πράττοντας.

1. sc. τέχνης. 2. αὐλέω. 3. ἀνύω.

CXXXI. ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Βουκόλος, ἀγέλην ταύρων βόσκων, ἀπώλεσε μόσχον· περιελθὼν δὲ πᾶσαν τὴν ἔρημον[1], διέτριβεν ἐρευνῶν[2]. Ὡς δὲ οὐδὲν εὑρεῖν ἠδυνήθη, ηὔξατο τῷ Διῒ, ἂν τὸν λαβόντα μόσχον κλέπτην ὑποδείξῃ, ἔριφον εἰς θυσίαν προσάξειν[3]. Καὶ δὴ ἐρχόμενος εἴς τινα δρυμῶνα, εὑρίσκει λέοντα κατεσθίοντα τὸν μόσχον. Ἔμφοβος οὖν γενόμενος,

καὶ

καὶ μέγα δειλιάσας [4], ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶπεν· ὦ δέσποτα Ζεῦ, ἐπηγγειλάμην [5] σοι ἔριφον δώσειν, ἐὰν τὸν κλέπτην εὕρω· νῦν ταῦρόν σοι θύσειν ὑπισχνοῦμαι, ἐὰν τούτου τὰς χεῖρας ἐκφύγω.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας δυστυχεῖς, οἵτινες ἀποροῦντες μὲν εὔχονται εὑρεῖν, εὑρόντες δὲ ζητοῦσιν ἀποφυγεῖν.

1. sc. χώραν. 2. suchte lange. 3. προσάγω. 4. δειλιάω. 5. ἐπαγγέλλομαι.

CXXXII. ΚΟΡΑΞ.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρί· μῆτερ, εὔχου τῷ θεῷ, καὶ μὴ θρήνει. Ἡ δ' ὑπολαβοῦσα ἔφη· τίς σε, ὦ τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει [1]; τίνος γὰρ κρέας [2] ὑπὸ σοῦ γε οὐκ ἐκλάπη [3];

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσουσιν.

1. ἐλεέω. 2. Opferfleisch. 3. κλέπτω.

CXXXIII. ΑΕΤΟΣ.

Ὑπεράνωθεν πέτρας ἀετὸς ἐκαθέζετο, λαγωὸν θηρεῦσαι ζητῶν. Τοῦτον δέ τις ἔβαλε τοξεύσας· καὶ τὸ μὲν βέλος ἐντὸς αὐτοῦ εἰσῆλθεν, ἡ δὲ γλυφὴ σὺν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἱστήκει. Ὁ δὲ ἰδὼν ἔφη· καὶ τοῦτό μοι ἑτέρα λύπη, τὸ τοῖς ἰδίοις πτεροῖς ἐναποθνήσκειν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινόν ἐστιν, ὅταν τις ἐκ τῶν ἰδίων κινδυνεύσῃ.

CXXXIV. ΤΕΤΤΙΞ ΚΑΙ ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Χειμῶνος ὥρᾳ τῶν σίτων βραχέντων[1] οἱ μύρμηκες ἔψυχον· τέττιξ δὲ λιμώττων ᾔτει[2] αὐτοὺς τροφήν. Οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῷ· διατί τὸ θέρος οὐ συνῆγες[3] τροφήν; ὁ δὲ εἶπεν· οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλ' ᾖδον μουσικῶς. Οἱ δὲ γελάσαντες εἶπον· ἀλλ' εἰ θέρους ὥραις ηὔλεις, χειμῶνος ὀρχοῦ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τινα ἀμελεῖν ἐν παντὶ πράγματι, ἵνα μὴ λυπηθῇ καὶ κινδυνεύσῃ.

1. βρέχω. 2. αἰτέω. 3. συνάγω.

CXXXV. ΣΚΩΛΗΞ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ὁ τῷ πηλῷ κρυπτόμενος σκώληξ, εἰς γῆν ἐξελθὼν, ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις· ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων, οἷός ἐστιν ὁ τῶν θεῶν ἰατρὸς Παιών. Καὶ, πῶς, εἶπεν ἀλώπηξ, ἄλλους ἰώμενος, σαυτὸν χωλὸν ὄντα οὐκ ἰάσω;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ἡ πεῖρα, πᾶς λόγος ἀργὸς ὑπάρχει.

CXXXVI. ΟΡΝΙΣ ΧΡΥΣΟΤΟΚΟΣ.

Ὄρνιθά τις εἶχεν ὠὰ χρυσᾶ τίκτουσαν· καὶ νομίσας, ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσίου εἶναι, κτείνας εὕρηκεν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων. Ὁ δὲ ἀθρόον πλοῦτον ἐλπίσας εὑρήσειν, καὶ τοῦ μικροῦ ἐστέρηται ἐκείνου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι, καὶ τὴν ἀπληστίαν φεύγειν.

CXXXVII.

CXXXVII. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέων γηράσας, καὶ μὴ δυνάμενος διαρκέσαι [1] αὐτῷ εἰς τροφὴν, ἔγνω δι' ἐπινοίας τι πρᾶξαι· καὶ δὴ παραγενόμενος ἐν σπηλαίῳ τινὶ, κατακλινθεὶς [2], προσεποιεῖτο νοσεῖν. Παραγενόμενα οὖν τὰ ζῶα ἐπισκέψεως χάριν, συλλαμβάνων κατήσθιεν αὐτά. Πολλῶν οὖν ζώων ἀναλωθέντων [3], ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα τοῦτο γνοῦσα, παρεγένετο πρὸς αὐτὸν, καὶ στᾶσα ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου ἐπυνθάνετο, πῶς ἔχει. Τοῦ δὲ εἰπόντος, κακῶς, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, δι' ἣν οὐκ εἰσέρχεται, ἡ ἀλώπηξ ἔφη· ὅτι ὁρῶ ἴχνη [4] πολλῶν εἰσιόντων, ὀλίγων δὲ ἐξιόντων.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τεκμηρίων προορώμενοι τὲς κινδύνες, ἐκφεύγεσιν.

1. διαρκέω. 2. für κατακλιθεὶς, von κατακλίνομαι. 3. ἀναλίσκω. 4. ἴχνος.

CXXXVIII. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΥΣ.

Λύκος λιμώττων περιῄει ζητῶν τροφὴν, γενόμενος δὲ κατά τινα τόπον, ἤκουσε παιδίου κλαίοντος, καὶ γραὸς λεγούσης αὐτῷ· παῦσαι [1] τοῦ κλαίειν, εἰ δὲ μὴ [2], τῇ ὥρᾳ ταύτῃ [3] ἐπιδώσω σε τῷ λύκῳ. Οἰόμενος δὴ ὁ λύκος, ὅτι ἀληθεύει ἡ γραῦς, ἵστατο πολλὴν ἐκδεχόμενος ὥραν. Ὡς δ' ἑσπέρα κατέλαβεν [4], ἀκούει πάλιν τῆς γραὸς κολακευούσης τὸ παιδίον, καὶ λεγούσης αὐτῷ· ἐὰν ἔλθῃ [5] ὁ λύκος δεῦρο, φονεύσομεν, ὦ τέκνον, αὐτόν. Ταῦτα ἀκέσας

σας ὁ λύκος, ἐπορεύετο [6], λέγων· ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαύλει ἄλλα μὲν λέγουσιν, ἄλλα δὲ πράττουσιν.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνθρώπους, οἵ τινες τὰ ἔργα τοῖς λόγοις οὐκ ἔχουσιν ὅμοια.

1. παύομαι. 2. wo nicht. 3. alsobald, sogleich. 4. wie der Abend einbrach. 5. ἔρχομαι. 6. πορεύομαι.

CXXXIX. ΕΡΙΦΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἔριφος ἐπί τινος δώματος ἑστὼς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδόρει [1] καὶ ἔσκωπτεν [2] αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος ἔφη· ὦ οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ θράσος κατὰ τῶν ἀμεινόνων.

1. λοιδορέω. 2. σκώπτω.

CXL. ΗΜΙΟΝΟΣ.

Ἡμίονος, ἐκ κριθῆς παχυνθεὶς [1], ἀνεσκίρτησε [2] βοῶν, καὶ λέγων· μήτηρ μου ἐστὶν ἵππος ἡ ταχυδρόμος, κἀγὼ αὐτῇ ὅλος ἀφωμοιώθην [3]. Καὶ ποτὲ ἀνάγκης ἐπελθούσης τρέχειν, ἐπειδὴ τοῦ δρόμου ἐπαύσατο, τοῦ πατρὸς ὄνου εὐθέως ὑπεμνήσθη [4].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, κἂν ὁ χρόνος εἰς δόξαν φέρῃ τινὰ, τῆς ἑαυτοῦ γε μὴν τύχης μὴ ἐπιλανθανέσθω. Ἀβέβαιος γάρ ἐστιν ὁ βίος οὗτος.

1. παχύνω. 2. ἀνασκιρτάω. 3. ἀφομοιόομαι. 4. ὑπομιμνήσκω.

CXLI. ΟΦΙΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΟΣ.

Ὄφις, ἐν γεωργοῦ προθύροις φωλεύων [1], ἀνεῖλεν αὐτοῦ τὸ νήπιον παιδίον. Πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο μέγα. Καὶ ὁ πατὴρ, ὑπὸ τῆς λύπης πέλεκυν λαβὼν ἔμελλε τὸν ὄφιν ἐξελθόντα φονεύειν. Ὡς δὲ ἔκυψε [2] μικρὸν, σπεύσας [3] ὁ γεωργὸς τοῦ πατάξαι αὐτὸν, ἠστόχησε [4], μόνον κρούσας [5] τὴν τῆς τρώγλης ὀπήν. Ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφεως, ὁ γεωργὸς νομίσας, τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτον καὶ ἅλας, ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ. Ὁ δὲ ὄφις, λεπτὸν συρίξας [6], εἶπεν· οὐκ ἔσται ἡμῖν ἀπάρτι πίστις, ἢ φιλία, ἕως ἂν ἐγὼ τὴν πέτραν ὁρῶ, σὺ δὲ τὸν τύμβον τοῦ τέκνου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνης ἐπιλανθάνεται ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόσυνον, δι' οὗ ἐλυπήθη.

1. φωλεύω. 2. sc. ἐκ τοῦ φωλεοῦ, den Kopf ein wenig aus der Höhle hervorsteckte; κύπτω. 3. σπεύδω. 4. ἀστοχέω. 5. κρούω. 6. συρίσσω.

CXLII. ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.

Σαλπιγκτὴς, στρατὸν ἐπισυνάγων, καὶ κρατηθεὶς [1] ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐβόα· μὴ κτείνετέ με, ὦ ἄνδρες, εἰκῆ καὶ μάτην. Οὐδένα γὰρ ὑμῶν ἀπέκτεινα· πλὴν γὰρ τοῦ χαλκοῦ τούτου οὐδὲν ἄλλο κτῶμαι. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφασαν· διὰ τοῦτο γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ [2], ὅτι σὺ μὴ δυνάμενος πολεμεῖν, τοὺς πάντας πρὸς μάχην ἐγείρεις.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πλέον πταίουσιν, οἱ τοὺς κακοὺς καὶ βαρεῖς δυνάστας ἐπεγείροντες εἰς τὸ κακοποιεῖν.

1. κρατέω. 2. θνήσκω.

CXLIII. ΚΑΛΑΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΙΑ.

Διὰ καρτερίαν καὶ ἰσχὺν καὶ ἡσυχίαν κάλαμος καὶ ἐλαία ἤριζον. Τοῦ δὲ καλάμου ὀνειδιζομένου ὑπὸ τῆς ἐλαίας ὡς ἀδυνάτου καὶ ῥᾳδίως ὑποκλινομένου πᾶσι τοῖς ἀνέμοις, ὁ κάλαμος σιωπῶν [1] οὐκ ἐφθέγξατο. Καὶ μικρὸν ὑπομείνας, ἐπειδὴ ἄνεμος ἔπνευσεν [2] ἰσχυρὸς, ὁ μὲν κάλαμος ὑποσεισθεὶς [3] καὶ ὑποκλινθεὶς [4] τοῖς ἀνέμοις, ῥᾳδίως διεσώθη· ἡ δ' ἐλαία, ἐπειδὴ ἀντέτεινε [5] τοῖς ἀνέμοις, κατεκλάσθη [6] τῇ βίᾳ.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῷ καιρῷ καὶ τοῖς κρείττοσιν αὐτῶν μὴ ἀνθιστάμενοι κρείττους εἰσὶν [7] τῶν πρὸς μείζονας φιλονεικούντων.

1. σιωπάω. 2. πνέω. 3. ὑποσείω. 4. für ὑποκλιθεὶς, mit eingeschaltetem ν, von ὑποκλίνω. 5. ἀντιτείνω. 6. κατακλάω. 7. für κρείττονες, besser daran sind.

CXLIV. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΣ.

Λύκου λαιμῷ ὀστέον ἐπεπήγει [1]· ὁ δὲ γεράνῳ μισθὸν παρέξειν [2] εἶπεν, εἰ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐπιβαλοῦσα, τὸ ὀστοῦν ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ ἐκβάλοι. Ἡ δὲ τοῦτ' ἐκβαλοῦσα, δολιχόδειρος οὖσα, τὸν μισθὸν ἐπεζήτει. Ὁ δὲ γελάσας, καὶ τοὺς

ὀδόντας θήξας [3], ἀρκεῖ σοι μισθὸς [4], ἔφη, τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι ἐκ λύκου στόματος καὶ ὀδόντων ἐξῆρες [5] κάραν σῶαν, μηδὲν παθοῦσαν.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας, οἵτινες, ἀπὸ κινδύνου διασωθέντες, τοῖς εὐεργέταις τοιαύτας ἀπονέμουσι χάριτας.

1. πηγνύω. 2. παρέχω. 3. θήγω. 4. du hast Belohnung genug. 5. ἐξαίρω.

CXLV. ΑΛΕΚΤΟΡΕΣ.

Ἀλεκτόρων δύο μαχομένων περὶ θηλειῶν ὀρνίθων, ὁ εἰς τὸν ἕτερον κατετροπώσατο [1]. Καὶ ὁ μὲν ἡττηθεὶς [2] εἰς τόπον κατάσκιον ἀπιὼν ἐκρύβη· ὁ δὲ νικήσας [3], εἰς ὕψος ἀρθεὶς [4], καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ τοίχου στὰς, μεγαλοφώνως ἐβόησε. Καὶ παρ' εὐθὺς ἀετος καταπτὰς ἥρπασεν αὐτόν. Ὁ δ' ἐν σκότῳ κεκρυμμένος [5] ἀδεῶς ἔκτοτε ταῖς θηλείαις ἐπέβαινεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

1. κατατροπόομαι. 2. der Besiegte; ἡττάομαι. 3. νικάω. 4. αἴρω. 5. κρύπτω.

CXLVI. ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Γέρων ποτὲ ξύλα κόψας [1], καὶ ταῦτα φέρων, πολλὴν ὁδὸν ἐβάδισε [2], καὶ διὰ τὸν πολὺν κόπον ἀποθέμενος ἐν τόπῳ τινὶ τὸν φόρτον, τὸν θάνατον ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ δὲ θανάτου παρόντος, καὶ πυνθανο-

θανομένου τὴν αἰτίαν, δι' ἣν αὐτὸν ἐκάλει, δειλιάσας ὁ γέρων, ἔφη· ἵνα μοῦ τὸν φόρτον ἄρῃς[3].

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος[4], εἰ καὶ δυστυχεῖ, καὶ πτωχός ἐστι.

1. κόπτω. 2. βαδίζω. 3. αἴρω. 4. sc. ἐστί.

CXLVII. ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Βάτραχοι δύο, ξηρανθείσης τῆς λίμνης, ἐν ᾗ κατῴκουν[1], περιῄεσαν ζητοῦντες ποῦ καταμεῖναι[2]. Καὶ ἐλθόντες εἰς φρέαρ βαθὺ, καὶ κύψαντες κάτω καὶ ἰδόντες τὸ ὕδωρ, ὁ μὲν εἷς συνεβούλευεν, ἵνα πηδήσωσι παρευθὺς κάτω· ὁ δὲ ἕτερος εἶπεν, εἰ δὲ καὶ τοῦτο ξηρανθῇ, πῶς δυνησόμεθα ἀναβῆναι;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄνευ συμβουλῆς μὴ ποιεῖν τι.

1. κατοικέω. 2. wo sie bleiben könnten; καταμένω.

CXLVIII. ΑΡΝΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἄρνος, ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ἱστάμενος, λύκον, κάτωθεν παριόντα τὴν ὁδὸν, ἔσκωπτε, καὶ θηρίον κακὸν ἀπεκάλει, καὶ ὠμοβόρον. Ὁ δὲ λύκος στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν· οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ πύργος, ἐν ᾧ ἵστασαι.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς ὑπομένοντας ὕβριν ὑπὸ ἀναξίων ἀνθρώπων διὰ φόβον ὑψηλοτέρων.

CXLIX. ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Κώνωψ, πρὸς λέοντα ἐλθὼν εἶπεν· οὐδὲ φοβοῦμαί σε, οὐδὲ δυνατώτερός μου εἶ. Εἰ δὲ μὴ[1],

τί σοί ἐστιν ἡ δύναμις[2]; ὅτι ξύεις τοῖς ὄνυξι, καὶ δάκνεις τοῖς ὀδοῦσι; Τοῦτο καὶ γυνὴ τῷ ἄνδρι μαχομένη ποιεῖ. Ἐγὼ δὲ λίαν ὑπάρχω σου ἰσχυρότερος. Εἰ δὲ θέλεις, ἔλθωμεν καὶ εἰς πόλεμον. Καὶ σαλπίσας[3] ὁ κώνωψ ἐνεπήγετο[4] δάκνων τὰ περὶ τὰς ῥίνας αὐτοῦ ἄτριχα πρόσωπα. Ὁ δὲ λέων τοῖς ἰδίοις ὄνυξι κατέλυεν ἑαυτὸν, ἕως οὗ ἠγανάκτησεν. Ὁ κώνωψ δὲ, νικήσας τὸν λέοντα, καὶ σαλπίσας, καὶ ἐπινίκιον ᾄσας[5] ἔπτατο[6]. Ἀράχνης δὲ δεσμῷ ἐμπλακεὶς[7], ἐσθιόμενος ἀπωδύρετο, ὅτι μεγίστοις πολεμῶν, ὑπὸ εὐτελοῦς ζώου, τῆς ἀράχνης, ἀπώλετο.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς καταβάλλοντας μέγα καὶ ὑπὸ μικρῶν καταβαλλομένους.

1. Wenn dem nicht so ist, wie ich gesagt habe. 2. wie kömmt dir denn die Stärke zu? 3. blies zum Treffen. σαλπίζω. 4. für ἐνεπήγνυτο, von ἐμπήγνυμι. 5. summsete ein Siegslied. 6. ἵπταμαι. 7. ἐμπλέκω.

Wörterbuch
der Fabeln des Aesop.

m. bedeutet Masculinum, f. Femininum, n. Neutrum, c. generis communis; A. (Activum), P. (Passivum), M. (Medium), J. (Indicativ), Inf. (Infinitiv), P. (Participium), F. (Futurum), i. (Imperfectum), p. (Perfectum), pl. (Plusquamperfectum), pr. (Präsens), a. 1. (aoristus primus), a. 2. (aoristus secundus), zsgz. (zusammengezogen), E. (Eigentlich), d. (daher), st. (statt), übh. (überhaupt), * ein unregelmäßiges Verbum.

A

A bedeutet im Anfang vieler Wörter, eine Beraubung, oder Verneinung, wie unser deutsches un; z. B. ἀγράμματος, ungelehrt; ἀναιδής, unverschämt; und heißt daher α priuatiuum.

'Αβέβαιος, adj. c. unbeständig, unsicher, unzuverlässig.

'Αβίωτος, adj. c. unangenehm, traurig.

'Αγαθὸς, ή, ὸν, adj. gut.

'Αγαθοποιέω, ich thue wol.

"Αγαλμα, ατος, n. eine Bildsäule.

'Αγαλματοποιὸς, ȣ, m. der Bildhauer.

'Αγανακτέω, εῖν, unwillig, zornig seyn oder werden.

'Αγαπάω, ᾶν, lieben.

'Αγγέλλω, ich bringe Bothschaft, benachrichtige, verkündige. ἀγγελθείσης a. 1. P. P.

"Αγγελος, ȣ, m. der Bote.

'Αγέλη,

'Αγέλη, ης, f. die Heerde.
'Αγνοέω, εῖν, nicht wissen, nicht bemerken.
"Αγνοια, ας, f. die Unwissenheit, Irrthum, Unvorsichtigkeit.
'Αγνώμων, ονος, adj. c. dumm, unbillig, undankbar.
'Αγορὰ, ᾶς, f. der Markt.
"Αγρα, ας, f. die Jagd, der Fang.
'Αγρεύω, ich fange. ἠγρεύθην a. 1. J. P.
"Αγριος, α, ον, wild, was sich auf dem Felde aufhält, grausam.
'Αγροικία, ας, f. das Landgut. Der Acker.
'Αγχίνοος, ους, adj. c. scharfsichtig, klug, geniereich.
"Αγω, führen, bringen. ἤγαγεν a. 2. J. A. ἀγάγωσιν a. 2. Conj. erziehen, anführen.
"Αδεια, ας. f. die Sicherheit, Freyheit.
'Αδελφὴ, ῆς, f. die Schwester.
'Αδεῶς, adv. furchtlos, frey.
"Αδηλος, adj. c. unbekannt, verborgen, ungewiß.
'Αδικέω, εῖν, beleidigen. ἠδίκησε a. 1. J. A. ἠδικημένων p. P. P.
"Αδικος, adj. c. ungerecht.
'Αδύνατος, adj. c. unmöglich, unvermögend, schwach.
"Αιδω [ᾄδω]. singen. ᾖδεν i. ᾄσας a. 1. P. A.
'Αεὶ, adv. immer, allezeit, zeitlebens.
'Αετιδεὺς, έος, m. ein junger Adler.
'Αετὸς, ȣ, m. der Adler.
'Αηδὼν, όνος, f. die Nachtigall.
'Αηδῶς, adv. unangenehm.
'Αθεράπευτος, adj. c. unheilbar, unverbesserlich.
'Αθηνᾶ, ᾶς, f. Minerva, die Göttinn der Weisheit.
'Αθηναῖος, αία, ον, adj. athenienſiſch.
"Αθλιος, ία, ον, adj. elend, unglücklich.
"Αθριξ, ἄτριχος, adj. haarlos, glatt.
'Αθροίζω, ich versammle. ἀθροίσασα a. 1. P. A.
'Αθρόος, α, ον, adj. gehäuft, gefüllt, dicht.

'Αθυμέω,

'Αθυμέω, ich werde muthlos, ängstige mich, bin traurig, niedergeschlagen.
'Αθῷος. adj. c. straflos, ungestraft; unschuldig.
Αἰγιαλὸς, m. das Ufer.
Αἰδοῖα, τὰ, die Scham; Schamglieder.
Αἰθίοψ, οπος, c. ein Aethiopier; übh. ein Neger, Mohr (von αἴθω ich brenne, u. ὄψ das Gesicht.)
Αἴθυια, ας, f. ein Taucher, Tauchente.
Αἴλουρος, ȣ, c. die Katze, der Kater.
Αἷμα, τος, n. das Blut.
Αἱμάττω, σσω, ich mache blutig, bringe Blut heraus, ritze. αἱμάξασα a. 1. P. A.
Αἴξ, γὸς, c. die Ziege; der Bock.
Αἱρέομαι, ich wähle, will, ziehe vor.
Αἱρέω, übh. ich nehme, nehme ein.
Αἴρω, ich trage, hebe in die Höhe. ἄρῃς a. 1. Conj. A. ἆρον a. 1. Imper. A.
Αἰσθάνομαι, ich merke, vernehme, höre. ᾔσθοντο a. 2. J. M.
Αἶσχος, εος, n. die Schande, Häßlichkeit.
Αἰσχύνη, ης, f. die Scham, Schamhaftigkeit.
Αἰτέω, ich bitte, fodre, begehre. ᾔτει i.
Αἰτία, ας, f. die Ursache. Beschuldigung; d. Grund.
Αἴτιος, ία, ον, (u. αἴτιος, ὁ, ἡ) adj. der an etwas Schuld, von etwas der Urheber, die Ursache ist.
Αἴφνης, adv. plötzlich, auf einmahl.
'Ακάθαρτος, ȣ, adj. c. unrein, unsauber.
'Ακίνδυνος, ȣ, adj. c. gefahrlos, frey, sicher.
'Ακοὴ, ῆς, f. das Gehör, der Ruf, das Gerücht.
'Ακοινώνητος, ȣ, adj. c. ungesellig, unverträglich.
'Ακολουθέω, ich folge nach.
'Ακονάω, ich schärfe, wetze.
'Ακούω, ich höre. ἤκουσε a. 1. J. A.
'Ακροάομαι, ich höre. ἠκροάσατο a. 1. J. M.
'Ακρωτήριον, n. das Vorgebirge.
'Ακτήμων, ονος, adj. c. arm, ohne Besitzungen.

'Αλαζὼν,

'Αλαζὼν, όνος, c. ein Großpraler, Aufschneider.
'Αλάθητος. ε, adj. c. dem nichts unbekannt, verborgen ist; unbetriegbar.
"Αλας, ατος, n. das Salz.
'Αλγέω, ich empfinde körperlichen oder Seelenschmerz. ἀλγήσας a. 1. P. A.
'Αλεκτρυὼν, όνος, m. der Hahn.
'Αλέκτωρ, ορος, m. der Hahn.
'Αλήθεια, ας. f. die Wahrheit.
'Αληθεύω, ich rede die Wahrheit, rede im Ernst.
'Αληθὴς, έος, adj. c. wahr.
'Αληθινὸς, ὴ, ὸν, wahrhaftig, wirklich.
'Αληθῶς, adv. wirklich, wahrhaftig.
'Αλιεὺς, έος, m. der Fischer.
'Αλιευτικὸς, ὴ, ὸν, adj. zum Fischen gehörig. ἀλιευτικὴ sc. τέχνη, die Fischerey.
'Αλιεύω, ich fische. ἥλιευε i.
"Αλις, adv. genug.
'Αλίσκω, ἅλωμι, * ich erobere, bezwinge, nehme gefangen. ἑάλω a. 2. J. A. mit passiver Bedeutung, gefangen werden. ἁλῶναι a. 2. Inf. A. ἁλοὺς a. 2. P.
'Αλκυὼν, όνος, f. der Eisvogel.
'Αλλὰ, conj. aber, sondern, allein. ἀλλὰ μὴ und nicht vielmehr. ἀλλὰ καὶ sondern auch; steht oft wie das Lateinische vero, bey dem Anfang einer Antwort.
'Αλλάττω, σσω, ich verändere, verwandle.
'Αλλήλων, [ἄλληλος, ε, ist selten] abwechselnd, einander gegenseitig.
'Αλλόκοτος, ε, adj. c. ungeheuer, scheuslich, häßlich.
"Αλλομαι, ich tanze, springe in die Höhe. ἥλατο a. 1. J. M.
"Αλλος, η, ο, adj. ein andrer, eine andere, ein anders. τὰ ἄλλα [zsgz. τἄλλα] übrigens. ἄλλα τε πολλὰ sowohl vieles andere.

'Αλλο-

'Ἀλλότριος, ία, ον, fremd. τἀλλότρια zsgz. aus τὰ ἀλλ.
'Ἀλλόφυλος, ου, c. ein Fremdling, von einem andern Volke.
"Ἄλλως, adv. anders, auf andere Weise.
'Ἀλόγιστος, ου, adj. c. unbedachtsam, unüberlegt.
"Ἄλογος, ου, adj. c. unvernünftig.
'Ἀλόγως, adv. ohne Vernunft, ohne Absicht.
'Ἀλύω, ich traure, klage.
'Ἀλώπηξ, εκος, f. der Fuchs.
"Ἅλωσις, εως, f. die Eroberung.
"Ἅμα, adv. zugleich.
"Ἅμαξα, ης, f. ein Lastwagen.
'Ἀμείβω, ich verwechsele, vertausche; vergelte. ἀμεῖψαι a. 1. Inf. A.
'Ἀμείνων, ονος, adj. c. besser, vorzüglicher, tapfer.
'Ἀμελέω, ich bin sorglos, vernachlässige.
'Ἀμέλεια, ας, f. die Sorglosigkeit, Vernachlässigung.
'Ἀμηχανέω, εῖν, ich bin in Verlegenheit, weiß keinen Rath.
'Ἁμιλλάομαι, ich eifre nach, kämpfe, wetteifre.
"Ἄμπελος, ου, f. der Weinstock, Weinberg.
'Ἀμύγδαλον, ου, n. die Mandel, Mandelkern.
"Ἄμυνα s. ἀμύνη, ης, f. die Rache, Vertheidigung.
'Ἀμύνομαι, ich vertheidige, räche.
'Ἀμφίβληστρον, ου, n. das Fischernez.
'Ἀμφίβολος, ου, adj. c. schwankend, zweydeutig.
'Ἀμφιέννυμι, ich bekleide, nehme um. ἀμφιέσῃ a. 1. Conj. M.
'Ἀμφισβητέω, ich zweifle, streite.
'Ἀμφισβήτησις, εως, f. der Zank, Streit.
'Ἀμφότερος, α, ον, adj. beide.
"Ἄμφω, beide. Dual. ἀμφοῖν.
"Ἄν, conj. (macht die Rede unbestimmt), nur, wohl, etwa. Mit dem Indicativ, drückt es der Deutsche, im Conjunctiv aus. κἄν für καὶ ἄν obgleich.

Ἂν für ἐὰν, wenn. Ionice ἤν.
Ἀναβαίνω, ich steige hinauf. ἀνέβη a. 2. J. A. ἀναβὰς a. 2 P. ἀναβησόμεθα F. 1. M.
Ἀναβλέπω, ich sehe.
Ἀναβολή, ῆς, f. der Aufschub.
Ἀναγκαῖος, α, ον, nothwendig.
Ἀνάγκη, ης, f. die Nothwendigkeit. Noth, Unglück.
Ἀνάγω, E. ich führe hinauf; im Passiv absegeln. ἀνήχθη a. 1 J. P.
Ἀναδείκνυμι. ich zeige.
Ἀναδίδωμι, ich gebe hin, wieder, bringe hervor. ἀνέδωκε a. 1 J. A. ἀναδοθείσης a. 1. P. P.
Ἀναίδεια, ας. f. die Schamlosigkeit, Unverschämtheit.
Ἀναιρέω, E. aufheben, wegschaffen, umbringen, tödten; wegnehmen. ἀνεῖλεν a. 2. J. A. ἀνείλετο a. 2. J. M. ἀνελόμενος a. 2. P. M.
Ἀναισθητέω, ich bin gefühllos, starr.
Ἀναίσχυντος, ε, adj. c. unverschämt.
Ἀνακομίζω, F. σω. ich hole herauf, bringe wieder.
Ἀναλαμβάνω, annehmen, wiedernehmen, ergreifen. ἀνέλαβεν a. 2. J. A.
Ἀναλίσκω, ich verzehre, verwende. ἀνήλωσε a. 1. J. A. ἀναλωθέντων a. 1. P. P.
Ἀναλογίζομαι, betrachte, erwäge.
Ἀναμένω, ich warte. ἀναμείνῃς a. 1. Conj.
Ἀνανήφω, ich werde wieder nüchtern, komme wieder zu mir selbst.
Ἀναξιοπαθέω, ich bin unwillig; nehme übel.
Ἀνάξιος, ε, adj. c. unwürdig, unverdient.
Ἀναπετάω, ἀναπετάννυμι, ich öffne. ἀναπεπταμέναι p. P. P.
Ἀναπηδάω, ich springe auf.
Ἀναρπάζω, ich raube, entwende.
Ἀναῤῥήγνυμι. ich zerreiße.
Ἀναρτάω, ich hänge auf.
Ἀνασκιρτάω, ich springe in die Höhe.

Ἀνασπάω,

'Ἀνασπάω, ich ziehe herauf.
'Ἀνατίθημι, ich weihe, widme. ἀνέθηκε a. 1. J. A.
'Ἀνατρέχω, ich laufe, springe herauf, heraus, zurück. ἀναδραμοῦσα a. 1. P. A.
'Ἀναφέρω, ich trage, bringe, hole herauf, ziehe heraus. ἀνήνεγκε a. 2. J. A.
'Ἀναχωρέω, ich gehe weg, zurück.
"Ἄνεμος, ε, m. der Wind.
"Ἄνευ, adv. ohne.
'Ἀνέχω, ich halte in die Höhe, trage, nehme auf. ἀνεῖχε i.
'Ἀνὴρ, ἀνδρὸς, m. übh. der Mann, Ehemann; steht zuweilen statt des Pronominis Jener.
'Ἀνθέω, ich blühe.
'Ἀνθίσταμαι, ich widerstehe.
'Ἀνθρακεὺς, εος, m. der Kohlenbrenner, Köhler.
"Ἄνθραξ, ακος, m. die Kohle.
"Ἄνθρωπος, ε, c. der Mensch.
'Ἀνιάω, ich betrübe, ärgere. ἠνιάθη a. 1. J. P.
'Ἀνίπταμαι, ich fliege herauf, davon. ἀναπτῆναι a. 2. Inf.
'Ἀνίστημι, E. ich richte in die Höhe, wecke auf. Im a. 2. und im M. aufstehen, sich aufrichten. ἀνίστη i. ἀναστῆναι a. 2. Inf. A.
"Ἄνοδος, ε, f. der Rückweg.
'Ἀνόητος, ε, adj. c. unverständig, thöricht.
"Ἄνοια, ας, f. die Narrheit, der Unverstand.
'Ἀνοίγω, ich öffne.
'Ἀνόμοιος, ε, adj. c. unähnlich.
'Ἀνόνητος, ε, adj. c. unnütz.
'Ἀνορύττω, ich grabe auf. ἀνορύξας a. 1. P. A.
"Ἄνους für ἄνοος, ε, adj. c. sinnlos, unverständig.
'Ἀνταγωνιστὴς, ε, m. der Gegner.
'Ἀντηχέω, ich halle wieder.
'Ἀντὶ, Präp. mit dem Genit. für, anstatt.
'Ἀντιλέγω, ich widerspreche.

᾿Αντιτάσσομαι, ich widerstehe.
᾿Αντιτείνω, ich strebe entgegen.
῎Αντρον, ου, n die Höhle.
᾿Ανύω, ich vollbringe, richte aus, lege zurück. ἀνύσας a. 1. P. A.
῎Ανω, adv. oben, hinauf.
᾿Αξίνη, ης, f. die Axt.
῎Αξιος, ία, ον, werth, würdig.
᾿Αξιόω, ich bitte (E. ich halte für würdig); verlange.
᾿Απαγγέλλω, verkündige, hinterbringe.
᾿Απάγω, ich führe weg. ἀπῆγον i. ἀπαχθεῖς a. 1. P. P.
᾿Απαίδευτος, ου, adj. c. ungelehrt.
᾿Απαιτέω, ich verlange, fordere. ἀπαιτήσωσιν a. 1. Conj. A.
᾿Απαιωρέω, ich hänge auf. ἀπῃώρησεν a. 1. J. A.
᾿Απαλλάττω, ich befreye. ἀπήλλαξαν a. 1. J. A. ἀπαλλαγήσεσθαι F. 2. Inf. P. ἀπαλλαγείς a. 2. P. P.
῞Απαξ, adv. einmahl.
᾿Απαρακαλύπτως, adv. offenbar, unverschämt.
᾿Απαραλόγιστος, ου, adj. c. den man nicht hintergehen kann, unbetrieglich.
᾿Απαραφυλάκτως, adv. unvorsichtig.
᾿Απάρτι, in der Folge.
῞Απας, ασα, αν, all, ganz.
᾿Απατάω, ich betriege, verführe.
᾿Απαυδάω, ich werde müde, ermatte.
᾿Απαχθίζομαι für ἐπαχθίζομαι, ich werde belastet. vid. ἐπαχθίζω.
῎Απειμι, ich gehe weg. ἀπῄει pl. M.
῎Απειμι, ich bin abwesend.
᾿Απείργω, ich halte ab. ἀπεῖρξαν a. 1. J. A.
᾿Απειρηκώς ermüdet p. P. A. von dem ungebräuchlichen ἀπερέω ich ermüde.

"Απειρος, ε, adj. c. unerfahren.
'Απελαύνω, ich treibe fort. ἀπήλασαν a. 1. J. A.
'Απεμπωλέω, F. ήσω, ich verkaufe. ἀπεμπωλήθη a. 1. J. P.
'Απεργάζομαι, ich bewirke.
'Απερισκέπτως, adv. unüberlegt, unbedachtsam.
'Απέρχομαι, ich gehe weg. ἀπῆλθε a. 2. J. A. ἀπελθὼν a. 2. P.
'Απεχθάνομαι, ich bin verhaßt, hasse, zanke.
'Απεχθῶς, adv. verhaßt.
'Απέχω, ich empfange wieder, habe meine Gebühren erhalten, bin bezahlt. M. ἀπέχομαι ich enthalte mich.
"Απιστος, ε. adj. c. treulos.
'Απληστία, ας, f. die Unersättlichkeit, Habsucht.
'Απλόος, ες, όη, ῆ, όον, εν, offen, aufrichtig.
"Απνοος, ες, adj. c. entseelt, tod.
'Απὸ, Präp. mit dem Genitiv, von, aus; vor einem aspirirten Vocal, ἀφ'. In der Zusammensetzung mit einem Verbo heißt es theils, wider, theils zeigt es eine Entfernung und Absonderung an.
'Αποβάλλω, E. ich werfe weg. 2) verliere. ἀποβεβληκότων p. P. A.
'Απογινώσκω, ich verzweifle, gebe die Hoffnung auf. ἀπεγνώσθη a. 1. J. P.
'Απόδειξις, εως, f. die Beweisung, Darstellung.
'Αποδέχομαι, F. ξομαι, ich billige, nehme gut auf.
'Αποδημέω, εῖν, ich reise in die Fremde.
'Αποδίδωμι, ich gebe wieder. χάριτας ἀποδιδόναι Dank abstatten.
'Αποδύρομαι, ich klage mit Thränen.
'Αποθησαυρίζω, ich hebe auf, verwahre, sammle.
'Αποθνήσκω, ich sterbe. ἀποθάνω a. 2. Conj. ἀποθανεῖν Inf. A.
'Αποκαλέω, ich nenne.

'Αποκλαίω, ich beweine.
'Αποκόπτω, F. ψω, abhauen. ἀποκοπείσης a. 2. P. P.
'Αποκρίνομαι, ich antworte. ἀπεκρίνατο a. 1. J. M.
'Αποκτείνω, ich tödte, bringe um.
'Απολαμβάνω, ich empfange, bekomme wieder, halte auf — ὑπὸ χειμῶνος ἀποληφθεὶς der vom Ungewitter überfallen, aufgehalten wurde. a. 1. P. P.
'Απόλαυσις, εως, f. der Genuß.
'Απολλύω, υμι, ich verliere; im M. ich komme um, werde unglücklich. ἀπώλεσεν a. 1. J. ἀπώλετο a. 2 J. M. ἀπολωλότα p. P. M.
'Απόλλων, ωνος, m. Apollo, der Gott der Dichtkunst und Weissagung.
'Απολογέομαι, ich vertheidige mich, antworte.
'Απολογία, ας, f. die Vertheidigung, Antwort.
'Απολύω, ich lasse los, befreye. ἀπολῦσαι a. 1. Inf. ἀπελύθη a. 1. J. P.
'Απονέμω, ich theile zu, ertheile. χάριτας ἀπον. statte Dank ab.
'Αποπλέω, F. εύσω, ich schiffe weg.
'Αποπνέω, ich blase von mir.
'Αποπνίγω, ich ersticke, ersaufe. ἀποπνίξας a. 1. P. P. ἀποπνιγησόμενοι F 2. P. P.
'Απορέω, ich bin in Verlegenheit, habe etwas nicht. ἠπόρει i.
Ἄπορος, ου, adj. c. unzugänglich, schwer.
'Αποσοβέω, ich treibe weg.
'Αποστέλλω, ich schicke.
'Αποστρέφω, ich wende ab. Im M. ich verabscheue. ἀποστραφεὶς a. 2. P. P.
'Αποτάσσομαι, ich entsage.
'Αποτέμνω, ich schneide, reiße ab. ἀποτεμῶν a. 2. P. A.
'Αποτίθεμαι, ημι, ich lege ab, nieder. ἀπέθετο a. 2. J. ἀποθέμενος P. M.

'Αποτινάσσω, F. ξω, ich schüttle ab.
'Αποτρέπω, ich wende, halte ab.
'Αποτροπιασμὸς, ȣ, m. die Abwendung.
'Αποτυγχάνω, mit dem Genit. ich erlange etwas nicht, verfehle, verliere.
'Αποτυχία, ας, f. fehlgeschlagene Hoffnung.
'Αποφέρω, ich nehme, trage weg. ἀπενεγκοῦσα a. 2. P. A.
'Αποφεύγω, F. 2. φυγῶ, ich entfliehe.
'Αποχωρέω, ich gehe weg, kehre zurück.
'Απρεπὴς, έος, adj. c. ὲς, n. verunstaltend, unschicklich.
'Απρόοπτος, ȣ, adj. c. unvermuthet.
'Απτὴν, ῆνος, adj c. unbefiedert.
'Απωθέομαι, ich stoße zurück, verwerfe.
'Απώλεια, ας, f. das Verderben, der Untergang, Verlust.
῎Αρα, adv. also, etwa.
'Αράχνη, ης, f. die Spinne.
'Αργὸς, ὴ, ὸν, C. geschäftlos. 2) nichtig, ungültig.
'Αργύρεος, ȣ̃ς, εα, ᾶ, εον, ȣ̃ν, adj. silbern.
'Αργύριον, ȣ, n. das Silber.
῎Αργυρος, ȣ, m. Silber, Geld.
'Αριστερὸς, ὰ, ὸν, adj. links.
῎Αριστος, η, ον, adj. superl. der beßte (von ἀγαθὸς)
'Αρκέω, ich bin hinreichend, genug, zufrieden.
῎Αρκτος, ȣ, c. der Bär.
'Αρνέομαι, ich läugne.
'Αρνὸς, ȣ̃, m. das Lamm.
'Αρπάζω, ich raube, entführe, ergreife. ἁρπάσειε a. 1. Opt.
῎Αρουρα, ας, f. gepflügtes Land, Acker.
῎Αρτι, adv. jetzt, eben, kürzlich.
῎Αρτος, ȣ, m. das Brod.
'Αρχὴ, ῆς, f. der Anfang.
῎Αρχομαι, ich fange an. ἤρξατο a. 1. J. M.

῎Αρχων,

"Αρχων, όντος, m. obrigkeitliche Person, Regent.
'Ασβόλη, ης, f. der Kohlenstaub, Ruß.
'Ασέβεια, ας, f. die Gottlosigkeit, Irreligiosität.
'Ασεβέω, ich handle irreligiös, verletze heilige Pflichten.
'Ασεβὴς, έος, c. ὲς, n. ruchlos.
'Ασθένεια, ας, f. die Schwachheit.
'Ασπάζομαι, ich grüße, umarme.
'Ασπάλαξ, ακος, m. der Maulwurf.
'Αστοχέω, ich verfehle das Ziel, treffe nicht.
"Αστυ, υος, n. die Stadt, besonders, Athen.
'Ασφαλὴς, έος. adj. c. sicher, zuverlässig.
'Ασχολέομαι, ich bin beschäftigt.
"Ατε, adv. nähmlich, als.
'Ατιθάσσευτος, adj. c. unversöhnlich, nicht zu besänftigen.
"Ατροφος, ε, adj. c. nüchtern, ohne Speise.
'Αττικὸς, ὴ ὸν, Athenienſisch.
'Ατύχημα, ατος, n. der Zufall, das Unglück.
Αὖθις, adv. abermahls, wieder.
Αὐλέω, ich spiele die Flöte. ηὔλει i.
Αὐλητὴς, ȣ̃, m. der Flötenspieler.
Αὐλὸς, ȣ̃, m. die Flöte.
Αὔξέω oder αὐξάνω, ich vermehre. Im Paſſ. ich wachſe. ηὐξήνθη a. 1. I. P.
Αὔριον, adv. morgen.
Αὐτίκα, adv. alſobald, ſogleich.
Αὐτὸς, ὴ, ὸ, Pron. er, ſie, es ſelbſt. αὐτοῦ, ſein. αὐτῷ, ihm. αὐτῇ, ihr. αὐτοῖς, ihnen ꝛc. ὁ αὐτὸς ebenderſelbe. τὸ αὐτὸ. zſgz. ταυτὸ, ebendaſſelbe.
Αὐτόφωρον, ε, n. der Diebſtahl, die That ſelbſt. αὐτόφωρος, c. auf friſcher That ertappt.
Αὐτόχειρ, ρος, c. der Selbſtmörder.
'Αφαιρέω, wegnehmen, berauben, entreißen. ἀφείλετο a. 2. I. M. ἀφηρημένα p. P. P.
'Αφάλλομαι, ich ſpringe herab.

'Αφθόνως, adv. reichlich.
'Αφίημι, ich lasse los, lasse fahren, fallen, befreye, werfe weg. ἀφῆκε a. 1. J. ἀφεὶς a. 2. P. A. ἀφείθη a. 1. J. P.
'Αφικνέομαι, ich komme an, gelange wohin. ἀφίκετο a. 2. J. ἀφικόμενος a. 2. P. M. ἀφιγμένης p. P. P.
Αφίπταμαι, ich fliege davon. ἀπέπτησαν a. 2. J. ἀποπτῆναι a. 2. Inf.
'Αφομοιόομαι, ich werde gleich, ähnlich.
'Αφροδίτη, ης, f. Venus, die Göttinn der Liebe.
"Αφρων, ονος, adj. c. unsinnig, thöricht.
'Αφυὴς, έος, adj. c. ungeschickt.
'Αχάριστος, ε. adj. c. undankbar.
"Αχθομαι, ich ärgere mich, bin unzufrieden.
'Αχθοφορέω, εῖν, Lasten tragen.
"Αχρι, ἄχρις, adv. bis.
"Αχυρον, ε, n. Stroh.

B

Βαβαὶ, ha! ey!
Βαδίζω, ich gehe.
Βαθὺς, εῖα, ὺ, adj. tief.
Βάλανος, ε, f. (selten m.) die Eichel.
Βάλλω, F. 2. αλῶ, ich werfe, schleudere. ἔβαλε a. 2. J. A. ἐβέβλητο pl. P.
Βαπτίζω, ich tauche ein, unter.
Βάρος, εος, n. die Last.
Βαρὺς, εῖα, ὺ, adj. schwer.
Βασιλεὺς, έος, m. der König.
Βασιλεύω, ich herrsche, bin König.
Βαστάζω, ich trage.
Βάτος, ε, f. ein Brombeer- Dornenstrauch.
Βάτραχος, ε, m. der Frosch.
Βέβαιος, αία, ον, adj. fest, zuverlässig.
Βεβαίωσις, εως, f. die Befestigung.

Βέλος, ες, n. der Pfeil.
Βελτίων, adj. c. comparat. von ἀγαθὸς. n. βέλτιον besser. superl. βέλτιστος, η, ον, der Beßte.
Βία, ας, f. die Gewalt.
Βιβρώσκω oder βρώσκω, ich verzehre, fresse auf. βρωθῆναι a. 1. Inf.
Βίος, ε, m. das Leben. διὰ βίου lebenslang.
Βλαβερὸς, ὰ, ὸν, adj. schädlich.
Βλάβη, ης, f. der Schade, Verlust.
Βλάπτω, F. ψω, ich beschädige, verletze.
Βλέπω, ich sehe.
Βοάω, ᾶν, schreyen. ἐβόησε a. 1. I.
Βοήθεια, ας, f. die Hülfe, Beystand.
Βοηθέω, ich helfe. ἐβοηθήσαμεν a. 1. I. A.
Βοηθὸς, ε, c. der Helfer, und Helferinn.
Βόσκω, ich weide, hüte auf der Weide.
Βουκόλος, ε, m. der Kuh⸗ Rinder⸗ Vieh⸗Hirt.
Βούλευμα, ατος, n. der Anschlag, Entschluß.
Βουλεύομαι, ich beschließe.
Βουλὴ, ῆς, f. der Rath.
Βούλομαι, ich will. ἠβουλήθην a. 1. I. P.
Βούνευρον, st. βούνεβρον, n. ein Hirschkalb.
Βοῦς, βοὸς, c. der Ochse, u. die Kuh.
Βούταλις, f. die Nachteule.
Βραχὺς, εῖα, ὺ, adj. kurz, klein, wenig. βραχύ τι ein klein wenig.
Βρέχω, ich benetze, beregne. βραχέντων a. 2. P. P.
Βρόχος, ε, m. die Schlinge, das Netz.
Βρυχάομαι, ich brülle.
Βρῶμα, ατος, n. die Speise.
Βρῶσις, εως, f. die Speise.
Βυρσοδέψης, ε, m. ein Gärber.
Βῶλος, ε, m. die Masse, der Klumpen.
Βωμὸς, ε, m. der Altar.

Γ

Γαλῆ, ῆς, f. das Wiesel; zuweilen auch die Katze.

Γαληνιάω, ich bin ruhig, still (von dem Meere).
Γάμος, ε, m. die Hochzeit, Vermählung.
Γὰρ, conj. denn.
Γαστὴρ, έρος, f. der Bauch, Magen.
Γὲ, conj. zwar, wenigstens; doch.
Γειτνιάω, ich bin benachbart, wohne nahe.
Γείτων, ονος, c. der Nachbar.
Γελάω, ich lache.
Γέλως, ωτος, m. das Lachen.
Γένος, εος, n. das Geschlecht.
Γέρανος, ε, f. et m. der Kranich.
Γέρων, οντος, m. der Greis.
Γεύομαι, ich koste, esse.
Γεωργία, ας, f. der Ackerbau.
Γεωργὸς, ε, m. der Ackersmann.
Γῆ, γῆς, f. die Erde; die Göttinn der Erde, die Tellus.
Γηράσκω, F. άσω, ich werde alt.
Γίνομαι u. γίγνομαι, ich werde, bin, entstehe, geschehe, komme wohin. ἐγένετο a. 2. J. M. γέγονας p. M. τὸ γεγονὸς, das was vorgegangen.
Γινώσκω, ich erkenne, kenne, merke, weiß, beschließe. ἔγνω a. 2. J. A. γνοὺς a. 2 P. A. γνῶναι a. 2 J. A.
Γλυφὴ, ῆς, f. die Spalte, der Einschnitt (des Pfeils).
Γλῶσσα oder γλῶττα. ης, f. die Zunge.
Γλωσσαλγία, ας, f. die Schwatzhaftigkeit.
Γναφεὺς, έος, m. der Walker, der Kleider wäscht, und putzt.
Γνωρίζω, F. ίσω, ich erkenne.
Γονεὺς, έος, m. der Vater; Plur. die Aeltern.
Γονὴ, ῆς, f. die Geburt, die Brut (von Vögeln).
Γόνυ, ατος, n. das Knie.
Γραῦς, γραὸς, f. die alte Frau.
Γράφω, F. ψω, ich schreibe, mahle. γεγραμμένον p. P. P.
Γράφομαι, ich klage an. γραψάμενοι a. 1. P. M.

Γυμνάζω, ich übe. γεγυμνασμένος p. P. P. herumgeholt.

Γυμνασιαρχέω, ich bin Vorsteher eines Gymnasium. Dieß waren sehr vornehme Leute, von vielem Vermögen, welche das Oel den sich übenden Jünglingen auf eigne Kosten geben mußten.

Γυνὴ, γυναικὸς, f. die Frau, Gemahlinn.

Γωνία, ας, f. der Winkel.

Δ

Δάκνω, ich beiße, steche. ἔδακεν a. 2. J. A. δακὼν a. 2. P. δηχθεὶς a. 1. P. P.

Δανείζομαι, ich borge, nehme Geld auf Zinsen.

Δανειστὴς, ȣ, m. der Gläubiger.

Δὲ, conj. aber.

Δεδίττομαι, ich schrecke.

Δέησις, εως, f. die Bitte.

Δεῖ, ein Impersonale, man muß; es ist nothwendig; es geziemt; es fehlt, mangelt. δεήσει F. δέοντος pr. P.

Δείδω, ich fürchte. δέδια p. M. ἐδεδοίκει pl. M.

Δείλαιος, αία, ον, adj. elend.

Δειλία, ας, f. die Furcht, Furchtsamkeit.

Δειλιάω, ich erschrecke (mich), gerathe in Angst. δειλιάσας a. 1. P.

Δειλὸς, ή, ὸν, adj. feige, schüchtern.

Δεινὸς, ή, ὸν, adj. grausam, schrecklich, heftig. τὰ δεινὰ Widerwärtigkeiten, Uebel.

Δεινῶς, adv. heftig, sehr.

Δειπνέω, ich speise, esse. ἐδείπνησας a. 1. J. A.

Δεῖπνον, ȣ, n. (selten m.) das Gastmahl.

Δέλτος, ȣ, f. eine Schreibtafel; dreyeckichtes Täfelchen, Buch.

Δελφὶν, ῖνος, m. ein Meerschwein.

Δελφοὶ, ῶν, die Stadt Delphis, u. die Einwohner.

Δένδρον, ȣ, n. der Baum.

Δεξιὸς, ὰ, ὸν, adj. rechts.
Δέομαι, ich bitte. δεῖσθαι pr. Jnf.
Δέρμα, ατος, n. das Fell, die Haut.
Δεσμὸς, ȣ̃, m. das Band.
Δέσποινα, ης, f. die Gebieterinn.
Δεσπότης, ȣ, m. der Herr.
Δεσπότις, ιδος, f. die Gebieterinn.
Δεῦρο, adv. hieher; komm hieher.
Δεύτερος, έρα, ον, adj. der zweyte. τὸ δεύτερον wiederum, zum zweyten Mahle.
Δέω, F. δήσω, ich binde.
Δὴ, adv. gewiß, nun. οἰόμενος δὴ da er nun glaubte. καὶ δὴ daher, sogleich. καὶ δὴ καὶ ja sogar. Zuweilen steht es überflüssig, als: τί δή ποτε; warum?
Δῆλος, η, ον, adj. offenbar; kenntlich.
Δηλόω, ich zeige an, gebe zu erkennen, lehre.
Δημαγωγὸς, ȣ̃, m. der Regent, vorzüglich in einem democratischen Staate.
Δήμιος, ȣ, m. der Häscher, Gerichtsdiener, Scharfrichter.
Διὰ, Präp. mit dem Genit. durch; vorzügl. von dem Urheber und Werkzeug, aber auch von Zeit u. Ort. δι' αὐτοῦ durch ihn. διὰ βίου zeitlebens. Mit dem Accusativ, gewöhnl. wegen. διὰ τȣ̃το deßwegen. διατί weßwegen; aus, δι' ἄγνοιαν, aus Unwissenheit, Unvorsichtigkeit.
Διαβαίνω, ich gehe hindurch.
Διαγίνομαι, ich daure aus, lebe, betrage mich. διεγένετο a. 2. J. M.
Διαγινώσκω, ich unterscheide, beschließe bey mir. διέγνωσαν a. 2. J.
Διάγω, ich lebe, befinde mich. διῆγεν a. 2. J.
Διαδιδράσκω, ich entwische, laufe davon. διαδρᾶσαι a. 2. P.
Διάθεσις, εως, f. der Character, Gesinnung, Leidenschaft.

 Διαι-

Διαιρέω, ich theile. διελεῖν a. 2. Inf.
Δίαιτα, ης. f. die Lebensart; Aufenthalt; Nahrung.
Διαιτάομαι, ich lebe, halte mich auf, wohne.
Διάκειμαι. ich bin beschaffen, gesinnt, verhalte mich.
Διακολυμβάω. ich schwimme durch, heraus.
Διακομίζω, ich trage hinüber.
Διακρούομαι, ich halte zurück, entgehe.
Διαλέγομαι, ich unterrede, bespreche mich, halte einen Vortrag.
Διαλλαγὴ, ῆς, f. die Aussöhnung.
Διαλλάττω, σσω, ich versöhne. διαλλαγῇ a. 2. conj. P.
Διαλοιδορέομαι. ich schelte, schimpfe.
Διανέμομαι, ich theile. διανενέμημαι p. P.
Διαπορέω, ich zweifle, frage verwundrungsvoll.
Διαπράττομαι, F. ξω, ich führe, richte aus; erlange.
Διαρκέω, ich habe hinreichende Kräfte.
Διαῤῥίπτω, ich werfe weg.
Διασπαράττω, ich zerreiße.
Διασώζω, ich errette, entkomme, werde gesund. διεσώθη a. 1. J. P. διασωθείη a. 1. Opt. διασωθέντες a. 1. P. P.
Διατείνω, ich strecke, spanne aus.
Διατελέω, ich verharre, fahre fort.
Διατί, weßwegen, warum.
Διατίθημι, ich behandle, befinde mich. διετίθουν i. διέθηκας a. 1. J. A. διατεθέντες a. 1. P. P.
Διατινάττω, ich schüttle, erschüttere. διατετινάχθαι p. Inf. P.
Διατρέχω, ich durchlaufe. διαδραμοῦσα a. 2. P.
Διατρίβω, ich halte mich auf, verweile.
Διαφεύγω, ich entfliehe.
Διαφθείρω, ich verderbe, vernichte. διέφθειρε a. 1. J. A.
Διάφορος, ου, adj. c. ον, n. verschieden.
Διδασκαλεῖον, ου, n. die Schule.

Διδάσκω, ich lehre. ἐδίδαξεν a. 1. J. A.
Δίδωμι, ich gebe. δέδωκα p. J. A. δοῦναι a. 2. Inf.
Διειδής, adj. c. ἐς, n. klar, durchsichtig.
Διέξειμι, ich erzähle.
Διεξέρχομαι, ich erzähle. διεξελήλυθεν p. M.
Διερευνάω, ich forsche, untersuche genau.
Διηνεκῶς, adj. anhaltend, emsig.
Διΐπταμαι, ich fliege.
Δίκαιος, αία, ον, adj. gerecht, recht, billig.
Δικαιοσύνη, ης, f. die Gerechtigkeit, Ehrlichkeit.
Δικαίως, adv. mit Recht.
Δίκη, ης, f. die Rache, Strafe. νεκροῦ δίκην wie ein Todter.
Δίκτυον, ου, n. das Netz.
Διό, deßwegen, weßhalb, daher (von διὰ u. ὅ was).
Διοικέω, ich verwalte, regiere, richte ein.
Διόμνυμαι, ich schwöre.
Δίς, adv. zweymahl.
Διϋπνίζω, ich wecke vom Schlafe auf, erwecke. διϋπνισθεὶς a. 1. P. P.
Δίψα, ης, f. der Durst.
Διψάω, ich bin durstig, mich dürstet. διψήσας a. 1. P. A.
Διώκω, ich verfolge, setze, jage, laufe nach, suche zu erlangen. ἐδίωξεν a. 1. J. A.
Δοκέω, εῖν, meinen, scheinen, glauben, dünken. δόξασα a. 1. P. A.
Δολιχόδειρος, adj. c. langhalsig.
Δόλος, ου, m. die List, der Betrug, die Falschheit.
Δόξα, ης, f. die Ehre, der Ruhm.
Δορά, ᾶς, f. das Fell.
Δουλεία, ας, f. die Sclaverey, Knechtschaft.
Δουλεύω, ich diene, bin Sclave.
Δραχμή, ῆς, f. die Drachme, eine griechische Münze (bey den Römern heißt sie denarius) etwa 6 bis 8 Schilling schwer Geld; also machten 1000 Drachmen 125 Reichsthaler.

Δράω,

Δράω, ich thue, mache. ἔδρασε a. 1. I. A. τὸ δρώμενον die That pr. P. P.
Δρομαῖος, adj. c. ον, n. schnell, eilend.
Δρόμος, ου, m. der Lauf.
Δρυμὼν, ῶνος, m. ein Eichenwald.
Δρυοτόμος, ου. m. ein Eichenbeschneider, Holzfäller, Zimmermann.
Δρῦς, υὸς, f. die Eiche.
Δύναμαι, ich kann. ἠδύνατο i. δυνήσῃ F. 1. M. ἠδυνήθη a. 1. I. P. δυνηθείη a. 1. Opt. P.
Δύναμις, εως, f. die Gewalt, Stärke, Tapferkeit.
Δυνάστης, ου, m. ein Mächtiger, Fürst, Oberherr.
Δυνατὸς. ὴ, ὸν, adj. mächtig, vermögend, stark.
Δύο, zwey. δυοῖν dualis.
Δυσαποσπάστως, adverb. schwer abzuziehen, abzureißen; zu verlassen.
Δυσμένεια, είας, f. die Uebelgesinntheit, der Haß, Groll.
Δύστηνος, ου, adj. c. ον, n. unglücklich, elend.
Δυστυχέω, ich bin unglücklich, elend.
Δυστύχημα, ατος, n. das Unglück.
Δυστυχὴς, adj. c. ες. n. elend, unglücklich.
Δυστυχία, ας, f. das Unglück, Uebel.
Δυσφορέω. ich traure, bin bekümmert, bin unwillig.
Δυσχεραίνω, ich hasse, bin zuwider.
Δῶμα, ατος, n. das Haus, Gebäude, Dach.
Δωρέομαι, ich schenke. ἐδωρήσατο a. 1. M.
Δῶρον, ου, n. das Geschenk, die Gabe.

E

Ἐὰν, conj. wenn.
Ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, adj. frühlingisch.
Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, sein, ihr eigen, sein selbst. μεθ' ἑαυτῆς mit sich; ἑαυτὸν sich; das Pronomen steht gewöhnlich mit der 3ten, aber auch mit der 1ten Person: als τοῖς ἑαυτῶν ἀρκεῖσθαι mit dem Unsrigen zufrieden seyn. Abgekürzt: αὑτοῦ, ῆς, οῦ.

Ἐάω,

'Εάω, ich leide, lasse, gebe zu, gestatte. ἐάσαι a. 1. Inf.

'Εγγὺς, adv. nahe. ἐγγυτέρω compar. näher. ἔγγιστα superl. am nächsten.

'Εγείρω, ich wecke auf, reitze.

"Εγκειμαι, ich dringe in jemand. ἐνέκειτο i.

'Εγκέφαλος, ϗ. m. das Gehirn (Vernunft, Klugheit.)

'Εγχειρέω, ich lege Hand an, nehme vor, unternehme, fange an. ἐνεχείρησε a. 1. J. A.

'Εγχέω, ich gieße ein. ἐνέχεεν i.

'Εγχρονίζω, ich verweile.

'Εγὼ, Pronom. ich, mit der Partikel γε, ἔγωγε ich für mein Theil.

"Εδαφος, ους, n. der Erdboden, Fußboden.

"Εδεσμα, ατος, n. ein Essen, Gericht.

"Εθος, ους, n. die Gewohnheit, der Gebrauch.

"Εθω, ich bin gewohnt, pflege. εἴωθα p. M. εἰώθει pl. M.

Εἰ, conj. wenn, ob? εἴγε wenn nur, weil. εἰ δὲ μὴ sonst, wenn es nicht an dem wäre. εἰ καὶ obgleich. εἰ μὴ wenn nicht.

Εἶδος, ους. n. die Gestalt.

Εἴδω oder εἰδέω, ich sehe, weiß, verstehe. ᾔδειν pl. M. εἶδεν a. 2. J. ἴδοις a. 2. Opt. εἰδέναι p. Inf. ἰδὼν a. 2. P. οἶδα p. M.

Εἰκάζω, ich mache gleich, nehme die Gestalt an. εἰκάσας a. 1. P. A. in Menschengestalt.

Εἰκῆ, adv. vergebens, ohne Absicht.

Εἰκότως, adv. ganz natürlich, mit Recht.

Εἴκω, ich bin gleich, ähnlich. ἔοικεν es scheint. p. M.

Εἰμὶ, ich bin. εἶ du bist. εἰσὶ sie sind. ἐστί μοι ich habe. ἦς Aeol. ἦσθα i. εἴην pr. Opt. εἶναι pr. Inf. ὢν pr. P.

Εἶμι, ich gehe. ᾔει pl. M.

Εἰρωνικῶς, adv. ironisch, spottend.

Εἰς, ἐς, Präpos. mit dem Accusat. bezeichnet eine Bewegung nach einem Orte hin, und heißt: in, zu, nach. Auch von der Zeit; dem Zweck, ἐς ὕστερον endlich, zuletzt; εἰς ἐπίσκεψιν zum Besuch. Ferner heißt es, gegen; εἰς Δία gegen den Jupiter. Oft steht es für ἐν. In der Zusammensetzung mit einem Verbo: hinein, herein.

Εἷς, μία, ἕν, adj. einer, eine, eines.

Εἰσάγω, ich führe hinein.

Εἰσάλλομαι, ich springe hinein. εἰσήλατο a. 1. I. M.

Εἰσδύω, oder ύνω, ich gehe hinein. εἰσέδυ a. 2. I.

Εἴσειμι, ich gehe hinein, komme zu Hause.

Εἰσελαύνω, ich reite hinein. εἰσήλασε a. 1. I. A.

Εἰσέρχομαι, ich komme, gehe, trete, fahre hinein. εἰσῆλθεν a. 2. I. εἰσέλθῃ a. 2. Conj. εἰσελθὼν a. 2. P.

Εἰσκαλέω, ich rufe herein.

Εἰσπηδάω, ich springe hinein.

Εἶτα, adv. nachher, darauf.

Ἐκ, ἐξ, Präpos. mit dem Genitiv, aus, von; zuweilen, wegen; als ἐκ τούτου deßwegen. Oft steht es mit seinem Casu statt eines adverb. z. B. ἐκ τρίτου zum drittenmahl; ἐκ τῶν ἴσων gleich.

Ἕκαστος, η, ον, adj. jeder.

Ἑκάτερος, α, ον, adj. einer von beiden, alle beide.

Ἑκατέρωθεν, adv. von beiden Seiten.

Ἑκατὸν, adj. hundert.

Ἐκβάλλω, ich werfe, ziehe heraus. ἐκβάλοι a. 2. Opt. ἐκβαλὼν a. 2. P. A.

Ἐκδέρω, ich ziehe das Fell ab. ἐκδείρας a. 1. P. A.

Ἐκδέχομαι, ich warte, laure.

Ἐκεῖ, adv. daselbst.

Ἐκεῖθεν, adv. von da, von dannen, von demselben Orte.

Ἐκεῖνος, η, ον, jener, jene, jenes; auch bloß er, sie, es.

'Ἐκεῖσε, adv. daselbst, dorthin.
'Ἐκθερμαίνω, ich erwärme.
'Ἐκκαλέω, ich rufe, locke heraus.
'Ἐκκολάπτω, ich brüte aus. ἐξεκόλαψε a. 1. J. A.
'Ἐκκομίζω, ich trage heraus, von einer Leiche, welche begraben wird.
'Ἐκλανθάνομαι, ich vergesse. ἐκλαθόμενος a. 2. P. M.
'Ἐκλέγομαι, ich erwähle, suche aus.
'Ἐκμάττω, F. ξω, ich wische ab.
'Ἐκπηδάω, ich springe heraus.
'Ἐκπίπτω, ich falle heraus, herab, stürze mich.
'Ἐκτάζω, ich strecke, dehne aus. ἐκταθέντος a. 1. P. P.
'Ἐκτὸς, adv. außerhalb. τὰ ἐκτὸς sc. ὄντα das Aeußere.
'Ἐκφέρω, ich trage, bringe heraus. ἐξήνεγκε a. 2. J. A. Im Passiv, ich werde herausgebracht. ἐξενεχθέντα a. 1. P. P.
'Ἐκφεύγω, ich entfliehe. ἐκφύγω a. 2. Conj.
'Ἐκφοβέω, ich schrecke.
'Ἐκχύω. ich gieße aus. ἐκχυθέντος a. 1. P. P.
'Ἐλαία, ας. f. ein Oelbaum.
'Ἐλαττόω, ich verringere.
'Ἐλαύνω, ich treibe, führe. ἐλάσας a. 1. P. A.
"Ἔλαφος, ȣ, c. der Hirsch, die Hirschkuh.
'Ἐλάχιστος, η, ον, adj. der Kleinste, Geringste.
"Ἔλεγχος, ȣ. m. die Widerlegung, Ueberführung.
'Ἐλέγχω, ich überführe, widerlege.
'Ἐλεέω, ich erbarme mich.
"Ἕλκος, εος. n. ein Geschwür.
'Ἑλκόω, ich schwäre.
'Ἑλκύω, ich ziehe.
"Ἕλκω, ich ziehe. εἷλκον i.
'Ἐλπίζω, ich hoffe.
'Ἐλπὶς, ίδος, f. die Hoffnung.
'Ἐμαυτȣ, ῆς. ȣ, Pronom. mein selbst.

Ἐμβάλλω, ich werfe, stürze hinein.
Ἐμὸς, ἡ, ὸν, Pronom. mein.
Ἐμπήγνυμι, ich steche hinein, befestige. ἐμπαγέντων a. 2. P. P.
Ἐμπίμπρημι oder ἐμπίπρημι ich zünde an, brenne.
Ἐμπίπτω, ich falle hinein, gerathe auf etwas, stoße auf etwas. ἐμπεσόμενοι F. 2. P. M.
Ἐμπλέκω, ich verflechte. ἐμπλακεὶς a. 2. P. P.
Ἔμπνους, adj. c. ουν, n. hauchend, lebendig.
Ἐμπορία, ας, f. die Kaufmannschaft, der Handel.
Ἐμπορικὸς, ἡ, ὸν, adj. kaufmännisch.
Ἔμπροσθεν, adv. vorn.
Ἐμπρόσθιος, α, ον, der vordere.
Ἔμπυρος, ου, adj. c. brennend, feurig.
Ἔμφοβος, ου, adj. c. erschrocken.
Ἔμφυτος, ου, adj. c. ον, n. natürlich.
Ἐν. Präpos. mit dem Dativ, in, an, bey, unter, nach. Bedeutet gewöhnlich ein Seyn an einem Orte, oder einen Zustand. Oft steht es für εἰς, als: ἐν χειρὶ λαβὼν nahm es in die Hand. χαλάσας ἐν τῇ — ließ das Netz in das Meer.
Ἐναντίος, ία, ίον, adj. entgegengesetzt.
Ἐναντιόομαι, zsgz. οῦμαι. ich bin zuwider.
Ἐναποθνήσκω. ich sterbe darin, komme um.
Ἔνδον, adv. inwendig.
Ἐνδύω, ich ziehe an.
Ἐνεδρεύω, ich stelle nach.
Ἕνεκεν, adv. wegen, in Ansehung.
Ἔνθα, adv. wo, daselbst.
Ἐνθάδε, adv. hier, da.
Ἔνιοι, αι, α, einige.
Ἔννυχος, adj. c. ον, n. nächtlich. ἐννυχώτερον noch früher in der Nacht.
Ἐνοικέω, ich bewohne.
Ἔνοπλος, ου, adj. c. ον, n. bewaffnet.
Ἐνταῦθα, adv. hier, daselbst, dahin.

Ἐντεῦθεν, adv. von hier.
Ἐντίθημι, ich lege hinein, pflanze ein. ἐνέθηκεν a. 1. J. ἐνθεῖναι a. 2. Inf.
Ἐντὸς, adv. innerhalb.
Ἐντυγχάνω, ich stoße auf etwas, treffe an, bitte. ἐντυχὼν a. 2. P.
Ἐξάγω, ich führe heraus, bringe hervor.
Ἐξαίρω, ich bringe weg, heraus.
Ἐξανίστημι, ich wecke auf. Im a. 2. wiederaufstehen, ἐξαναστῆναι.
Ἐξαπατάω, ich verführe, betriege.
Ἐξαπιναίως, adv. plötzlich.
Ἐξαργυρίζομαι, ich mache zu Geld.
Ἔξειμι, ich gehe heraus. ἐξιόντων a. 2. P.
Ἐξελαύνω, ich treibe aus, verjage. ἐξήλασαν a. 1. J. A.
Ἐξεπίτηδες, adv. mit Fleiß.
Ἐξέρχομαι, ich gehe aus, ἐξῆλθε a. 2. J. ἐξελεύσομαι F. 1. M.
Ἐξικνέομαι, ich komme hin.
Ἕξις, εως, f. die Fertigkeit.
Ἐξορμάομαι, ich gehe aus, breche hervor. ἐξωρμήθην a. 1. J. P.
Ἔξω, adv. draußen, außerhalb.
Ἔξωθεν, adv. draußen.
Ἐξωθέω, F. 1. ἐξώσω, ich stoße, treibe heraus. ἐξώσαντες a. 1 J. A.
Ἐξώλης, adj. schädlich.
Ἐπαγγέλλομαι, ich verspreche. ἐπηγγειλάμην a. 1. J. M.
Ἐπαγω, ich führe herbey, herum, bringe über jemand.
Ἔπαινος, ου, m. das Lob.
Ἐπαίρω, ich erhebe. Im M. sich erheben, sich loben lassen, stolz seyn. ἐπαρθεὶς a. 1. P. P.
Επακούω, ich höre, erhöre.

Ἐπαμύνω,

'Επαμύνω, ich helfe, vertheidige.
'Επάνειμι, ich komme zurück.
'Επανέρομαι, ich frage wieder.
'Επανέρχομαι, ich komme zurück.
'Επανήκω, ich kehre zurück.
'Επαρκέω, ich helfe.
'Επαρτάω, ich hänge auf; im P. ich hänge herüber. ἐπηρτημένον κίνδυνον die bevorstehende Gefahr, p. P. P.
"Επαυλις, εως, f. die Hütte.
'Επαχθίζω, ich belaste. ἐπηχθισμένος p. P. P.
'Επεγείρω, ich reitze, ermuntere.
'Επεὶ, da, als, weil.
'Επειδὰν, conj. wann.
'Επειδὴ, adv. u. conj. nachdem, als, weil.
"Επειτα, adv. nachher, darauf.
'Επέρχομαι, ich überkomme, überfalle.
'Επερωτάω, ich frage.
'Επὶ, Präpos. mit dem Genitiv gewöhnlich, in, auf, über, bey, neben; zuweilen steht es auch von der Zeit, als: ὀυδεὶς τῶν ἐπ' αὐτȣ̃ keiner seiner Zeitgenossen. Mit dem Dativ gewöhnlich, zu, bey, an, auf, für, von, wegen, gegen. Mit dem Accusativ zeigt es eine Bewegung, ein Streben nach einem Orte oder Ziele an, und heißt gewöhnlich, zu, auf, an, gegen.
'Επιβαίνω, ich steige auf, trete.
'Επιβάλλω, ich werfe, strecke hinein.
'Επιβουλεύω, ich stelle nach.
'Επίβουλος, ȣ, adj. c. tückisch, hinterlistig.
'Επιγίνομαι, ich entstehe.
'Επιγινώσκω, ich erkenne wieder, kenne. ἐπιγνοίη a. 2. Opt.
'Επιδείκνυμι, ich zeige. M. ich zeige mich, lege Probe ab. ἐπιδείξασθαι a. 1. Inf. M.

'Ἐπιδίδωμι, ich übergebe, reiche. ἐπίδος a. 2. Imperat. ἐπιδῶ a. 2 Conj.
'Ἐπιζητέω, ich suche, fordere, verlange.
'Ἐπιθυμέω, ich begehre.
'Ἐπικαθίζω, ich sitze auf etwas.
'Ἐπικαλέομαι, ich rufe, rufe an.
'Ἐπικλύζω, ich überschwemme.
'Ἐπικρατέω, ich nehme überhand, halte an.
'Ἐπιλαμβάνομαι, ich greife an. ἐπελάβετο a. 2. M. ἐπιλαβέσθαι a. 2. Inf. M.
'Ἐπιλανθάνομαι, ich vergesse. ἐπελάθετο a. 2. J. M.
'Ἐπιμελέομαι, ich sorge für etwas.
'Ἐπιμελῶς, adv. sorgfältig.
'Ἐπιμένω, ich bleibe, beharre.
'Ἐπίνειον, n. der Hafen.
'Ἐπινίκιον, n. ein Siegslied.
'Ἐπινοέω, ich denke aus. ἐπινενόηκα p. J.
'Ἐπίνοια, ας, f. die Absicht, List.
'Ἐπιορκέω, ich schwöre falsch.
'Ἐπιπλέω, ich schwimme herzu.
'Ἐπιπλήττω, ich schelte einen, strafe. ἐπέπληξε a. 1. J.
'Ἐπισκέπτομαι, ich besuche.
'Ἐπίσκεψις, εως, f. der Besuch.
'Ἐπισπάομαι, ich ziehe an, ziehe mir zu.
'Ἐπίσταμαι, ich weiß.
'Ἐπιστήμων, adj. c. erfahren.
'Ἐπιστρέφω, ich drehe, wende um, kehre mich um. ἐπεστράφη a. 2. J. P. ἐπιστραφεὶς a. 2. P. P.
'Ἐπισυνάγω, ich versammle.
'Ἐπισφαλὴς, έος, c. ὲς, n. adj. gefährlich, gefahrvoll.
'Ἐπίτηδες, adv. mit Fleiß, absichtlich.
'Ἐπιτήδευμα, ατος, n das Geschäft.
'Ἐπιτηδεύω, ich bemühe mich, strebe.
'Ἐπιτηρέω, ich beobachte.

Ἐπιτίθημι, ich lege auf. Im P. ich preise an. ἐπιθῇς a. 2. Conj. ἐπιθέντος a. 2. P. A.
Ἐπιτρέχω, ich laufe herzu, nach. ἐπέδραμεν a. 2. I.
Ἐπιφαίνομαι, ich erscheine. ἐπιφανεὶς a. 2. P. P.
Ἐπιφέρω, ich bringe vor.
Ἐπιχειρέω, ich lege Hand an, wage, unternehme.
Ἕπομαι, ich folge.
Ἐπονείδιστος, ε, adj. c. ον, n. schändlich, niederträchtig.
Ἔπω, ich sage. εἶπε er sagte, a. 2. I. εἰπὼν a. 2. P.
Ἐργάζομαι, ich mache, handle, behandle, gewinne.
Ἐργαστήριον, ε, n. die Werkstatt.
Ἐργάτης, ε, m. ein Tagelöhner.
Ἐργολαβέω, ich übernehme, nehme auf mich; ziehe Vortheil davon.
Ἔργον, ε, n. die Arbeit, Handlung, That.
Ἐρευνάω, ich untersuche.
Ἐρημία, ας, f. die Wüste.
Ἔρημος, ε, adj. c. wüste.
Ἐρημόω, ich verwüste.
Ἐρίζω, ich streite, zanke.
Ἔριον, ε, n. die Wolle.
Ἔριφος, ε, c. der Bock, die Ziege.
Ἕρμαιον, n. der glückliche Fund.
Ἑρμῆς, ε̃, m. Mercur, der Götterbote, Gott der unverhofften Schätze.
Ἔρομαι, ich frage.
Ἔρχομαι, ich komme. ἦλθε a. 2. I. ἔλθοι a. 2. Opt. ἔλθῃ a 2. Conj. ἐλθὼν a. 2. P.
Ἔρως, ωτος, m. die Liebe, der Gott Amor.
Ἐρωτάω, ich frage. ἠρώτα i. ἐρωτηθεὶς a. 1. P. P.
Ἐσθὴς, ῆτος, f. das Kleid.
Ἐσθίω, ich esse. ἤσθιε i.
Ἔσθ' ὅτε, zuweilen.
Ἑσπέρα, ας, f. der Abend.
Ἑστίασις, εως, f. der Schmaus.

Ἑστιάω, ich tractire, gebe ein Gastmahl. εἱστία I.
Ἑταιρεία, ας, f. die Freundschaft, Gesellschaft.
Ἑταῖρος, ου, m. der Freund, Gefährte, Camerad.
Ἕτερος, έρα, ον, der andere.
Ἔτης, ου, m. der Gefährte, Camerad, Freund. ὦ 'τάν, der Vocativ, mit zugesetztem ν.
Ἔτι, adv. noch, überdieß.
Ἑτοιμάζω, ich bereite.
Ἕτοιμος, η, ον, bereit.
Ἑτοίμως, adv. bereit, fertig.
Ἔτος, εος, n. das Jahr.
Εὖ, adv. gut.
Εὐγένεια, ας, f. der Adel.
Εὐδαιμονία, ας, f. die Glückseligkeit.
Εὐδαιμονίζω, ich preise glücklich.
Εὐδοκιμέω, ich finde Beyfall.
Εὐεξία, ας, f. die gute Leibesbeschaffenheit.
Εὐεργετέω, ich thue wohl, erzeige Wohlthaten, εὐεργετηθεὶς a. 1. P. P.
Εὐεργέτημα, ατος, n. die Wohlthat.
Εὐεργέτης, ου, m. der Wohlthäter.
Εὐήλιος, ου, c. ον, n. adj. sonnicht, der Sonne ausgesetzt.
Εὐθὺς, εῖα, ύ, gerade, offen, rechtschaffen.
Εὐθὺς, adv. sogleich.
Εὐκαιρία, ας, f. die gelegene Zeit.
Εὐκαταφρόνητος, adj. c. verächtlich.
Εὔλογος, adj. c. vernunftmäßig, richtig.
Εὐμεθόδως, adv. schlau, künstlich.
Εὐμένεια, ας, f. das Wohlwollen, die Gütigkeit.
Εὔνοια, ας, f. das Wohlwollen.
Εὐποιέω, ich thue wohl.
Εὐπορέω, ich habe überflüssig, bin reich.
Εὔπορος, adj. c. ον, n. leicht.
Εὐπρέπεια, ας, f. die Schönheit.
Εὐπρόσιτος, adj. c. ον, n. zugänglich, leicht.

Εὐπρόσωπος, adj. c. schön, scheinbar.
Εὕρεσις, εως, f. die Erfindung, das Finden.
Εὑρίσκω, ich finde. εὕρηκα p. J. A. εὗρον a. 2. J. εὑρήσω F. 1. εὕροι a. 2. Opt.
Εὐτελὴς, adj. c. ὲς, n. gering, verächtlich.
Εὐτοκία, ας, f. die Fruchtbarkeit, leichte Geburt.
Εὔτοκος, adj. c fruchtbar.
Εὐτύχημα, ατος, n. das Glück.
Εὐφυῶς, adv. hübsch, artig.
Εὔφωνος, adj c. wohlklingend.
Εὐχερῶς, adv. leicht.
Εὐχὴ, ῆς, f. das Gelübde.
Εὔχομαι, ich flehe, gelobe. ηὔξατο a. 1. J. M.
'Εφάλλομαι, ich tanze herbey.
'Εφικνέομαι, ich komme hin, erreiche. ἐφικέσθαι a. 2. Inf. M.
'Εφίπτημι, ich fliege herzu. ἐπιπτὰς a. 2. P. A.
'Εφίστημι, ich komme dazu, erscheine. ἐπέστη a. 2. J. ἐπιστᾶσα a. 2. P.
'Εφοράω, ich sehe über, auf etwas.
'Εχθραίνω, ich hasse, feinde an.
'Εχθρὸς, ὰ, ὸν, feind.
'Εχθρὸς, ȣ, m. der Feind.
"Εχις, ιος, c. die Schlange, Otter.
"Εχω, ich habe, besitze; bey einem Infinitiv ich kann: μεταβάλλειν οὐκ εἶχε konnte nicht verändern; sich in irgend einem Zustande befinden: πῶς ἔχει wie er sich befinde? sich verhalten, gesinnet seyn: μὴ ἔχων, πόθεν εἰσαγάγῃ da er nicht wußte, wie er sie hineinbringen sollte. ἔσχε a. 2. J.
"Εως, adv. bis.

Z

Ζάω, ζῆν, leben.
Ζεὺς, gen. Διὸς, m. Zeus, Jupiter, der oberste Gott bey den Griechen u. Römern.

Ζηλόω, ich eifre nach, beneide.
Ζηλωτὸς. ή. ον. beneidenswerth.
Ζητέω, ich suche, erkundige mich wornach.
Ζωὴ, ῆς, f. das Leben.
Ζῶον, ȣ, n. das Thier.

H

Ἢ, adv. entweder, oder; als nach einem Compar.
Ἡ, die, der Artikel des femin. ἥ. welche.
Ἦ μὴν, adv. wahrhaftig; beym Schwur.
Ἡγέομαι, ich meine, halte dafür.
Ἤδη, adv. schon.
Ἥδομαι, ich freue mich.
Ἡδονὴ, ῆς, f. das Vergnügen, die Freude.
Ἡδὺς, εῖα, ὺ, angenehm. Compar. ἡδύτερον.
Ἡδυφωνία, ας, f. die angenehme Stimme, Musik.
Ἦθος, εος, n. die Sitte; Gemüthsart.
Ἠϊὼν, όνος, f. das Ufer.
Ἥκιστα, adv. am wenigsten, sehr wenig.
Ἥκω, ich komme.
Ἡμέρα, ας, f, der Tag. ἡμέρας bey Tage. καθ' ἡμέραν täglich.
Ἥμερος, ȣ, adj. c. zahm.
Ἡμίονος, ȣ, c. der Maulesel.
Ἥμισυς, εια, υ. halb.
Ἡνίκα, adv. wenn, da.
Ἥρα, ας, f. Juno, die oberste Göttinn, Jupiters Gemahlinn.
Ἡρακλῆς, έους, m. Hercules, der berühmteste griechische fabelhafte Held, u. Vorsteher der Fechter.
Ἠρεμία, ας, f. die Ruhe.
Ἡσυχάζω, ich schweige, bin ruhig.
Ἡσυχία, ας. f. die Ruhe.
Ἡττάομαι, ich werde besiegt. ἡττηθεὶς a. 1. P. A.
Ἥττων, c. ον, n. geringer, kleiner.

Θ

Θάλασσα, ης, (auch θάλαττα) f. das Meer.
Θαλάττιος, c. ον, n. adj. im Meer wohnend.
Θάμνος, ε, m. eine Hecke, ein Gesträuch.
Θάνατος, ε, m. der Tod.
Θαῤῥέω und θαρσέω, ich bin gutes Muths.
Θαυμάζω, F. σω, ich bewundere, wundere mich.
Θεάομαι, ich sehe, erblicke. θεάσηται a. 1. Conj. M. θεασάμενος a. 1. P. P.
Θέατρον, ε, n. ein Theater, Schauplatz.
Θεῖος, θεία, ον, adj. göttlich. τὸ θεῖον d. Gottheit.
Θέλω, ich will.
Θεὸς, ε, m. Gott. ἡ θεὸς die Göttinn.
Θεράπαινα, ης. f. die Dienstmagd.
Θεραπαινὶς, ίδος, f. die Dienstmagd.
Θεραπεία, ας, f. die Verehrung; die Cur, die Heilungsart.
Θεραπεύω, ich habe in der Cur, heile.
Θερμαίνω, ich wärme.
Θερμὸς, ή, ὸν, warm, heiß.
Θέρος, εος, n. der Sommer.
Θήγω, F. ξω, ich wetze.
Θήλεια, ας, f. ein Weibchen (Henne).
Θήρα, ας, f. die Beute; die Nachstellung.
Θηρευτὴς, ε̃, m. der Jäger.
Θηρευτικὸς. ή, ὸν, was zur Jagd gehört.
Θηρεύω, ich jage, fange.
Θηρίον, ε, n. das Thier.
Θησαυρὸς. ε̃, m. der Schatz.
Θνήσκω, ich sterbe. ἐτεθνήκει pl. A. θανεῖν a. 2. Inf. τεθνήξῃ paullo post F.
Θοινέομαι oder θοινάομαι, ich esse, verzehre.
Θοίνη, ης, f. das Mahl, die Speise.
Θολόω, ich trübe, mache trübe.
Θράσος, εος, n. die Kühnheit.
Θρηνέω, ich weine, heule.

Θρῆνος, ου, m. das Weinen.
Θρὶξ, τριχὸς, f. das Haar.
Θυγάτηρ, έρος, f. die Tochter.
Θυεία, ας, f. der Mörser.
Θύλαξ, ακος, m. der Sack.
Θῦμα, ατος, n. das Opfer.
Θυμόω, ich reize zum Zorn; im P. ich ergrimme.
  θυμωθεὶς a. 1. P. P.
Θύννος, ου, m. ein Thunfisch.
Θύρα, ας, f. die Thür.
Θυρὶς, ίδος, f. ein Fenster.
Θυρωρὸς, ου, c. ein Thürhüter.
Θυσία, ας, f. das Opfer.
Θύω, ich opfere, schlachte.

I.

Ἰάομαι, ich heile. ἰάσω a. 1. F. M.
Ἰατρὸς, οῦ, m. der Arzt.
Ἴδιος, ία, ον, eigen, sein.
Ἰδοὺ adv. siehe.
Ἱδρόω, ich schwitze. ἱδρωκέναι p. Inf.
Ἱέραξ, ακος, m. der Habicht.
Ἱερὸς, ὰ, ὸν, heilig. substantiue, ἱερὸν d. Tempel.
Ἱκανὸς, ὴ, ὸν, hinlänglich.
Ἱκετεύω, ich bitte demüthig.
Ἱκέτης, ου, m. der Schutzsuchende.
Ἱμάτιον, ου, n. die Kleidung, das Oberkleid.
Ἵνα conj. daß.
Ἰξευτὴς, οῦ, m. der Vogelsteller.
Ἰξὸς, οῦ, m. der Vogelleim.
Ἵππος, ου, c. das Pferd.
Ἵπταμαι, ich fliege, fliege davon. ἔπτατο a. 2. M.
Ἴσημι, ich weiß. ἴσθι zsgz. für ἴσαθι pr. Imperat.
Ἶσος, η, ον, gleich, gleich viel.
Ἵστημι, ich stelle, lege, mache stehen; im a. 2. ἔστη
  stehen (stand). εἱστήκει pl. F. στῆτε a. 2. Imp.

στὰς

στὰς a. 2. P. ἑστὼς zsgz. Attisch, für ἑστακὼς p. P. Im M. sich stellen, stehen.

Ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, mager, trocken.

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, stark, heftig, tapfer.

Ἰσχὺς, ύος, f. die Stärke.

Ἰχθὺς, ος, m. der Fisch.

Ἴχνος, εος, n. die Spur, Fußstapfe.

K

Καθαίρω, ich reinige.

Καθαρῶς adv. rein, deutlich.

Καθέζομαι, ich sitze.

Καθεύδω, ich schlafe.

Κάθημαι, ich sitze.

Καθίζω, ich setze, setze mich.

Καθίημι, ich werfe hinab, lege nieder.

Καθικετεύω, ich bitte, flehe demüthig.

Καθίπτημι, ich fliege herab. καταπτὰς a. 2. P.

Καθίστημι, ich stelle, stelle hin. καταστάντος a. 2. P. A. (steht passive u. heißt: werden, gereichen.)

Καὶ conj. und, auch, sogar, nur: καὶ ποῦ aber wo? καὶ τίς wer aber; καὶ γὰρ καὶ denn, sowohl.

Καιρὸς, ȣ, m. die Zeit, Gelegenheit, Umstand. παρὰ καιρὸν zur Unzeit.

Κακοπάθεια, ας, f. die Beschwerlichkeit, Mühseligkeit; Uebel.

Κακοποιέω, ich thue Uebels an, schade.

Κακοπράγμων, adj. c. boshaft, verschlagen.

Κακὸς, ἡ, ὸν, böse, schlecht. τὸ κακὸν das Uebel. τὰ κακὰ die Laster. Comparat. χείρων schlechter, schlimmer. Superl. κάκιστος u. χείριστος sehr übel, schlimm.

Κακότεχνος, adj. c. ον n. boshaft, listig.

Κακουργία, ας, f. die Bosheit, der Betrug.

Κακοῦργος adj. c. ον n. frevelhaft, betrügerisch.

Κακόω, ich füge Uebels zu, mache unglücklich.

Κακῶς

Κακῶς adv. übel, schlecht.
Κάλαμος. ȣ. m. das Rohr; die Ruthe.
Καλέω, ich rufe, lade ein, nenne.
Καλιὰ ᾶς, f. das Nest.
Κάλλος, εος (zsgz. ους) n. die Schönheit.
Καλὸς, ἡ, ὸν gut. τὸ καλὸν das Gute.
Καλύβη, ης, f. die Hütte.
Καλώδιον, ȣ, n. der Strick.
Καλῶς adv. schön, gut.
Κάματος, ȣ, m. die Mühe, Arbeit.
Κάμηλος, ȣ c. das Kameel.
Κάνθαρος, ȣ m. ein Käfer.
Κάρα, ας, f. der Kopf.
Καρδία, ας, f. das Herz.
Καρκῖνος, ȣ, m. der Krebs.
Καρόομαι, ich werde eingeschläfert.
Καρπὸς, ȣ͂, m. die Frucht.
Καρτερία, ας, f. die Beständigkeit, Festigkeit.
Κάστωρ, ορος, m. der Biber.
Κατὰ, Präpos. 1) mit dem Genitiv, gegen, wider, bey (im Schwören), in. 2) mit dem Accusativ nach, bey (von der Nähe eines Ortes), in; καθ' ἑκάστην ἡμέραν an jedem Tage; κατὰ ταὐτὸν zugleich; in Ansehung. Oft steht es mit einem Substantiv statt eines Adverb. καθ' ἡμέραν täglich. Mit vorhergehendem Artikel steht es für ein adj. οἱ κατ' οἶκον die Hausgenossen. In der Zusammensetzung hat es außer der Bedeutung, hinunter, noch die, daß es verstärkt, und zwar meistens zum Schaden jemandes.
Καταβαίνω, ich steige hinunter. καταβὰς a. 2. P. A. κατέβης a. 2. J.
Καταβάλλω, ich werfe um, stürze. καταβάλλοντας die stürzen wollen.
Καταβιβρώσκω, ich fresse auf.
Κατάγομαι, ich kehre ein, logire. κατήχθη a. 1. J. P.

Καταδικάζω, ich verurtheile.
Καταδιώκω, ich verfolge.
Καταδύνω, ich versenke, steige hinab. καταδὺς a. 2. P. A.
Καταθαῤῥέω, ich bin kühn, ohne Furcht gegen jemand.
Καταθοινάομαι, ich verzehre, fresse.
Καταθραύω, ich zerbreche.
Καταθύω, ich schlachte, zerreiße.
Κατακλάω, ich zerbreche. κατεκλάσθη a. 1. J. P.
Κατακλίνομαι, ich liege (krank) κατακλινθεὶς a. 1. P. P.
Κατακυλίω, ich wälze herab.
Κατακύπτω, ich bücke mich nieder, sehe nieder.
Καταλαμβάνω, ich ergreife, überfalle. κατέλαβεν a. 2. J. A.
Καταλείπω, ich lasse übrig, verlasse. κατέλιπεν a. 2. J. A. κατελέλειπτο pl. P.
Καταλύω, ich löse auf, zerstöre, verwunde, endige.
Καταμανθάνω, ich erkenne, merke.
Καταμένω, ich bleibe.
Καταπατέω, ich zertrete.
Καταπίπτω, ich falle herab.
Καταπλήττω, ich setze in Erstaunen, mache bestürzt. καταπλαγέντες a. 2. P. P.
Καταποντίζω, ich versenke.
Καταράομαι, ich verfluche, verwünsche.
Κατασείω, ich schüttle ab.
Κατασκάπτω, ich grabe um.
Κατασκευάζω, ich bereite, verfertige. κατεσκευασμένην p. P. P.
Κατάσκιος adj. c. ον n. dunkel, schatticht.
Κατασοφίζομαι, ich betriege.
Κατατίθεμαι, ich lege nieder.
Κατατοξεύω, ich erschieße mit Pfeilen.
Κατατροπόομαι, ich treibe in die Flucht.

Κατα-

Καταφάγω, ich fresse auf.
Καταφεύγω, ich nehme meine Zuflucht.
Καταφρονέω, ich verachte.
Καταφρόνησις, εως, f. die Verachtung.
Καταψύχω, ich erfrische, kühle.
Κατείδω, ich sehe herab.
Κάτειμι, ich steige, falle hinab. κατιὼν a. 2. P.
Κατεπαγγέλλομαι, ich verspreche.
Κατεργάζομαι, ich bereite, gärbe.
Κατέρχομαι, ich steige hinab.
Κατεσθίω, ich fresse auf, verzehre.
Κατέχω, ich habe, halte, ergreife, behalte, überwältige. κατέσχεν a. 2. J. A. κατασχὼν a. 2. P. A.
Κατηγορέω, ich klage an, beschuldige.
Κατοικέω, ich wohne.
Κατορύττω, σσω, F. ξω, ich vergrabe. κατορορύχθαι p. Jnf. P.
Κάτω, adv. unten, hinab.
Κάτωθεν adv. unten, von unten.
Κεῖμαι, ich liege, bin gestellt. παρά σοι κεῖται es steht bey dir.
Κελεύω, ich befehle.
Κέλυφος, εος, n. die Schale, Hülse.
Κενόδοξος adj. c. eitel.
Κενὸς, ὴ, ὸν, leer.
Κέντρον, ȣ, n. der Dorn, Stachel.
Κεραμεὺς, έος, m. der Töpfer.
Κέραμος, ȣ, m. ein irden Gefäß.
Κέρας, ατος, n. das Horn.
Κερδαίνω, ich gewinne.
Κέρδος, εος, n. der Gewinn.
Κερδῷος, α, ον, Gewinn bringend (so nannte man den Mercur.)
Κέρκος, ȣ, f. der Schweif.
Κεφαλὴ, ῆς, f. der Kopf.
Κηπωρὸς, ȣ̃, m. ein Gärtner, Gartenhüter.

Κηρίον, ου, n. die Honigscheibe.
Κιθαρωδὸς, ου, m. der die Zither spielt, und dazu singt.
Κινδυνεύω, ich leide, laufe Gefahr, gerathe in Gefahr.
Κίνδυνος, ου, m. die Gefahr.
Κινέω, ich bewege, reitze.
Κίχλα u. λη, ης, f. ein Krammetsvogel.
Κλάδος, ου, m. der Zweig.
Κλαίω, ich weine.
Κλάω, ich breche. κλασθείσης a. 1. P. P.
Κλέπτης, ου, m. ein Dieb.
Κλέπτω, ich stehle. ἐκλάπη a. 2. J. P. κέκλοφεν p. M. ἐκεκλόφεν pl. M.
Κλίνω, ich beuge. κλινεῖς F. 1. J.
Κλυστὴρ, ῆρος, m. das Klystier.
Κλὼν, ῶνος, m. ein kleiner zarter Zweig.
Κοίλωμα, ατος, n. eine Höhle.
Κοιμάομαι, ich schlafe.
Κοινὸς, ὴ, ὸν, allgemein, gemeinschaftlich.
Κοινωνία, ας, f. die Gesellschaft, Gemeinschaft.
Κοινωνὸς, οῦ. c. ein Theilnehmer, Gefährte.
Κοίτη, ης, f. das Lager, die Wildhöhle.
Κόκκος, ου, m. ein Korn.
Κολάζω, ich bestrafe.
Κολακεύω, ich schmeichle.
Κολοιὸς, οῦ, m. die Dohle.
Κόλπος, ου, m. der Busen, Schooß.
Κομίζω, ich trage, bringe.
Κομπάζω, ich prahle, spreche groß.
Κονιάω, ich übertünche, überweiße. κεκονιαμένῳ p. P. P.
Κοπιαω, ich arbeite.
Κόπος, ου, m. die Arbeit, Ermüdung.
Κόπρος, ου, m. u. f. der Mist, Koth.
Κόπτω, ich klopfe, schlage, haue. κόψας a. 1. P. A.

Im

Im P. ich schlage mich an die Brust, vor Betrübniß.

Κόραξ, ακος, m. der Rabe.

Κόρος, ε, m. die Sättigung, das Sattseyn. εἰς κόρον δειπνεῖν sich recht satt essen. ὑπὲρ κόρον übermäßig.

Κορυδαλὸς, ε, c. die Lerche.

Κορώνη, ης, f. die Krähe

Κοῦφος, η, ον, leicht: (vom Gewicht)

Κοχλίας ε, m. eine Schnecke, Schneckenhaus.

Κράζω, ich schreye. κέκραγε p. M.

Κρατέω, ich bemächtige mich, ergreife, beherrsche. κρατηθεὶς a. 1. P. P.

Κρατὴρ, ῆρος, m. die Wasserkumme bey einem Springbrunnen, (eine Mischkumme, um den Wein mit Wasser zu versetzen.)

Κρέας, ατος, n. das Fleisch.

Κρείσσων, ττων, c. ον, n. besser, schöner.

Κρέμαμαι, ich hänge.

Κριθὴ, ῆς, f. Gersten.

Κρίνω, ich beurtheile, schätze.

Κροκόδειλος, ε, m. der Crocodil.

Κρούω, ich schlage.

Κρύος, εος, n. die Kälte, der Frost.

Κρύπτω, F. ψω, ich verberge, vergrabe. κέκρυπται p. P. ἐκρύβη a. 2 J. P. κρυβέντος a. 2. P. P.

Κτάομαι, ich besitze. ἐκέκτησο pl. P.

Κτείνω, ich tödte.

Κτῆμα, ατος, n. das Eigenthum, Vermögen.

Κτῆσις, εως, f. das Besitzthum, der Besitz.

Κτίζω, ich stifte, lege an.

Κτύπος, ε, m. der Schall, das Geräusch.

Κυβερνήτης, ε, m. der Steuermann.

Κύκλος, ε, m. der Kreis

Κύκνος, ε, m. der Schwan.

Κυματόομαι, ich werde von Wellen bewegt.

Κυνηγετέω, ich jage, bin auf der Jagd.
Κυνηγέτης, ε, m. der Jäger.
Κυνηγὸς, ε͂, c. der Jäger.
Κυνίδιον, ε, n. ein Schooßhündchen.
Κυνόδηκτος, ε, c. vom Hunde gebissen.
Κύπτω, ich bücke den Kopf vorwärts, sehe nieder. ἔκυψε a. 1. J. A.
Κύριος, ε, m. der Herr, Gott.
Κυρόω, ich bekräftige durch meine Beystimmung; beschließe.
Κυψέλη, ης, f. ein Bienenstock.
Κύων, κυνὸς, c. der Hund.
Κώνωψ, ωπος, c. die Mücke.

Λ

Λάβρος, α, ον, heftig, reißend.
Λαγῶὸς, ε͂, m. ein Hase.
Λάθρα adv. heimlich.
Λαιμὸς, ε͂, m. der Schlund, die Kehle.
Λαμβάνω, ich nehme, bekomme, ergreife. εἴληφας p. J. A. λάβωσι a. 2. Conj. εἰληφέναι p. Jnf. A. ληφθεὶς a. 1. P. P.
Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, glänzend, berühmt.
Λαμπρότης, ητος, f. der Glanz, glänzender Ruhm.
Λανθάνω, ich bin verborgen, entgehe, betriege; mit einem Participio hat es die Bedeutung eines Adverbii: ἔλαθον τῆς ζωῆς στερήσας habe mir unvorsichtig das Leben geraubt. λήσομεν F. 1. J. M. λάθωμεν a. 2. Conj.
Λέγω, ich sage. λέγεται man sagt. ἔλεγον i.
Λειμὼν, ῶνος, m. eine Wiese.
Λειποψυχέω, ich werde unmächtig, ringe mit dem Tode.
Λεοντῆ (sc. δορὰ) eine Löwenhaut.
Λεπτὸς, ὴ, ὸν, dünn, mager.
Λευκαίνω, ich mache weiß, putze.

Λέων, οντος, m. ein Löwe.
Λίαν adv. gar sehr.
Λίβανος, ε, m. der Weihrauch.
Λίθος, ε, m. der Stein.
Λίμνη, ης, f. der See.
Λιμώττω, ich leide Hunger, mich hungert.
Λίνον, ε, n. der Faden, die Schnur.
Λιτῶς adv. schlecht.
Λιχνεία, ας, f. die Leckerhaftigkeit.
Λογίζομαι, ich halte dafür, erwäge, bedenke.
Λόγος, ε, m. die Rede, das Wort, die Achtung z. B. παρὰ τοῖς ἀνθρώποις bey den Menschen; die Vernunft, παρὰ λόγον πράττειν thöricht handeln.
Λοιδορέω, ich schmähe, schimpfe.
Λοιπὸς, ή, ὸν, übrig.
Λουτρὸν, ε͂, n. das Bad.
Λύκος, ε, m. der Wolf.
Λυμαίνομαι, ich verletze.
Λυπέω, ich betrübe, beleidige. Im P. ich bin betrübt, traurig. ἐλυπήθη a. 1. I. P. λυπηθῇ a. 1. Conj. P. Im M. ich betrübe mich, traure. λυπήσομαι F. 1 M.
Λύπη, ης, f. die Betrübniß, Traurigkeit.
Λυπηρὸς, ά, ὸν, herb, bitter, schrecklich.
Λύσις, εως, f. die Befreyung.

M

Μαγειρεῖον, ε, n. die Küche.
Μάγειρος, ε, m. ein Koch.
Μάγος, ε, c. ein Wahrsager.
Μάθημα, ατος, der Unterricht, die Belehrung.
Μακαρίζω, ich preise glücklich.
Μάλα adv. sehr. Comparat. μᾶλλον mehr, lieber. Superlat. μάλιστα am meisten, vornehmlich, vorzüglich.
Μανθάνω, ich lerne, vernehme, erfahre. μαθὼν a. 2. P.

Μαντεύομαι, ich weissage, wahrsage.
Μαντικὴ (sc. τέχνη) die Kunst zu weissagen.
Μάντις, εως, m. ein Wahrsager.
Μαρτυρέομαι, ich werde durch Zeugnisse bestätiget, ich werde geglaubt, stehe im Ruf.
Μάρτυρ, υρος, c. der Zeuge.
Μάταιος, αία, ον, thöricht, einfältig.
Μάτην adv. vergebens, umsonst, ohne Ursache.
Μάχη, ης, f. der Streit, das Gefecht.
Μάχομαι, ich streite, kämpfe.
Μεγαλοπρεπὴς adj. c. ὲς n. prächtig, glänzend.
Μεγαλοφώνως adv. mit lauter Stimme, laut.
Μεγάλως adv. sehr, heftig.
Μέγας, μεγάλη, μέγα, groß; sehr. Comparat. μείζων c. größer. Superlat. μέγιστος am größten, sehr groß.
Μέγεθος, εος, n. die Größe.
Μέθη, ης, f. die Trunkenheit.
Μεθύσκω, ich mache betrunken.
Μέθυσος adj. c. ον n. trunken, versoffen, ein Säufer.
Μείζων größer.
Μέλι, τος, n. der Honig.
Μέλισσα, ης, f. die Biene.
Μελιταῖος, αία, ον, von der Insel Melita, oder Malta.
Μελιτουργεῖον, ου, n. ein Bienenhaus.
Μελιτουργὸς, οῦ, m. ein Bienenwärter.
Μέλλω, ich bin zukünftig. Bey einem Infinitiv drückt es das Futurum aus. Im Begriff seyn etwas zu thun, oder zu leiden.
Μέλος, εος, n. das Glied, die Melodie.
Μεμπτὸς, ὴ, ὸν, tadelnswürdig.
Μέμφομαι, ich tadle, schelte, klage an. μέμψῃ F. 1. M.
Μὲν conj. zwar.
Μέν τοι oder μέντοι conj. freylich, doch.

Μένω, ich bleibe. F. 1. μενῶ. μείναντες a. 1. P.
Μερίζω, ich theile, zertheile.
Μερὶς, ίδος, f. der Theil.
Μέρος, εος, n. der Theil.
Μέσος, η, ον, mitten. εἰς τὸ μέσον in die Mitte.
Μετὰ (vor einem aspirirten Vocal μεθ') Präpos. mit dem Genitiv, vornehmlich mit, zugleich mit, unter; mit dem Accusativ, nach, in; μετὰ ταῦτα nach diesen; μετὰ χεῖρα in der Hand. Zuweilen steht es mit seinem Casu statt eines Adverb. μεθ' ἡδονῆς fröhlich.
Μεταβαίνω, ich gehe hinüber.
Μεταβάλλω, ich verändere, verwandele. μετέβαλε a. 2. J. A. μεταβάλοι a. 2. Opt. A. Im P. M. sich ändern. μεταβληθῶσι a. 1. Conj. P. μεταβαλέσθαι a. 2 Jnf. M.
Μεταλαμβάνω, ich werde theilhaftig, genieße.
Μεταμορφόω, ich verwandele, gebe eine andere Gestalt.
Μετάνοια, ας, f. die Reue.
Μεταξὺ adv. zwischen, unterdessen.
Μεταπείθω, ich überrede, bringe auf andere Gedanken.
Μετασχηματίζω, ich gebe eine andere Gestalt, verwandele.
Μετατίθημι, ich versetze, verlege.
Μετέωρος adj. c. ον n. hoch, erhaben.
Μέτριος, ία, ον, mäßig, klein.
Μέτρον, ȣ, n. das Maaß, der Theil.
Μέχρι, vor einem Consonanten μέχρις, adv. so lange als, bis. μέχρι νῦν bis jetzt.
Μὴ adv. nicht, daß nicht; fragend, ob, ob nicht.
Μηδαμῇ adv. keinesweges, gar nicht.
Μηδὲ adv. auch nicht, nicht einmahl.
Μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν adj. Genitiv, μηδενὸς, keiner, niemand. μηδὲν nichts.

Μηδέτερος, έρα, ον, keiner von beiden.
Μηκέτι adv. nicht mehr.
Μῆκος, εος, n. die Länge.
Μηλέα, ας, f. ein Apfelbaum.
Μὴν conj. doch, dennoch. ȣ̓ μὴν doch nicht.
Μήνιμα, ατος, n. der Zorn.
Μηνύω, ich zeige an.
Μήπω, niemahls, noch nicht.
Μήπως, damit nicht etwa.
Μήτηρ, έρος, f. die Mutter.
Μηχανάομαι, ich unternehme, stelle listig an; stelle nach.
Μικρὸς, ὰ, ὸν, klein. μικρȣ̃ beynahe. μικρὸν ein wenig. κατὰ μικρὸν im kurzen, allmählig.
Μικρότης, ητος, f. die Kleinheit, Geringfügigkeit.
Μιμέομαι, ich ahme nach.
Μισέω, ich hasse.
Μισθόομαι, ich miethe.
Μισθὸς, ȣ̃, m. der Lohn.
Μῖσος, εος, n. der Haß.
Μνημονεύω, ich erinnre mich woran, erwähne einer Sache.
Μνημόσυνον, ȣ, n. ein Denkmahl.
Μνησικακέω, ich gedenke im Bösen, gedenke einer Beleidigung.
Μόλις adv. kaum.
Μονιὸς, ȣ̃, m. ein wildes Schwein.
Μόνον adv. allein, nur.
Μόνος, η, ον einzig, allein.
Μορμολύκιον oder μορμολυκεῖον, ȣ n. eine Maske, (die den ganzen Kopf auf allen Seiten umgab.)
Μορφὴ, ῆς. f. die Gestalt.
Μόσχος, ȣ, c. ein Kalb.
Μουσικὴ (sc. τέχνη) die Musik.
Μουσικῶς adv. musikalisch.
Μοχθέω, ich arbeite.

Μοχθηρία, ας, f. die schlechte Gesinnung, Bosheit.
Μῦθος, ȣ, m. die Fabel.
Μυῖα, ας, f. die Fliege.
Μυρίος, ία, ίον, zahllos, unendlich.
Μύρμηξ, ηκος, m. eine Ameise.
Μῦς, μυὸς, m. die Maus.
Μωρία, ας, f. die Thorheit, Albernheit.

N

Ναί adv. wahrlich, fürwahr, gewiß, ja.
Ναῦς, ναὸς, Attisch νεὼς. f. das Schiff.
Νεανίσκος, ȣ, ein Jüngling.
Νεβρὸς, ȣ̃, c. ein Hirschkalb.
Νεκρὸς, ὰ, ὸν, todt, entseelt, leblos. der Todte.
Νέμω, ich weide. Im M. ich lasse mich weiden, fresse.
Νεογνὸς, ȣ̃ c. ὸν n. adj. eben erst geboren.
Νέος, α, ον, jung. οἱ νέοι junge Leute.
Νεοττιὰ, ᾶς, f. das Nest.
Νεοττοποιέομαι, ich niste, hecke.
Νεοττὸς, ȣ̃, m. ein Junges (junger Vogel)
Νήπιος, ία, ον, noch ganz klein; ein Kind.
Νῆσος, ȣ, f. die Insel.
Νήχομαι, ich schwimme.
Νικάω, ich siege. νικήσας a. 1. P. A.
Νομὴ, ῆς, f. die Weide, Nahrung.
Νομίζω, ich meine, halte dafür, denke.
Νόμος, ȣ, m. das Gesetz, die Sitte.
Νοσέω, ich bin krank. ἐνόσουν i.
Νοσφίζομαι, ich entwende.
Νουθετέω, ich ermahne, berede.
Νοῦς, οὸς, m. das Gemüth, der Verstand.
Νυκτερὶς, ίδος, f. die Fledermaus.
Νύκτωρ adv. bey Nacht, früh.
Νῦν adv. nun, jetzt. τὰ νῦν gegenwärtig.
Νὺξ, κτος, f. die Nacht.
Νῶτος, ȣ, m. der Rücken.

Ξαίνω, F. ανῶ, ich schlage, hacke.
Ξηραίνω, ich dörre aus, mache trocken. Im P. ich vertrockne. ξηρανθῇ a. 1. Conj. P.
Ξηρὸς, ὰ, ὸν, trocken.
Ξυλεύομαι, ich fälle Holz.
Ξύλινος, η, ον, hölzern.
Ξύλον, ȣ, n. das Holz.
Ξύω, ich schabe, kratze, zerreiße.

O

Ὁ, ἡ, τὸ, Artikel, der, die, das. Er steht oft doppelt; zuweilen wird auch das zu ihm gehörende Substantivum oder Particip. ausgelassen, als: τὴν πρὸς θάνατον sc. ὁδὸν. Auch wird er durch eine Ellipsis bey den Adverbiis gesetzt, als: ἀπὸ τȣ̃ νῦν sc. ὄντος χρόνου von dieser Zeit an. Oft steht er für das Pronom. dieser, diese, dieses, jener, welcher. ὁ μὲν der eine, ὁ δὲ der andere.
Ὅδε, ἥδε, τόδε, dieser, diese, dieses, jener.
Ὀγκάομαι, ich schreye wie ein Esel. ὠγκᾶτο i.
Ὄγκος, ȣ, m. ein Klumpen.
Ὁδεύω, ich reise.
Ὁδοιπορέω, ich reise.
Ὁδοιπόρος, ȣ, m. der Wanderer, Reisende.
Ὁδὸς, ȣ̃, f. der Weg.
Ὀδοὺς, όντος, m. der Zahn.
Ὀδύνη, ης, f. der Schmerz.
Ὀδύρομαι, ich wehklage, thue kläglich.
Ὄζω, ich rieche, gebe einen Geruch von mir.
Ὅθεν adv. woher.
Οἴ ein Interjectio, weh! οἴ μοι weh mir!
Οἴκαδε adv. nach Hause.
Οἰκεῖος, εία, ον, eigen, eigenthümlich, sein, häuslich, ein Hausgenoß, Freund, Verwandter.
Οἰκέτης, ȣ, m. der Sclave, Hausgenoß, Dienstbote.

Οἰκέω, ich wohne, bewohne.
Οἰκία, ας, f. das Haus.
Οἶκος, ε, m. das Haus.
Οἰκερὸς, ε c. ὸν n. adj. zu Hause bleibend, das Haus hütend.
Οἰκοφυλακέω, ich bewahre das Haus.
Οἰκτείρω, ich bemitleide.
Οἶνος, ε, m. der Wein.
Οἴομαι, οἶμαι, ich meine, glaube. ᾤετο i. ᾠήθη a. 1. J. P. οἰηθεὶς a. 1. P. P.
Οἷος, οἷα, οἷον, adj. wie beschaffen, von welcher Art, was für ein. οἷός τε besonders mit εἰμὶ, ich kann, vermag. ὅσον οἷόν τε aus allen Kräften.
Οἴχομαι, ich gehe davon. ᾤχετο i.
Οἰωνισμὸς, ε, m. die Zurathe ziehung der Weissagevögel, die göttliche Anzeige durch sie, Vorbedeutung.
Οἰωνὸς, ε, m. der Vogel, die Vorbedeutung.
Ὀκνέω, ich bin faul, träge, scheue mich vor etwas, habe nicht Lust dazu.
Ὄλεθρος, ε, m. das Verderben, der Untergang.
Ὀλίγος, η, ον wenig, klein.
Ὀλιγότης, ητος, f. die Wenigkeit.
Ὀλισθέω, ὀλισθαίνω ich gleite, glitsche aus. ὀλισθήσας a. 1. P. A.
Ὁλοκαυτόω, ich verbrenne das Opfer.
Ὅλος, η, ον, ganz.
Ὀλοφύρομαι, ich thue kläglich, beweine.
Ὅλως adv. ganz und gar, überhaupt.
Ὀμνύω, υμι, ich schwöre.
Ὅμοιος, οία, ον ähnlich, gleich.
Ὁμοιόω, ich mache ähnlich.
Ὁμοίως adv. auf gleiche Weise.
Ὁμολογέω, ich bekenne, sage, verspreche.
Ὁμολογία, ας, f. das Versprechen, die Bedingung.
Ὁμοῦ adv. zugleich.

Ὅμως,

῞Ομως adv. dennoch.
῎Οναρ, [ὀνείρατος] n. der Traum.
᾿Ονειδίζω, ich schimpfe.
῎Ονειδος, εος, n. der Vorwurf, Tadel, die Schmach.
᾿Ονηλάτης, ου, m. der Eseltreiber.
῎Ονημι, ich nütze, helfe. ὤνησα a. 1. I. A.
῎Ονθος, ου, m. der Viehmist.
῎Ονομα, ατος, n der Name.
῎Ονος, ου, c. der Esel.
῎Ονυξ, χος, m. die Klaue, Kralle.
᾿Οπὴ, ῆς, f. das Loch, die Höhle.
῎Οπισθεν adv. hinten nach, von hinten.
῾Οπόσος, η, ον, soviel, als.
῾Οπότερος, έρα, ον, welcher von beiden.
῞Οπου adv. wo, überall.
᾿Οπτάω, ich brate. ὄπτα i. ὀπτηθέντες a. 1. P. P.
᾿Οπτάνω, ὄπτομαι ich sehe; im P. erscheine, werde gesehen. ὤφθη a. 1. I. P.
῞Οπως adv. wie? daß (conj.)
῾Οράω, ich sehe, erblicke. ἑώρακα p. I.
᾿Οργὴ, ῆς, f. der Zorn.
᾿Οργίζω, ich reitze zum Zorn; im P. ich werde zornig.
῎Ορθιος α. ον n. adj. gerade, aufrecht.
῎Ορθρος, ου, m. die Morgendämmerung. ὄρθρου früh Morgens.
῾Ορκίζω, ich beschwöre.
῾Ορμάω, ich stürze daher, eile.
῎Ορνεον, ου, n. der Vogel.
᾿Ορνιθοθήρας, ου, m. der Vogelfänger.
῎Ορνις, ιθος, c. ein Vogel, eine Henne.
῎Ορος, εος, n. der Berg.
᾿Ορχέομαι, ich tanze. ὀρχήσωμαι a. 1. Conj. M.
῞Ος, ἣ, ὃ welcher, wer, (Pronomen relativ steht zuweilen für dieser, jener.)
῾Οσημέραι täglich.
᾿Οσμὴ, ῆς, f. der Geruch.

"Oσος, η, ον, wie viel, wie sehr, so viel, so sehr.
'Oστέον, ȣ [ὀστοῦν, ȣ] n. der Knochen, der Kern, Stein in einer Frucht, z. B. Pflaumen, Datteln u. d. g.
"Oστις, ἥτις, ὅ,τι, wer, was, welcher.
"Oσφρησις, ήσεως, f. der Geruch, die Riechkraft.
"Oταν conj. wann, als, da.
"Oτε adv. wann, als, da. ἔσθ' ὅτε zuweilen.
"O,τι was, n. von ὅστις.
"Oτι conj. daß, weil. Steht häufig nach den Verbis, wo die Lateiner den Accusativ des Subjects mit dem Inf. setzen; ferner, vor den Wörtern eines redend eingeführten. ὅτι μὴ ausgenommen, außer. ὅτι τί warum? ὅτι μάλιστα so sehr als möglich.
Oὐ, οὐκ, οὐχ adv. nicht, nein. οὐκ ἔτι nicht mehr. οὔκουν keinesweges.
Oὐδὲ adv. nicht, nicht einmahl, weder — noch.
Oὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, keiner, niemand. οὐδὲν nichts.
Oὐδοτιοῦν adv. ganz und gar nichts, gar nicht.
Oὐκέτι adv. nicht mehr.
Oὐκ adv. nicht (vor einem aspirirten Vocal).
Oὖν conj. daher, nun, also.
Oὐρὰ, ᾶς f. der Schwanz.
Oὐρανὸς, ȣ̃, m. der Himmel.
Oὐρέω, ich pisse.
Oὖρον, ȣ, n. der Urin.
Oὖς, ὠτὸς, n. das Ohr.
Oὐσία, ας, f. das Vermögen, Hab und Gut.
Oὗτος, αὕτη, τοῦτο, dieser, diese, dieses. ὦ οὗτος hör' Freund! o! du!
Oὕτω, οὕτως adv. also, so sehr, dann erst, eben so.
Θὐχ adv. nicht (vor einem aspirirten Vocal).
"Oφελος, εος n. der Nutzen.
'Oφθαλμὸς, ȣ̃, m. das Auge.

"Oφις,

Ὄφις, εως, m. die Schlange.
Ὀφλισκάνω. ich bin schuldig; mit γέλωτα, ich mache mich zum Gelächter.
Ὄχθη, ης, f. das Ufer.
Ὀχληρὸς, ὰ, ὸν beschwerlich.
Ὄχλος, ȣ, m. der Haufe.
Ὀψὲ adv. spät, am Abend.
Ὄψις, εως, f. der Anblick, das Gesicht (der Sinn).

Π

Πάγη, ης, f. die Schlinge, ein Netz.
Παγὶς, ίδος, f. ein Fangstrick, Schlinge, Falle.
Πάθημα, ατος, n. der Schade, das Uebel.
Πάθος, εος, n. der Fehler, die Krankheit.
Παιδεύω, ich unterrichte, bessere.
Παιδίον, ȣ, n. ein Kind, kleiner Knabe.
Παῖς, παιδὸς, m. der Knabe, Sohn. ἡ παῖς das Mädchen, die Tochter. παῖδες die Kinder.
Παίω, ich schlage, steche.
Παιὼν, ῶνος, m. Päon, Apollo, der Gott der Arzneykunst, und Leibarzt der Götter.
Παλαιὸς, ὰ, ὸν alt. τὸ παλαιὸν ehemahls.
Πάλιν adv. wiederum, abermahls.
Παμμεγέθης adj. c. sehr groß, ungeheuer.
Πανάθλιος, ία, ον, sehr unglücklich, elend.
Πανουργία, ας, f. die Schlauigkeit, Verschmitztheit, Bosheit.
Πανταπασιν, durchaus, gänzlich.
Πανταχόσε adv. nach allen Seiten zu.
Παντελῶς adv. völlig, gänzlich.
Πάντως adv. allerdings.
Πάνυ adv. gar sehr.
Παρὰ, Präpos. mit dem Genit. von; mit d. Dat. bey, neben; mit dem Accus. zu, an, neben, über. παρὰ καιρὸν ungelegen. παρ' εὐθὺς alsobald.
Παραβαίνω, ich übertrete, verletze.

Παραβάλλω, ich werfe vor, hin. παραβάλοι a. 2. Opt. A.
Παραγίνομαι, ich komme an, hin, zu Hause.
Παράγω, ich führe herbey.
Παραδίδωμι, ich übergebe, verrathe. παρέδωκε a. 1. J. A.
Παραθαλάσσιος u. ττιος, ία, ον, am Meere gelegen.
Παραίνεσις, εως, f. die Ermahnung, das Zureden.
Παραινέω, ich ermahne, rede zu, rathe.
Παρακάθημαι, ich sitze dabey.
Παρακαλέω, ich rufe, rufe an.
Παρακούω, ich höre nicht, gehorche nicht.
Παρακύπτω, ich bücke mich um zu sehen, sehe genau an.
Παραλαμβάνω, ich nehme, nehme zu mir. παραλαβὼν a. 2. P. A.
Παραλογίζομαι, ich betriege, überliste.
Παραμυθέομαι, ich finde Trost, tröste mich.
Παραμυθία, ας, f. der Trost; Zeitvertreib.
Παραπλέω, ich schiffe vorbey.
Παραῤῥέω, ich fließe vorbey.
Παρασκευάζω, ich bereite, bewirke, mache, ich schicke mich an, bereite mich vor.
Παρασπονδέω, ich werde bundbrüchig, handle treulos, verletze die Freundschaft.
Παρασύρω, ich ziehe verkehrt; im P. ich werde weggerissen, weggespühlt. παρασυρεὶς a. 2. P. P.
Παράτασις, εως, f. die Dauer, Dauerhaftigkeit.
Παρατείνομαι, ich daure fort.
Παρατηρέω, ich beobachte, laure auf.
Παρατίθεμαι, ich gebe aufzuheben, vertraue an. παραθέμενος a. 2. P. M.
Παρατυγχάνω, ich komme dazu.
Παραυτίκα adv. sogleich.
Παραχρῆμα adv. sogleich, plötzlich.
Παρεδρεύω, ich sitze dabey.

Πάρειμι,

Πάρειμι, ich bin da, bin zugegen, komme. οἱ παρόντες die Anwesenden.
Πάρειμι, ich gehe vorbey.
Παρέρχομαι, ich gehe vorüber, vorbey.
Παρευθὺς adv. sogleich.
Παρέχω, ich reiche dar, gebe, gewähre, beweise mich. πάρεσχε a. 2. J. παρέξειν F. 1. Inf.
Παρίημι, ich lasse vorbey, lasse fahren. παρεὶς a. 2. P.
Παροξύνομαι, ich werde gereitzt.
Πᾶς, ἅσα, ἅν adj. ganz, alle, alles, jeder.
Πάσχω, ich leide, befinde mich (krank), leide Schaden, werde bestraft. παθεῖν a. 2. Inf. πέπονθα p. M.
Πατάσσω, ich schlage. πατάξας a. 1. Inf. A.
Πατέω, ich trete.
Πατὴρ, πατρὸς, m. der Vater.
Πατρὶς, ίδος, f. das Vaterland.
Πατρῷος, α, ον, adj. väterlich.
Πάτταλος, ȣ, m. ein hölzerner Nagel, Pflock.
Παύομαι, ich höre auf. πέπαυμαι p. P. ἐπαύσατο a. 1. J. M. παῦσαι a. 1. Imperat. M. πέπαυσο p. Imperat. P.
Παχύνω, ich mäste.
Πεζὸς, ἡ, ὸν, zum Lande gehörig.
Πείθομαι, ich lasse mich überreden, gehorche; im P. ich bin überzeugt. πέπεισμαι p. P. πεισθεὶς a. 1. P. P.
Πεινάω, mich hungert. πεινάσαι a. 1. Inf.
Πεῖρα, ας, f. der Versuch, die Probe.
Πειραιεὺς, έος, m. Piräeus, der Hafen bey Athen.
Πειρατὴς, ȣ, m. der Seeräuber.
Πειράω, ich versuche. Im P. u. M. ich mache einen Versuch, unternehme, setze mich aus (vorzüglich mit dem Genitiv.)
Πέλας adv. nahe. οἱ πέλας scil. ὄντες, andere Menschen.

Πέλεκυς, υος, m. das Beil.

Πέμπω, F. ψω ich schicke.

Πένης, ητος, m. arm, dürftig.

Πένθος, εος, n. die Trauer, Betrübniß.

Πενία, ας, f. die Armuth.

Περατόω, ich endige, bestimme. πεπρωμένον (für πεπερατωμένον) p. P. P. das Schicksal.

Πέρδιξ, ικος, c. ein Rebhuhn.

Περὶ, Präpos. mit dem Genit. wegen, von, über, für; mit dem Accusat. um, gegen, mit, in Ansehung.

Περιάγω, ich führe herum, bringe zu etwas.

Περιαιρέω, ich entziehe, reiße ab. περιελεῖν a. 2. Inf. A.

Περιειλέω, ich umwickele.

Περίειμι, ich gehe herum. περιῄει pl. M.

Περιέρχομαι, ich gehe herum.

Περιΐστημι, ich stehe herum, stelle herum, trete ein, überfalle. περισταίη a. 2. Opt.

Περικλάω ich zerbreche.

Περιλαμβάνω, ich schließe ein.

Περιλείχω, ich belecke.

Περινοστέω, ich laufe herum.

Περιουσία, ας, f. das Vermögen, Hausgeräth.

Περιπίπτω, ich falle, gerathe hinein, stoße auf etwas. περιέπεσον a. 2. J.

Περιστερὰ, ᾶς, f. die Taube.

Περιστερεὼν, ῶνος, m. ein Taubenhaus.

Περιστρέφω, ich wende, drehe herum, wedele (mit dem Schweif.)

Περιτίθημι, ich lege, hänge um.

Περιτρέπω, ich kehre, wende um.

Περιττὸς, ὴ, ὸν, überflüssig.

Περιτυγχάνω, ich stoße auf etwas, treffe an, finde. περιέτυχε a. 2 J.

Περιφέρω, ich trage herum.

Πέτρα,

Πέτρα, ας, f. der Fels.
Πηγὴ, ῆς, f. die Quelle.
Πηγνύω, υμι, ich befestige, baue; im M. ich bleibe stecken. ἐπεπήγει pl. M.
Πηδάω, ich springe, tanze. πηδῆσαι a. 1. Inf.
Πήδημα, ήματος, n. der Sprung, Tanz.
Πηλὸς, ȣ̃, m. der Leim, Thon, Morast.
Πήρα, ας, f. ein Felleisen, Ränzel.
Πηρόω, ich verstümmele, blende. πεπηρωμένη p. P. P.
Πιέζω, ich drücke.
Πίθηκος, ȣ, m. der Affe.
Πιμελὴς c. ὲς n. adj. fett. Comparat. πιμελέστερος fetter.
Πίναξ, ακος, m. das Gemählde, die Tafel.
Πίνω, ich trinke.
Πιπράσκω, ich verkaufe. πραθῆναι a. 1. Inf. P.
Πίπτω, ich falle, falle nieder. πεπτωκότας p. P. A. πεσὼν a. 2. P.
Πιστεύω, ich glaube, traue.
Πίστις, εως, f. die Treue, das Zutrauen.
Πλάσσω, F. άσω, ich bilde, formire.
Πλεῖστος, η, ον, (Superlat. von πολὺς) am meisten.
Πλείων u. πλέον (Comparat. v. πολὺς) mehr, größer.
Πλεονεξία, ας, f. die Habsucht.
Πλέω, F. εύσω, ich schiffe.
Πλέως (Attisch für πλέος) c. πλέων n. voll.
Πληγὴ, ῆς, f. die Wunde.
Πλημμελέω, ich thue Unrecht, sündige.
Πλὴν adv. außer, ausgenommen.
Πληρόω, ich erfülle, (gewähre).
Πλησίον adv. nahe.
Πλήττω, F. ξω ich haue, verwunde, steche. πληγεὶς a. 2. P. P.
Πλοῖον, ȣ, n. ein Fahrzeug, Schiff.
Πλόος, ȣ, m. zsgz. πλȣ̃ς, ȣ̃, die Schiffahrt.

Πλέσιος, ια, ον reich.
Πλετίζω, ich bereichere.
Πλᾶτος, ε, m. der Reichthum.
Πνεῦμα, ατος, n. der Wind.
Πνέω, F. εύσω, ich wehe, blase.
Πόθεν adv. woher, wie.
Ποθέω, ich trage Verlangen, sehne mich.
Ποιέω, ich mache, thue, bewirke, halte dafür. ποιήσειαν a. 1. Opt.
Ποιμὴν, ένος, m. der Hirt.
Ποίμνη, ης, f. die Heerde.
Ποίμνιον, ε, n. die Heerde Schafe.
Πολεμέω, ich führe Krieg.
Πολέμιος, ία, ον, feindlich, der Feind.
Πολεμιστὴς, ε, m. streitbar, kriegerisch, ein Kriegsheld.
Πόλεμος, ε, m. der Krieg.
Πόλις, εως, f. die Stadt, der Staat.
Πολιτεία, ας, f. die Staatsverwaltung.
Πολλάκις adv. oft.
Πολλαπλασίων, ονος, c. adj. vielfältig, reichlich.
Πολυάνδριον, ε, n. ein gemeinschaftliches Todtenhaus.
Πολὺς, πολλὴ, πολὺ, viel, groß. Compar. πλείων u. πλέον, mehr, größer. Superlat. πλεῖστος am meisten.
Πολυτεκνία, ας, f. die Kindermenge.
Πολυτελῶς adv. kostbar, mit vieler Pracht.
Πονέω, ich arbeite, strenge an.
Πονηρεύομαι, ich handle Unrecht, lasterhaft.
Πονηρία, ας, f. die Bosheit.
Πονηρὸς, ὰ, ὸν, böse, lasterhaft.
Πόνος, ε, m. die Arbeit, (metonymisch für das durch Arbeit Erworbene.)
Πορεύομαι, ich gehe weg.
Πόρνος, ε, m. ein Unzüchtiger.

Πόῤῥω adv. fern, weit. Compar. πoῤῥωτέρω weiter.
Πόῤῥωθεν adv. in der Ferne, entfernt.
Πόσις, εως, f. der Trunk, das Trinken.
Πόσος, η, ον wie groß, wie viel. πόσε um wieviel.
Ποταμὸς, ȣ̃, m. der Fluß.
Ποτὲ adv. einmahl, einst. ποτὲ μὲν — ποτὲ δὲ bald — bald.
Πότερον adv. ob.
Πότερος, έρα, ον, welcher von beiden.
Ποτὸν, ȣ̃, n. der Trunk.
Ποῦ adv. wo?
Ποῦς, ποδὸς, m. der Fuß.
Πρᾶγμα, ατος, n. das Geschäft, d. Vorfall, d. Sache.
Πρᾶξις, εως, f. die That, Handlung.
Πρᾷος, α, ον, sanftmüthig.
Πράσσω, ττω F. ξω, ich thue, mache. τὸ πραχθὲν a. 1. P. P.
Πρέσβυς, εως, f. der Gesandte.
Πρεσβύτερος, der ältere.
Πρεσβῦτις, ιδος, f. die alte Frau.
Πρίαμαι, ich kaufe.
Πρὶν adv. eher, eher als.
Πρὸ, Präpos. mit dem Genitiv, vor, für.
Προακούω, ich höre vorher. προακηκουῖα p. P. A.
Προάστειον, ȣ, n. das Landgut.
Πρόβατον, ȣ, n. das Schaf.
Πρόγονοι, οἱ, die Vorfahren.
Πρόδηλος, ȣ, c. adj. bekannt, offenbar.
Προδίδωμι, ich verrathe.
Προείδω, ich weiß vorher.
Πρόειμι, ich gehe, rücke fort.
Προέρχομαι, ich gehe hervor, gehe aus. προῆλθον a. 2. J.
Προηδύνομαι, ich freue mich vorher. προηδυνθέντας a. 1. P. P.
Προθυμία, ας, f. der Eifer, die Begierde.

Πρόθυρον, ου, n. der Vorhof.
Προΐεμαι, ich lasse fahren.
Προΐστημι, ich setze vor, stehe vor.
Προλέγω, ich sage vorher.
Προμαντεύομαι, ich weissage.
Προνοέω, ich sorge, bekümmre mich um Etwas.
Προξενέω, ich bringe zuwege.
Προοίμιον, ου, n. der Anfang, das Vorspiel.
Προοράω, ich sehe vorher.
Προπηλακίζω, ich beschimpfe, beleidige.
Πρὸς. Präpos. mit dem Genit. von; mit dem Dat. zu, bey, außer: πρὸς τούτοις überdem; mit dem Accusat. eine Bewegung, zu, gegen, an, in, mit.
Προσάγω, ich bringe dar, wende an.
Προσανατίθημι, ich schreibe zu, eigne zu.
Προσαπόλλυμι, oben ein, noch dazu verlieren, (sich zugleich mit unglücklich machen) προσαπολοῦντες F. 2. P. A.
Προσαρτάω, ich hänge an.
Προσδέομαι, ich bedarf.
Προσδέχομαι, ich erwarte.
Προσδέω, ich binde an.
Προσδοκάω, ich erwarte, hoffe.
Προσεγγελάω, ich lache zu, lache an.
Πρόσειμι, ich bin da.
Πρόσειμι, ich komme, gehe heran.
Προσερείδω, ich lege, lehne an etwas an. προσερείσεις F. 1.
Προσέρχομαι, ich gehe heran, komme zu jemand. προσελεύσομαι F. 1. J.
Προσέχω, ich achte auf etwas, bin einer Sache ergeben, liege ob.
Προσήκω, ich gehe an, gehöre an, bin verwandt.
Πρόσθεν adv. vorher.
Προσθήκη, ης, f. die Zugabe.
Προσίεμαι, ich lasse vor mir.

Προσ-

Προσίπτημι, ich fliege hinzu. προσπτᾶσαι a. 2. P.
Προσκαλέω, ich rufe heran.
Πρόσκειμαι, ich dringe in jemand, nahe mich, stehe bevor.
Προσκρούω, ich stoße an. προσκρουσάσης a. 1. P. A. (mit passiver Bedeutung)
Προσμένω, ich warte, harre.
Προσορμίζομαι, ich lande an.
Προσποιέομαι, ich stelle mich.
Προστάσσω, ττω, ich befehle.
Προστίθημι, ich halte hin, lege an.
Προστρέχω, ich laufe hinzu.
Προσφέρω, ich führe hinzu, bringe; nütze, setze vor. προσενεχθέντος a. 1. P. P. προσοίσειν F. 1. Inf. A.
Προσφωνέω, ich rede an.
Πρόσχημα, ατος, n. der Vorwand, Schein.
Πρόσωπον, ου, n. das Antlitz, Gesicht.
Πρότερον adv. eher, vorher. τὸ πρότερον das vorige Mahl.
Πρότερος, έρα, ον, eher, vorig.
Προτρέπομαι, ich ermuntere, bitte.
Προϋπολαμβάνω, ich meine, denke vorher. προϋπειλήφασι p. J. A.
Πρόφασις, εως, f. der Vorwand, Schein.
Προφέρω, ich ziehe, bringe hervor.
Πρόχειρος, ου, c. adj. bey der Hand, bereit, leicht.
Πρύμνη, ης, f. das Hintertheil des Schiffs.
Πρώρα, ας, f. das Vordertheil des Schiffs.
Πρῶτον adv. (Superl. von πρότερον) zuerst, erstlich.
Πρῶτος, η, ον, der, die, das erste. πρῶτα anfänglich.
Πταίω, ich strauchle, fehle.
Πτερὸν, οῦ, n. ein Flügel, eine Feder.
Πτέρυξ, υγος, der Flügel.
Πτηνὸς, ή, όν, fliegend. τὸ πτηνὸν (sc. ζῶον) ein Vogel.
Πτωχὸς, ή, όν, arm.

Πυνθάνομαι, ich erkundige mich, frage, forsche wornach. πυθόμενος a. 2. P. A.
Πύργος, ε, m. ein Thurm.
Πώγων, ωνος, m. der Bart.
Πῶς adv. wie?

P

Ῥαδίως adv. leicht.
Ῥάθυμος, ε, c. adj. faul, träge.
Ῥαπίζω, ich schlage.
Ῥεῦμα, ατος, n. der Fluß.
Ῥέω, ich sage.
Ῥέω, ich fließe. ἔῤῥευσε a. 1. J.
Ῥῆμα, ατος, n. das Wort.
Ῥήτωρ, ορος, m der Redner.
Ῥίζα, ης, f. die Wurzel.
Ῥὶν oder ῥὶς, ινὸς, f. die Nase.
Ῥίνη, ης, f. die Feile.
Ῥίπτω, F. 1. ψω, ich werfe, werfe hin, weg.
Ῥόδος, ε, f. die Insel Rhodus.
Ῥοιὰ, oder ῥοὰ, ᾶς, f. der Granatapfelbaum.
Ῥοῖζος, ε, m. das Geräusch, die Heftigkeit.
Ῥόπαλον, ε, n. der Prügel, Knüttel.
Ῥύμη, ης, f. die Heftigkeit.
Ῥύμμα, ατος, n. ein Reinigungsmittel (d. Seife).
Ῥύομαι, ich befreye.
Ῥώμη, ης, f. die Stärke, Tapferkeit.
Ῥωννύω, ῥώννυμι, ich stärke.

Σ

Σαγήνη, ης, f. das Fischernetz, die Wade.
Σαλπιγκτὴς, ε̃, m. ein Trompeter.
Σαλπίζω, ich trompete, blase; (summe, von der Mücke).
Σὰρξ, κὸς, f. das Fleisch.
Σάτυρος, ε, m. ein Satyr. So hießen die Begleiter des Bachus; eine Art Halbgötter, mit

einem

einem rauhen Körper, kleinen Hörnern, Bocks-füßen, und verzogenem Munde.
Σαυτȣ̃, zsgz. von σεαυτȣ̃, deiner selbst.
Σὲ, dich; Accus. von σὺ du.
Σαυτὸν, zsgz. von σεαυτὸν, dich selbst.
Σείω, ich bewege, schüttle, (wedele, von d. Hunde).
Σεμνύνομαι, ich bin stolz, bilde mir viel ein.
Σιδήρος, ȣ, m. das Eisen.
Σιτίον, ȣ, n. die Speise, Proviant, Futter.
Σῖτος, ȣ. m. das Getreide, Korn, Weizen, übh. die Speise.
Σιωπάω, ich schweige.
Σκάπτω, ich grabe, grabe um. σκαφεῖσα a. 2. P. P.
Σκέλος, εος, n. der Schenkel, das Schienbein, der Fuß.
Σκεπάζω, ich decke, bedecke.
Σκέπτομαι, F. ψομαι, ich sehe, überlege, bedenke, beobachte.
Σκεῦος, εος, n. ein Gefäß, Werkzeug, Hausgeräth.
Σκιρτάω, ich hüpfe freudig, springe.
Σκόπελος, ȣ, m. eine Klippe.
Σκοπέω, ich betrachte, erwäge.
Σκοπιὰ, ᾶς, f. die Warte.
Σκοτοδινιάω, mir wird schwindlicht.
Σκότος, ȣ, m. die Finsterniß, das Dunkel.
Σκύλαξ, ακος, m. ein junger Hund.
Σκύμνος, ȣ, ein junger Wolf.
Σκυτεὺς, έως, m. ein Schuster.
Σκώληξ, ηκος, m. ein Wurm, Regenwurm.
Σκώπτω, ich spotte, verspotte.
Σμαρὶς, ίδος, f. der Smaris, ein kleiner Fisch, vielleicht die Schmerle.
Σμικρὸς, ὰ, ὸν (Attisch für μικρὸς) klein.
Σοὶ, dir, Dativ von σὺ.
Σὸς, σὴ, σὸν, dein.
Σοῦ (Genit. von σὺ) dein.

Σούνιον, ȣ, n. Sunium, ein Atheniensisches Vorgebirge.
Σοφίζομαι, M. ich sinne künstlich, listig aus.
Σπανίζομαι P. ich werde selten.
Σπεύδω, F. 1. εύσω, ich eile.
Σπήλαιον, ȣ, n. die Höhle.
Σπουδάζω, ich bemühe mich, strebe.
Σπουδὴ, ῆς, f. die Eilfertigkeit, der Eifer.
Στάσις, εως, f. der Aufruhr, die Streitigkeit.
Στεάτινος, η, ον, aus Teig gemacht.
Στεναγμὸς, ȣ̃, m. das Seufzen, Stöhnen.
Στενάζω, F. 1. ξω, ich seufze, stöhne.
Στένω, ich stöhne, seufze.
Στέργω, ich liebe.
Στερέω, ich beraube; im P. ich bin beraubt, entbehre. ἐστέρηται p. J. P.
Στέφω, ich bekränze.
Στῆθος, εος, n. die Brust.
Στόμα, τος, n. der Mund.
Στόμιον, ȣ, n. die Oeffnung, der Eingang.
Στοχάζομαι, ich ziele nach einer Sache, muthmaße.
Στρατιώτης, ȣ, m. der Soldat.
Στρατὸς, ȣ̃, m. die Armee.
Στρεβλὸς, ὴ, ὸν, verkehrt.
Στρέφω, ich wende, kehre. στραφεὶς a 2. P. P.
Στρȣθίον, ȣ, n. ein Sperling.
Σὺ, Pronom. du.
Συγκαλύπτω, ich bedecke, verhülle.
Συγκαταφάγω, ich fresse mit auf.
Συγκατέρχομαι, ich steige mit hinab.
Συγκατορύσσω, ich vergrabe zugleich mit.
Συγκοινωνέω, ich nehme Theil, habe Gemeinschaft.
Συγχωρέω, ich lasse geschehen, gebe zu.
Συκαμινέα, ας, f. ein Maulbeerbaum.
Συλλαμβάνω, ich fange, ergreife. συνελήφθη a. 1. J. P.
Συλλέγω, ich sammle.

Συμ-

Συμβαίνω, widerfahren, sich zutragen. συνέβη a. 2. J. A.
Συμβόσκω, ich weide mit.
Συμβουλεύω, ich rathe.
Συμβουλὴ, ῆς, f. die Ueberlegung.
Συμβουλία, ας, f. der Rath.
Συμμαθητὴς, ȣ, m. der Mitschüler.
Συμμαχία, ας, f. die Hülfe (vorzügl. im Kriege).
Συμμαχέω, ich stehe einem im Kriege bey.
Συμμετασχηματίζω, ich verändere mit etwas.
Συμμετέχω, ich bin theilhaftig, theile mit jemand.
Συμμίγνυμι, ich vermische, begatte.
Συμφέρον, ȣ, n. der Nutze, Vortheil.
Συμφορὰ, ᾶς, f. das Unglück.
Συμφωνέω, ich vereinbare mich, mache einen Vergleich, bedinge.
Σὺν, Präpos. mit dem Dat. mit.
Συνάγω, ich sammle, häufe.
Συναίρομαι, ich helfe.
Συναντάω, ich begegne.
Συνάπτω, ich binde zusammen.
Συναφίπτημι, ich fliege zugleich mit. συναπέπτη a. 2. J. A.
Συνδειπνέω, ich esse mit.
Συνδιαιτάομαι, ich wohne, lebe zusammen.
Συνδιατρίβω, ich gehe mit jemand um.
Συνείδω, ich sehe ein.
Συνεξοκέλλω, ich gerathe zugleich mit auf Land.
Συνεργέω, ich helfe.
Συνέρχομαι, ich komme zusammen.
Συνεσθίω, ich esse mit jemanden.
Συνέχω, ich halte fest, drücke zusammen, dränge; ich bin womit behaftet. συσχεθεὶς a. 1. P. P.
Συνεχῶς adv. beständig, anhaltend.
Συνήθεια, ας, f. die Gewohnheit, der vertraute Umgang.

Συνήθης, εος, adj. c. vertraut, gewöhnlich; ein Vertrauter.
Συνήθως adv. nach Gewohnheit.
Συνθήκη, ης, f. der Vertrag, das Versprechen.
Συνθλάω, ich zerquetsche.
Συνίημι, ich sehe ein, bemerke. συνεὶς a. 2. P. A.
Συννοέω, ich bemerke.
Συνοδοιπόρος, ε, m. ein Reisegefährte.
Σύνοδος, ε, f. die Versammlung.
Συνοικέω, ich wohne bey einem.
Συντίθημι, ich setze zusammen, verbinde. συνθεὶς a. 2. P. A.
Συντρίβω, ich zerschmettre.
Σύντροφος, ε, adj. c. mit ernährt, eben der Nahrung theilhaftig.
Συρίσσω, ττω, ich zische.
Σῦς, ὑς, c. das Schwein, (die Sau).
Σφαῖρα, ας, f. die Kugel, Pille.
Σφάλλω, ich betriege; im P. ich irre. ἐσφάλης a. 2. J. A.
Σφάττω, F. ξω, ich schlachte.
Σφὴξ, ηκὸς, m. die Wespe.
Σφόδρα adv. sehr.
Σφοδρὸς, ὰ, ὸν, adj. heftig, schnell.
Σφοδρῶς adv. sehr, heftig.
Σχολάζω, ich habe Zeit, Muße.
Σχολὴ, ῆς, f. die Schule.
Σώζω, ich rette, erhalte, lasse am Leben, heile. σωθῶσι a. 1. Conj. P. σωθεῖσαν a. 1. P. P.
Σῶμα, ατος, n. der Leib.
Σῶος, α, ον, unbeschädigt.
Σωρεύω, ich häufe, schiebe zusammen.
Σῶς adj. c. unbeschädigt.
Σωτηρία, ας, f. die Errettung, Erhaltung.
Σωφρονίζω, ich belehre, mache klug.
Σωφρονισμὸς, ε̃, m. die Klugheitsregel.

T

Ταλαιπωρέω, ich arbeite; im M. ich fühle mich unglücklich.
Ταλαιπωρία, ας, f. das Elend.
Ταλαίπωρος, ε, adj. c. ον n. elend, unglücklich.
Ταλανίζω, ich halte für elend, unglücklich.
Τάλαντον, ε, n. ein Talent, eine Geldsumme, das gewöhnliche hielt 60 Minen; eine Mine, 100 Drachmen; eine Drachme etwa 6 bis 8 Schilling Lübisch; folglich war ein Talent Silber ohngefähr 1000 Rthlr, 1 Talent Gold macht 10 Talent Silber; also 1000 Talent Gold 10,000,00 Rthlr. Das Attische Talent war das schwerste, und hielt fast 3000 Thaler.
Τἄλλα, im übrigen, überhaupt (zsgz. für [κατὰ] τὰ ἄλλα).
Ταμεῖον, ε, n. ein Keller, Speisekammer.
Τανῦν oder τὰ νῦν gegenwärtig, jetzt.
Ταπεινὸς, ή, ὸν niedrig, demüthig.
Ταπεινόω, ich erniedrige; im P. ich werde erniedrigt, stelle mich schwach.
Ταράττω, ich bewege heftig, erschüttere, schrecke.
Ταῦρος, ε, m. der Stier.
Ταχέως adv. schnell.
Τάχος, εος, n. die Geschwindigkeit.
Ταχυδρόμος, ε, adj. c. schnelllaufend.
Ταχὺς, εῖα, ὑ, schnell, geschwinde. Compar. ταχύτερος schneller.
Ταὼς, ὼ m. der Pfau.
Τὲ, conj. und, auch.
Τειρεσίας, ε, m. Tiresias, ein Thebanischer Wahrsager.
Τεκμήριον, ε, n. ein Zeichen.
Τέκνον, ε, n. ein Sohn, Tochter Kind.
Τεκνοποιέομαι, ich gebäre, werfe (von dem Fuchs.)
Τελειότης, ητος, f. die Vollkommenheit.

Τελευτάω, F. 1. ήσω, ich sterbe.
Τελευταῖος, α, ον, adj. der, die, das letzte.
Τελευτὴ, ῆς, f. der Tod.
Τελέω, ich vollende, leiste, vollziehe.
Τελέως adv. vollkommen, völlig.
Τέλος, εος, n. das Ende, (mit ausgelassenem κατὰ, adverbialiter) endlich.
Τέμνω, ich schneide, haue. τεμὼν a. 2. P. A.
Τετράπες, adj. c. εν n. vierfüßig.
Τέττιξ, ιγος, m. die Heuschrecke.
Τέχνασμα, τος, n. die List.
Τέχνη, ης. f. die Kunst.
Τεχνίτης, ε, m. der Künstler.
Τηνικαῦτα adv. da, damals, alsdann.
Τίθημι, ich lege, setze. θὲς a. 2. imperat. θεὶς a. 2. P. A. θέσθαι a. 2. Inf. M. τιθεμένης παρ' οὐδὲν für nichts achten.
Τίκτω, ich gebäre, (von der Henne) Eyer legen. τεκεῖν a. 2. Inf. A. τέξεται F. 1. M.
Τίλλω, ich rupfe.
Τιμάω, ich verehre.
Τιμὴ, ῆς, f. die Ehre, der Werth, die Achtung.
Τίμιος, ία, ον, kostbar; substantive τὰ τίμια die Kostbarkeiten.
Τιμωρία, ας, f. die Strafe.
Τὶς, τινὸς c. n. τὶ, jemand, ein gewisser, eine gewisse, irgend ein.
Τίς, τίνος, wer?
Τίω, ich büße, leide.
Τοίνυν conj. um, daher.
Τοιόσδε, άδε, όνδε, solcher, solche, solches.
Τοιεῖτος, αύτη, τοιεῖτο, solcher, dergleichen, so groß
Τοῖχος, ε, m. die Wandmauer.
Τοκετὸς, ε̃, m. das Gebären; (von Vögeln) das Eyerlegen, die Heckzeit.
Τολμάω, ich wage.

Τοξεύω, ich schieße mit dem Bogen, erschieße.
Τόπος, ε, m. der Ort.
Τοσῦτος, αύτη, ῦτον so viel, so groß. ἐν τοσούτῳ sc. χρόνῳ unterdessen.
Τοσῦτον adv. so sehr.
Τότε adv. damahls.
Τράγος, ε, m. der Bock.
Τράπεζα, ης, f. der Tisch.
Τρεῖς, ία drey.
Τρέμω, ich zittre, ängste mich.
Τρέπω, ich kehre, wende; im M. ich kehre mich. ἐτράπη a. 2. P.
Τρέφω, ich ernähre, futtre, erziehe. τραφήσομαι F. 2. P.
Τρέχω, ich laufe. ἔδραμε a. 2. J.
Τρίβω, ich reibe. τρίψας a. 1. P. A.
Τρίπους, οδος, m. der Dreyfuß.
Τρίτος, der dritte. ἐκ τρίτε zum dritten Mahl.
Τρόπος, ε, m. die Sitte, der Character.
Τροφὴ, ῆς, f. die Speise, Nahrung, das Futter.
Τρύζω, ich zische.
Τρώγλη, ης, f. die Höhle.
Τυγχάνω, ich bin; (hat ferner den Begriff des ungefähren zufälligen Seyns) es traf sich, ereignete sich; (mit dem Genitiv) ich erlange, erhalte. τετυχηκέναι p. Inf. τυχεῖν a. 2. Inf.
Τύμβος, ε, m. ein Grab.
Τύπτω, ich schlage; beiße (von Hühnern). τυπτήσαντα Attisch für τύψαντα a. 1. P. A. (von τυπτέω).
Τυφλὸς, ὴ, ὸν blind.
Τύχη, ης, f. das Glück, der Zufall, die Göttinn des Glücks. κατὰ τύχην von ungefähr.

Υ

Ὕβρις, εως, f. die Beleidigung, Beschimpfung.
Ὑγιαίνω, ich werde gesund. ὑγιάνῃς a. 1. Conj.
Ὑγίεια, είας, f. die Gesundheit.

Ὑγιὴς,

Ὑγιὴς, έος, adj. c. gesund, unbeschädigt.
Ὕδωρ, ατος, n. das Wasser.
Ὕδερος, ȣ, m. die Wassersucht.
Ὑλακὴ, ῆς, f. das Bellen.
Ὑπάρχω, ich bin.
Ὑπέξειμι, ich gehe weg.
Ὑπὲρ, Präpos. 1) mit dem Genitiv, für, wegen. 2) mit dem Accusativ, über.
Ὑπεραίρω, ich hebe hinauf, hinüber.
Ὑπεράνωθεν adv. auf, oben auf.
Ὑπερήφανος adj. c. stolz, übermüthig.
Ὑπερφυὴς, έος, adj c. groß.
Ὑπηρετέομαι, ich diene, willfahre.
Ὑπισχνέομαι, ich verspreche. ὑπέσχετο a. 2. M.
Ὑπνέω, ich schlafe.
Ὕπνος, ȣ, m. der Schlaf.
Ὑπὸ (vor einem Vocal ὑπ', vor einem aspirirten Vocal ὑφ') Präpos. 1) mit d. Genit. von, vor. 2) mit dem Genit. Dat. u. Accusat. unter.
Ὑποβλέπομαι, ich sehe einen schief an, mache eine böse Miene.
Ὑποδείκνυμι, ich zeige. ὑποδειχθέντα a. 1. P. P.
Ὑποκλίνω, ich beuge nieder. ὑποκλινθεὶς a. 1. P. P.
Ὑπόκρισις, εως, f. die Verstellung.
Ὑποκριτὴς, ȣ, m. ein Acteur, Comödiant.
Ὑπολαμβάνω, ich übernehme das Wort, falle in die Rede, antworte, meine, glaube.
Ὑπολείπω, ich lasse übrig. ὑπολειφθέντος a. 1. P. P.
Ὑπομένω, ich übernehme, ertrage, warte.
Ὑπομιμνήσκω, ich erinnere, führe zu Gemüth; im P. ich erinnere mich. ὑπεμνήσθη a. 1. I. P.
Ὑποπτεύω, ich argwöhne, vermuthe.
Ὑποσείω, ich schüttle. ὑποσεισθεὶς a. 1. P. P.
Ὑποστρέφω, ich kehre zurück.
Ὑποστρώννυμι, ich spreite, lege unter.
Ὑποτυγχάνω, ich antworte, erwidere. ὑποτυχὼν a. 2. P. A.

Ὗς, ὑὸς, c. das Schwein, die Sau.
Ὑστερέω, ich bleibe zurück, zögere.
Ὑστέρησις, εως, f. der Verzug, das Zögern.
Ὕστερον adv. nachher, zuletzt.
Ὑφαιρέω, ich raube heimlich, stehle. ὑφήρειτο i. M. ὑφελόμενον a. 2. P. M.
Ὑφίσταμαι, ich ertrage, unterziehe mich.
Ὑψηλὸς, ή, όν, hoch, erhaben. Comp. ὑψηλοτέρων.
Ὕψος, εος, n. die Höhe.

Φ

Φάγω, ich esse. ἔφαγε a. 2. J.
Φαίνομαι, ich zeige mich, scheine, bin sichtbar. ἐφάνη a. 2. Conj. P. φανέντες a. 2. P. P.
Φάρμακον, ε, n. ein Arzneymittel, Trank.
Φαῦλος, η, ον, schlecht, böse.
Φαύλως adv. schlecht.
Φείδομαι, ich schone, verschone, enthalte mich. ἐφείσατο a. 1. M.
Φέναξ, κος m. ein Betrüger.
Φέρω, ich trage, bringe, führe; im M. ich bewege mich, stürze, fliege. ἤνεγκε a. 2. J. ἐνεχθεῖσα a. 1. P. P.
Φεύγω, ich fliehe, entfliehe. ἔφυγεν a. 2. J.
Φημὶ, ich sage. ἔφη i. φαμένε a. 2. P. M.
Φθάνω, F. 1. άσω, ich komme zuvor, thue etwas geschwind (steht bey dem Participio adverbial.)
Φθέγγομαι, F. 1. ξομαι, ich gebe einen Laut von mir. ἐφθέγξατο a. 1. M. (wird von dem Geschrey aller Thiere gebraucht.)
Φθονέω, ich beneide.
Φθόνος, ε, m. der Neid, Haß.
Φιλαργυρία, ας, f. die Habsucht, der Geitz.
Φιλάργυρος, ε, c. adj. habsüchtig, geitzig.
Φιλεργὸς, ε̃, adj. c. arbeitsam.
Φιλέρημος, ε, adj. c. die Einsamkeit liebend.
Φιλέω, ich liebe. Φιλία, ας, f. die Freundschaft.
Φιλιόω, F. 1. ώσω, ich mache zum Freund. φιλιωθέντες

θέντες a. 1. P. P. da sie gute Freunde geworden waren.

Φιλόζωος, ϐ, adj. c. der das Leben liebt.

Φιλονεικέω, ich zanke, streite, bin eifersüchtig.

Φιλονεικία, ας, f. die Zanksucht, Eifersucht.

Φίλος, ϐ, m. der Freund.

Φίλος, η, ον, geliebt, angenehm.

Φλὸξ, γὸς, f. die Flamme.

Φοβέομαι, (zsgz. ϐμαι) ich fürchte mich, erschrecke. ἐφοβήθην a. 1. J. P.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, furchtbar, fürchterlich.

Φόβος, ϐ, m. die Furcht.

Φοίνιξ, ικος, m. der Palmbaum, die Frucht desselben, die Dattel.

Φοιτάω, ich gehe, gehe oft.

Φονεύω, ich tödte.

Φόρτος, ϐ, m. die Last, Ladung.

Φραγμὸς, ϐ, m. der Zaun.

Φράζω, ich sage.

Φρέαρ, ατος, n. der Brunne.

Φρὴν, ενὸς, f. Verstand, Klugheit.

Φρίκη, ης, f. der Schauer (im Fieber).

Φρόνησις, εως, f. der Verstand, die Klugheit.

Φρόνιμος, ϐ, adj. c. klug, bedachtsam. Comparat. φρονιμωτέρων.

Φροντίζω, ich sorge, achte.

Φρυάττομαι, ich bin stolz.

Φρύγανον, ϐ, n. dürres, trocknes Holz. Plur. Reiser.

Φυγὴ, ῆς, die Flucht.

Φυλάττω, σσω, ich bewahre, beschütze, behüte mich.

Φύλλον, ϐ, n. das Blatt, Laub.

Φυσάω, ich blase ein, hauche.

Φύσις, εως, f. die Natur, natürliche Anlage.

Φύω, ich zeuge, bringe hervor; im perf. u. aor. 2. ich bin geboren, ich werde, bin. πέφυκας p. J.

Φωλεύω, ich habe eine Grube, halte mich in einer Grube auf.

Φονέω,

Φονέω, ich rufe, (von dem Hahn, ich krähe).
Φωνὴ, ῆς, f. die Stimme.

X

Χαίρω, ich freue mich.
Χαλάω, ich lasse, senke hinab.
Χαλεπαίνω, ich bin grausam.
Χαλεπὸς, ὴ, ὸν, grausam, hart, schwer. Compar. χαλεποτέρος grausamer.
Χαλινὸς, ȣ, m. der Zügel.
Χαλκεὺς, έως, m. der Schmid.
Χαλκὸς, ȣ, m. Erz, Geld, (durch eine Metonymie) die Trompete.
Χαλκȣ̃ς für χαλκέος, ehern.
Χαρὰ, ᾶς, f. die Freude.
Χάριν (Accus. von χάρις) mit dem Genit. wegen.
Χάρις, ιτος, f. der Dank.
Χειμὼν, ῶνος, m. der Winter, das ungestüme Wetter, Ungewitter.
Χεὶρ, ρὸς, f. die Hand.
Χείρων adj. c. χεῖρον n. schlimmer (der Compar. von κακὸς).
Χειροτονέω, ich hebe die Hand in die Höhe, ich votire, wähle.
Χελιδὼν, όνος, f. die Schwalbe.
Χελώνη, ης, f. die Schildkröte.
Χερσαῖος, αία, αῖον, was auf dem Lande lebt.
Χέρσος, ȣ, f. das Land.
Χὴν, ηνὸς, m. die Gans.
Χήρα, ας, f. die Wittwe.
Χίλιοι, αι, α, tausend.
Χολὴ, ῆς, f. die Galle, der Zorn.
Χράομαι, ich gebrauche, bediene mich einer Sache. ἐχρῆτο i. χρήσῃ F. 1.
Χρεία, ας, f. die Nutzbarkeit, das Bedürfniß.
Χρὴ (ein Impersonale) man muß, es gebührt sich.
Χρῆμα, τος. n. die Sache. τὰ χρήματα Schätze.
Χρήσιμος adj. c. ον n. nützlich.

Χρῆσις,

Χρῆσις, εως, f. der Gebrauch, die Nutzung.
Χρηστὸς, ἡ, ὸν, gut, brav.
Χρίσμα, τος, n. die Salbe. Χρίω, ich salbe.
Χρυσοῦς, ῆ, οῦν golden.
Χρυσίον, ου n. das Gold. Χρυσὸς, οῦ m. das Gold.
Χρυσοτόκος adj. c. goldne Eyer legend.
Χρῶμα, τος, n. die Farbe.
Χωλὸς, ἡ, ὸν lahm.
Χώρα, ας, f. die Gegend.
Χωρέω, ich gehe fort.

Ψ

Ψευδὴς, έος, adj. c. lügenhaft, falsch.
Ψευδολόγος, ου, adj. c. lügenhaft; subst. ein Lügner.
Ψεύδομαι, ich lüge. Ψεῦδος, εος, n. die Lüge.
Ψηφὶς, ίδος, f. Blech.
Ψύλλα, ης, f. der Floh.
Ψυχὴ, ῆς, f. die Seele.
Ψύχος, εος, n. die Kälte.
Ψυχρὸς, ὰ, ὸν kalt.
Ψύχω, ich trockne.

Ω

Ὦ der Ausruf: O! Ὧδε adv. hieher.
Ὠδὴ, ῆς, f. der Gesang.
Ὠμοβόρος, ου, adj. c. roh Fleisch fressend.
Ὦμος, ου, m. die Schulter.
Ὠνέομαι, ich kaufe. ὠνήσατο a. 1. J. M. ὠνήσῃ F. 1. M.
Ὠὸν, οῦ, n. das Ey.
Ὥρα, ας, f. die Zeit.
Ὡς adv. wie, gleichwie, gleich als, nähmlich, als, da; steht zuweilen für εἰς, und heißt, zu.
Ὡς conj. daß. Ὡς Präpos. zu.
Ὥστε conj. daß, so daß (mit dem Infin.)
Ὠφέλεια, ας, f. der Nutze.
Ὠφελέω, ich nütze. ὠφελήσῃ F. 1. M.
Ὠφέλιμος, ου, adj. c. nützlich.

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Aesopus, / Ludewig, Nicolaus Matthias, / Dieterich, Johann Christian,

Aesopi Griechische Fabeln nach dem Plan des Gedickeschen Lesebuchs bearbeitet und mit einem Griechisch-Deutschen Wörterbuche versehen für die ersten Anfänger der zweyten Classe der lateinischen Schule zu Glückstadt

Göttingen 1789

A.gr.b. 171
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10234532-6
VD18 11413247